HALKIN KURTULUŞU

22 KASIM 1976
250 KURUŞ

32

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Türkiye halkının bileklerine yeni zincirler vuracak olan "Siyasi anlaşma"lara karşı çıkalım

KAHROLSUN SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ

Geçen hafta içinde Dışişleri Bakanı Çağlayangil, Sovyetler Birliğiyle Türkiye'nin arasında bir siyaşi işbirliği anlaşmasının hazırlandığını açıkladı. Dişişleri Bakanının gazetede yeralan sözlerine göre hazırlanan "siyasi belge" kısa bir süre sonra iki devlet tarafından da imzalanacak ve yürürlüğe girecektir.

Türk ve Sovyet hükümetlerinin hazırladığı "siyasi işbirliği anlaşması", Türkiye ile Sovyet sosyal emperyalistleri arasındaki ilişkilerin önemli bir adımıdır. Başka bir deyimle bu anlaşma Rus sosyal emperyalizminin ülkemizde yayılma çabalarının yeni bir adımıdır.

1969-70'lerde hızlanan Sovyetlerin ekonomik yayılması bugün artık siyasi bir düzeye yükselmektedir. Özellikle İkinci Dünya Savaşından sonra ülkemizi hegemonyası altına alan Amerikan emperyalizminin hem dünyada hem de ülkemizde sarsılan yerini almak isteyen Rus Sosyal emperyalistleri saldırgan emellerini gerçekleştirme Türkiye üzerindeki sömürü ve denetimini arttırmak için hızla harekete geçmiştir. 1960 ve sonları, 1970 başlarında ülkemize giren Sovyet sermayesi sanayi ve ticaretimizin, kilit noktalarına hakim olma amacını gütmüştür. İskenderin Demir Çelik Aliağa Petrol Rafinerisi, Seydişehir Alüminyum, cam ve azot sanayi gibi Türkiye ekonomisinin en önemli dalları Rus sosyal-emperyalizminin sermaye ihracıyla yapılmış ve sonuçta ülke sanayinin bu kolları Sovyetler Birliğinin kontrolu altına girmiştir. Şimdi bütün bu sanayi kuruluşları teknoloji, yedek parça ve çoğu zaman hammadde açısından Rus emperyalizmine bağımlıdır.

Sovyetler Birliği ile geçen yıl yapılan 10 milyar liralık kredi anlaşması ise ülkemizdeki Sovyet yayılmasının en önemli adımlarından biri olmuştur. 10 milyarlık kredi elliüç yıllık Cumhuriyet tarihinde emperyalistlerden alınan en büyük borçlardan biridir. Bunun yanında altı-yedi yıldır Sovyetlerle yapılan küçüklü büyüklü çeşitli ticari anlaşmalar Rus sosyal-emperyalistlerine, olan ekonomik bağımlılığımızı giderek arttırmıştır

On gün önce yapılan, elektrik enerjisi anlaşmasıyla Rusya ülkemizin enerji politikasına da el atmıştır. Sovyetlerle yapılan anlaşmaya göre on yıl boyunca Rusya Türkiye'ye yılda 600 milyon Kw.

De.sa.6.sü.6'da

Gazetemizin yayınını engellemek için yeni tertipler tezgahlanıyor

Gazetemizin Sahibi Tutuklanmak İsteniyor

"Halkın Kurtuluşu" gazetesi, "Halk düşmanı savcılar ne yaparsa yapsın mücadelemiz sürecek,, diyor

SAVCILARI GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ

KOMÜNİSTLER MEYDAN OKUYOR

"Dünya Komünizminin bir öncü müfrezesi" HALKIN KURTULUŞU'nu engellemeye gücünüz yetmeyecek

"Yaşasın Lenin ve Stalin ihtilalci Sovyetleri"

HER SABAH DÜNYA YENİDEN KURULUR

GÜNEŞ Siyasi Gazete

SÖZÜN KISASI — RAUF TAMER

GÜNÜN AKİSLERİ — TEKİN ERER

BİR MEKTUP

SAYIN ZİYAD EBUZZİYA'DAN ALDIĞIMIZ MEKTUBU AŞAĞIDA SUNUYORUZ:

Sayın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar'a:

ZİYAD EBUZZİYA

Türk Ordusu ve bütün yabancı askerler Kıbrıs'tan çekilmelidir

Kıbrıs sorunu Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda bir kere daha görüşüldü. Cezayir, Hindistan Yugoslavya, Mali, Guyana tarafından hazırlanan ve 1974, 1975 kararlarının, hemen uygulanmasını öngören karar tasarısı 1'e karşı 94 oyla kabul edildi. Türk hükümeti, Kıbrıs'taki bütün yabancı kuvvetlerin çekilmesi ve mültecilerin eski yerlerine dönmesinin istendiği karara uymayacağını açıkladı.

Kıbrıs'a yapılan askeri müdahele, Türkiye'nin bütün dünyada tecritine sebep oldu. Türkiye bugüne kadar Birleşmiş Milletler'de yapılan Kıbrıs'la ilgili bütün toplantılarda yalnız kaldı. Oylamalarda kendi oyu dışında tek oy alamadı. Son oylamada da durum daha farklı değildir. Faşist MC "şu kadar ülke oylamaya ka-

De.sa.7.sü.4'de

Bütün tutuklu ve mahkumlar serbest bırakılmalıdır!

Hakim sınıflar soygunlarına, sömürülerine devam edebilmek için, kendilerine karşı çıkan her sesi kanla, ateşle, işkenceyle, zindanla boğmaya çalışırlar. Kendi varlıklarını sürdürmeleri, halkın isyanını bastırmalarına bağlıdır. İdam sehpaları hazırlarlar bunun için işkencehaneler kurarlar dört bir yana ve okulsuz, yolsuz kasabaları en modern zindanlarla doldururlar. Zindanlar bu düzenin ayrılmaz bir parçasıdır.

Onlar, o kan emiciler, o soygun çeteleri ülkemizi bir kan denizine çevirdiler. "Yaşasın Türk ve Kürt halklarının devrimci mücadelesi" diye haykıran yürekleri darağacına yolladılar, kurşunladılar. Darağacında sallanan vücutları zevkle seyrettiler. Halkın en yiğit evlatlarını zindanlara doldurdular. Böylece güneşi karartacaklarını, isyanı söndüreceklerini, yürekleri susturacaklarını sandılar.

Susturulur mu bu yürek? Söndürülür mü bu ateş?

Durdurulur mu tarihin akışı? Kaçınılmaz çöküş engellenir mi?

De.sa.7.sü.2'de

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

İşbirlikçi hakim sınıfların, çıkmaya başladığı günden beri HALKIN KURTULUŞU'na yönelttikleri saldırı ve yayınımızı engelleme çabaları son günlerde yeni boyutlar kazanmıştır.

İşbirlikçi hakim sınıflar, polisleriyle, savcılarıyla, besleme yayın organlarıyla gazetemiz etrafında yeni bir örümcek ağı daha örmeye çalışmaktadırlar.

Başta; Türkiye'nin namlı gericilerinin yazılarıyla dolup taşan Meydan Dergisi olmak üzere, Tercüman Gazetesi'nin ne mal olduğu belli yazarı Rauf Tamer, AP'nin sesi Son Havadis'ten Tekin Erer, ortakları arasında hazine dolandırıcısı Demirel kardeşlerin de bulunduğu Güneş gazetesi, Yeni Asya gibi gazeteler gazetemizin kapatılması için isterik çığlıklar atmaktadırlar. Sömürü ve zulüm düzeninin savunucuları gazetemizin yayınına engel olması için birbirlerine akıl vermekte, yol göstermektedirler. Meydan adlı derginin Kasım sayısında yayınlanan ve halk düşmanı Demokrat Parti'nin milletvekili eskisi Ziyad Ebuzziya diye biri Genelkurmay Başkanına yazdığı mektupta gazetemiz hakkında "ordunun kayıtsız kalmaması gerektiğini" hatırlatmaktadır. Aynı mektubun sonunda ve diğer bir yazıda da gazetemizle Adalet Bakanı'nın ve devletin de "ilgilenmesi" söylenmektedir. Her biri, savcıları, orduyu, adalet bakanını kısacası akıllarına gelen bütün düzen bekçilerini harekete geçmeye çağıran bu organların düğmelerine aynı anda

De.sa.7.sü.4'de

HALKIN KURTULUŞU

Türkiye Halkı Emperyalist Zinciri Kıracaktır

Türkiye uzun yıllardır bir emperyalistin avucundan diğerine el değiştirerek bugüne gelmiştir. Ülkemiz cumhuriyetten önce İngiliz-Fransız ve Alman emperyalistlerinin egemenliğinde yarı-sömürge bir ülkeydi. Cumhuriyetin ilanından sonra da Türkiye bütünüyle siyasi, ekonomik, kültürel bağımsızlığını kazanamadı. Kurtuluş savaşının hemen ardından İngiliz ve Fransız emperyalistleri Türkiye'yi kıskaçları içine almakta gecikmediler. İkinci dünya savaşından önce yükselen emperyalist güç Almanya ülkemiz üzerinde etkinliğini arttırdı. Savaştan sonra batı Avrupa emperyalistlerinin zayıflamasından faydalanan Amerika birçok geri kalmış ülke gibi Türkiye'yi de sömürü ve tahakküm altına aldı. Ülkemiz son otuz yıldır bu süper devletin egemenliği altındadır. Bugün ise Sovyetler Birliği ülkemizde ekonomik ve siyasi etkinliğini arttırmakta, dünya çapında gerileyen ABD emperyalizminin yerini doldurmaya çalışmaktadır. Rus sosyal-emperyalizmi daha şimdiden ekonomimizin birçok kilit noktasına el atmakta; siyasi, kültürel ve askeri tahakkümünü kurmaya çalışmaktadır. Türkiye hala Amerikan emperyalizminin egemenliği altında yarı-sömürge bir ülke olmasına rağmen Yeni Çarların yayılmasına son derece hazırlanmıştır.

Bugün Türkiye bu iki süper devletin egemenlik mücadelesi yürüttükleri bir alan haline gelmiştir.

FAŞİST MC YASLANACAK EFENDİ ARIYOR

Ülkemizin kaderi üzerinde emperyalistler çeşitli oyunlar oynarken, siyasi iktidarı elinde tutan Amerikancı faşist MC Türkiye'yi emperyalizme daha da bağımlı hale getirecek çabaların içindedir. Amerikancı hakim sınıflar ise içine düştüğü ekonomik ve siyasi güçlükleri atlatabilmek için bütün emperyalist güçlerin ayağını öpmektedir. Faşist MC kendini çökmekten kurtaracak her yere el atıyor. Bir yandan Yeni Çarların 10 milyar liralık borcuna sarılıyor. Öte yandan Alman tekellerine Türkiye'yi daha çok yağmalamaları için davetiye çıkarıyor.

Kıbrıs çıkmazından sonra Amerika ile ilişkileri zedelenen hakim sınıflar efendilerini Rusya'nın kucağına oturtmakla tehdit ediyor. Faşist MC Yeni Çarlara yaklaşarak Amerikan emperyalizmine tehdit yapmak niyetindedir. Son olarak imzalanacağı söylenen siyasi anlaşma da böyle bir politikanın sonucudur. Ama faşist MC'nin bu politikası halkımızın tepesine yeni bir emperyalist gücü daha oturtuyor. Ülke içinde ekonomik ve siyasi güçlükler içinde kıvranan, uluslararası planda yapa yalnız ortada kalan MC iktidarı bütün emperyalist güçlerin boynuna sarılmaya hazırdır. Tabii ki bu durumdan en çok yükselen emperyalist güç Sovyetler Birliği yararlanıyor. Sosyal-emperyalistler bir yandan sermaye ihracıyla ekonomimize el atıyor öte yandan siyasi etkinliğini genişletiyor.

De.sa.7.sü.8'de

Eğitim Enstitülerindeki faşist işgalleri kıralım

Faşistler, bütün halkın büyük öfkesiyle karşılaşan eğitim enstitüleri giriş sınavlarını "iptal" etmek zorunda kaldılar. Tüm demokrat kuruluşların, unsurların tepkisine yol açan ve bütün kamuoyunu çalkalandıran sınavlarda Türkeş'in doğum tarihi, baba adı, ana adı, eski ve yeni karısının kimler olduğu gibi sorular sorulmuştu. Bu soruların hepsi gazetelerde yazıldı, fotokopileri yayınlandı. Eğitimin daha da faşistleştirilmesini amaçlayan Eğitim Enstitüsü giriş sınavları meselesi bütün halk kesimlerince bilinen ve lanetlenen bir konu haline geldi. Faşistler oyunlarının bu kadar açığa çıkması ve halkın tepkisi karşısında bir adım geri atmak zorunda kaldılar ve sınavları söz de "iptal" ettiler.

Faşist MC iktidarı yükselen halk hareketleri karşısında ne yapacağını şaşırmış durumda. Giriştiği her tertip, her sahtekarlık bozguna uğruyor. Her bozgun onu daha da saldırganlaştırıyor, azdırıyor. Ama onun saldırıları güçsüzlüğündendir. Attığı her adım, düzenlediği her tertip onu biraz daha batağa batırıyor.

Yükselen halk hareketleri onları birbirene düşürüyor aralarında zaten var olan çelişkileri daha da derinleştiriyor. Faşist MC'nin bütün tertipleri suya düşüyor, sahtekarlıkları ortaya seriliyor. MC'yi oluşturanlar birbirlerinin açtıkları "temel"leri dinamitliyorlar, birbirlerinin yüzlerini açığa vuruyorlar. Bir DGM yasasını çıkartamadılar

onların ellerini kollarını bağlayan, birbirlerine düşüren esas etken halkın mücadelesidir, halkın muhalefetidir.

Bu sınavlar "iptal" edildi. Ama onlar amaçlarından vaz mı geçti? AP faşistleştirmeden yana değil mi? Eğitim Enstitülerine giriş için sınavlar 22 Kasım'da yapılacak Şimdi hakim sınıfların sözcüleri daha gizli, daha süslü bir şekilde tekrar eski imtihandaki oyunu oynamak istiyecekler-dir. Ama bu defa daha ustaca, Türkeş'in doğum tarihini sorarak değil daha sinsi yöntemlerle. Gene binlerce faşist bu okullara doldurulacak. Bu köpekler okullarımızda terör estirecek, devrimci öğrenciler kurşunlanacak, katledilecek. Ve hakim sınıfların sözcüleri "bir kanunsuzluğu önledik" diye halkın karşısına çıkacaklar. Ama halk onların "yaptığı işten hayır" beklemiyor. Eğitimin demokratlaşması da dahil bütün temel demokratik taleplerin gerçekleşmesinde halk sadece ve sadece kendi gücüne güvenmeli, dayanmalıdır. Yoksa hakim sınıfların şu kesimiyle, bu kesiminin AP ile MSP'nin, AP ile MHP'nin v.s. arasındaki cebelleşmelere, kavgalara değil.

Eğitim Enstitülerinin giriş sınavlarının iptali üzerine MHP'li azgın faşistler bu okulların çoğunu işgal ettiler.

Bu azgın köpekler bu okullarda terör estirmekte, öğrencileri derslere sokmamaktadırlar. Bütün öğrenciler, bu faşist işgallere karşı direnelim. Toplu halde okullarımıza gidelim, gerekirse ana, babalarımızla birlikte okullarımıza savunalım. Faşistlere hak ettikleri cevap verilmelidir. Faşist terörü engelleyelim.

OKULLARIMIZDAKİ FAŞİST İŞGALLERİ KIRALIM!
OKULLAR FAŞISTLERDEN TEMİZLENMELİDİR!
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ!

ZİLE HALKI FAŞİSTLERE HAKETTİKLERİ DERSİ VERDİ

Daha önce ilçemizin Boğazkesen mevkiinde iki yurtsever öğretmen otuz kadar faşistin saldırısına uğrayarak dövülmüştü.

Öğretmenleri dövenlerden Yılmaz Erbaş faşisti hakkında gıyabi tutuklama kararı olduğu halde, polis tarafından yakalanmayan faşist Yılmaz Erbaş, caddede gezerken 23 Ekim tarihinde bir grup yurtsever devrimci tarafından görülerek yakalanmak istenmiş, fakat halk düşmanı faşist kaçarak kurtulmuştur.

Bunun üzerine faşistler çeşitli semtlerde toplanarak iki kişinin önünü kesmişlerdir. Ancak önünü kestikleri kişilerin ve yakında olup yetişen halkımızın kararlı direnişi ve karşı saldırısıyla faşistler toz bulutu gibi dağılarak kaçmışlardır.

24 Ekim günü ise, panayır yerinde gezen bir köylü, komandoların kurt rozeti ve kolyesi sattıkları çadıra vararak, kolyenin birini tutmuş ve "bu it hangi cins" demiştir. Bunun üzerine çadırdaki komando silahına davranmış, fakat köylünün yanında bulunan 8-10 kişi çadırı yıkmış ve komando kaçmaya başlamıştır. Kaçan komando biraz ayrılınca silahını çıkarmış ve bir kaç el ateş etmiştir. Silah sesi üzerine daha da çoğalan halkımız panayır yerinden ilçenin merkezi-

De.sa.7.sü.9'da

Faşist DGM'nin tutukladığı ve 7,5 aydır cezaevinde bulunan Halkın Kurtuluşu'nun eski sahibi ve çalışanları serbest bırakıldı

Faşist DGM'nin 7,5 ay önce tutukladığı gazetemizin eski sahibi, eşi ve Halkın Kurtuluşu'nun büro, matbaa işlerinde çalışan diğer emekçileri 12 Kasım günü serbest bırakıldılar.

HALKIN KURTULUŞU'nun eski sahibi Zeki Gümüşel, eşi Ayten Gümüşel ve HALKIN KURTULUŞU'nun büro ve matbaa işlerinde çalışan Mehmet Şancı, Mehmet Ali Er, 26 Mart günü gazete bürosunu basan polisler tarafından gözaltına alınıp DGM'de tutuklanmışlardı. 28 Mayıs günü ise gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Mahmut Gürsel Kuş polisçe gözaltına alınıp, tutuklanmıştı.

HALKIN KURTULUŞU'nun eski sahibi ve çalışanları, devrimci, demokrat ve yurtseverleri sorgusuz sualsiz tutuklayıp mahkum ederek onları susturmak; hakim sınıfların sömürü ve zulmüne karşı direnen işçileri ve emekçi halkı sindirmek için

De.sa.7.sü.4'de

ANKARA'DA 10.000 KİŞİ "ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ VE CAN GÜVENLİĞİ" İÇİN YÜRÜDÜ

Ankara'da 13 Kasım Cumartesi günü "Öğrenim Özgürlüğü, Can Güvenliği" miting ve yürüyüşü 10.000'e yakın yurtsever, demokrat ve devrimcinin katılmasıyla yapıldı. Devrimci Gençlik Federasyonu tarafından tertiplenen miting ve yürüyüşe devrimciler çok kalabalık bir konvoy halinde katıldılar.

Saat 12.00'ye doğru miting alanı olan Tandoğan meydanına gelen devrimci ve yurtseverlerin üstleri polis tarafından arandı. Mitingden sonra yapılan yürüyüş Samanpazarı yoluyla Cemal Gürsel Meydanı'nda son buldu.

Günümüzde gençliğin en önemli sorunlarından biri

De.sa.7.sü.2'de

Çeşitli milliyetlerden Sovyet emekçi halkı Sovyet sosyal-faşistlerinin diktatörlüğüne karşı direniyor

Bundan bir süre önce, Leningrad'ın sokak başlarında, Sovyet revizyonist hain kliğine karşı "Kahrolsun Parti İçindeki Burjuvazi", "SBKP, Halkın Düşmanıdır", "Sovyetler Birliği Halkın Cezaevidir" şeklinde bir dizi afiş ve sloganlar görülmüştür.

Yine son zamanlarda Sovyetler Birliği'nde,Sovyet ve dünya halklarına hitaben bir bildiri dağıtılmıştır. Bu bildiride Brejnev ve hempalarının çeşitli milliyetlerden Sovyet halkının insanlık haklarını ve milli haklarını çiğnedikleri ve Sovyetler Birliği'nin, içinde çeşitli milliyetlerden halkın hapsedildiği bir Rus zindanı haline getirildiği açıkça ortaya konulmaktadır.

Sovyet revizyonizminin karanlık tahakkümüne karşı çeşitli milliyetlerden Sovyet halkı, direnmek tedir. İş yavaşlatmalar, iş durdurmalar, grevler, gösteriler yapılmakta ve bildiriler dağıtılıp afişler yapıştırılmaktadır.

Yine buna benzer olarak, Gürcistan'da, sovyet baskısını protesto eden halk, hükümet binasının önünde toplanarak bir gösteri yapmışlardır.

Bugünkü Sovyetler Birliği'nde herşeye hakim olan tekelci bürokrat burjuvazi, işçi-köylü kitlelerini aç gözlülükle köleleştirip sömürmektedir. Revizyonistler karşı-devrimci zorbalıkla, tahakkümlerini güçlendirmekte askeri polis, casuslar, KGB, hapishaneler, toplama kampları ve sahte "akıl hastaneleri" gibi zulüm araçlarıyla devrimcileri ve devrimci halkı bastırıp yıldırmaya çalışmaktadırlar.

Aynı zamanda Sovyetler Birliği'nde azınlık milliyetler zor yoluyla ilhak edilmek isteniyor ve Ruslaştırılmaya çalışılıyor.

Sovyet işçi sınıfı ve diğer halk yığınları kendi tecrübeleriyle tedrici bir biçimde, revizyonist faşist diktatörlüğün zulmünü görmekte ve bu zulmün gerçek kaynağı olan sosyal-faşizmi kavramaktadırlar. Başında işçi sınıfı olmak üzere Sovyet emekçi halkı, sosyal-faşist diktatörlüğü yıkacak ve proletarya diktatörlüğünü kuracaktır.

UKRAYNA'DA BİR YERALTI ÖRGÜTÜNÜN SOSYAL-FAŞİSTLERE KARŞI DAĞITTIĞI BİLDİRİDEN PARÇALAR

"Kendi gözlerimizle gördük ki Sovyetler Birliği değişik milliyetlerden Sovyet halkı için büyük Rus Milliyetçiliğinin geleneksel bir hapisanesi haline dönmüştür. Kudurmuş silahlanma yarışlarının şangırtısı ve dünyanın dört bir köşesinde seyreden deniz filolarının gürültüsü arasında Rus olmayan Sovyet halkları milli ve Sosyal baskıya maruz kalmakta ve Ruslaştırılmaktadır. Öte yandan Rus halkı emperyalist ve şövenist arabaya bağlanmakta, bunun sonucu olarak çalışan halk zalim ve sonsuz bir sömürüye maruz kalmakta, ülkenin sanayiinde, tarımında ve bir bütün olarak ekonomisinde uzun süreli krizler meydana gelmektedir. KGB terörü, aldatıcı propaganda ve ekonomik baskılar yoluyla yeni çarlar, halkları korku ve boyun eğme durumunda tutmaya, çalışıyorlar, onlardan ve bütün dünyadaki halklardan içsel kokuşmuşluğu, krizler ve çelişmeleri -ki bunlar Lenin'in de belirttiği gibi belli bir zamanda devrimci bir durum yaratacaklardır- gizlemeye çalışıyorlar. Aslında yeni çarlar halkın öfkesinin meydana getirdiği bir volkanın tepesinde oturuyorlar ve çöküşlerine ramak kalmıştır."

İSPANYOL HALKI FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE MEYDAN OKUYOR

Kapitalist ülkelerin ekonomisi çalkantı içinde; ekonomik buhran hergeçen gün daha da derinleşmekte dir. Burjuvazi içine düştüğü buhrandan kurtulabilmek için, onun yükünü fiatları arttırmak, ücretleri dondurmak gibi yollarla emekçi kitlelerin, halkın sırtına yıkmak istiyor.

Kapitalist ülkelerde burjuvazinin bu çabalarına her geçen gün daha güçlü bir mücadele ile karşı çıkılmaktadır. Bu ülkelerde sınıf mücadelesi keskinleşmekte, milyonlarca işçinin, emekçinin katıldığı grev, direniş, fabrika işgali, miting vb. eylemler birbirinin peşisıra patlamaktadır. İspanya da bu ülkelerden biridir. İktidardaki faşist Juan Carlos rejiminin "kemerleri sıkma" politikasını lanetleyen İspanyol işçi sınıfı bir günlük genel greve gitti. 2 milyon işçi tek bir yumruk olarak ücretlerin dondurulmasını ve faşist Carlos rejiminin uyguladığı vahşi baskıyı protesto etti. Grev sırasında işçilerle faşist polis kuvvetleri arasında çatışmalar, çıktı ve 300'ü aşkın grevci işçi tutuklandı. İspanya'da böylesine güçlü bir grev 40 seneden beri ilk kez olmuştur.

İspanyol halkının baş belası diktatör Franco'nun ölümünden sonra İspanya'da faşist rejim Juan Carlos'un yönetiminde devam ediyor. Tellak değişti ama hamam eski hamam. İspanya'da hergün polis kuvvetleri geniş emekçi yığınlarına saldırmakta ve halkın isyanını kan ve ateşle bastırmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Siyasi tutuklulara insanlık dışı işkenceler yapılmaktadır.

Franko'culuğu Franko'suz sürdüren faşist Carlos rejimi sırtını emperyalizme dayamadan yapamaz Kralcı faşist rejim, Amerikan emperyalizminin yardımıyla, İspanyol işçi sınıfının ve bütün halkın faşist diktatörlüğe ve onun amerikan efendisine karşı güçlü ve gelişen mücadelesinin zulümle bastırmak istiyor. Amerikan emperyalizmi de emekçi kitleleri ezmek için, beslemesi Carlos rejiminin yardımına koşuyor.

Ama bütün dünyada olduğu gibi İspanya'da da sınıf mücadeleleri hızla keskinleşmektedir. İspanyol halkı, faşist diktatörlüğün kesin olarak yıkılmasının bir hükümet değişikliği değil bir devrim meselesi olduğunu bizzat kendi tecrübeleriyle daha iyi anlıyor. Halkın, gelişen mücadelesini ne Franko'nun, ne Carlos' un baskı ve terör rejimi durduramıya yetmeyecektir.

Sovyet modern revizyonizmine karşı kararlılıkla mücadele edelim

ÇİN HALK CUMHURİYETİ'NDE YAYINLANAN PEKİNG REVİEW DERGİSİNİN 22 EKİM 1976 TARİHLİ 43 ÜNCÜ SAYISINDAN KISALTILARAK ALINMIŞTIR.

Büyük Önder ve Öğretmen Mao Ze Dung'un önderliğinde Çin Komünist Partisi ve Çin halkı, gerçek marksist-leninist partiler, örgütler ve dünya üzerindeki devrimci halklar merkezinde Sovyet revizyonist dönekliği bulunan modern revizyonizme karşı yılmadan mücadele ettiler, büyük zaferler kazandılar ve enternasyonal komünist harekette mükemmel bir durum ortaya çıktı. Mücadele, gitgide daha çok insanın Kruşçev, Brejnev kliğinin gerçek özelliklerini sosyal-emperyalistler ve marksizm-leninizm hainleri- ni görmesine sebep oldu. Sovyet revizyonistleri açısından işler çok kötü gitmektedir. Son zamanlarda onlar iyi gözükmek için propaganda makinalarını yeniden harekete geçirdiler. Partilerine "Lenin'in Partisi" ismini verdiler ve kendilerinin,başı çeken Sovyet revizyonist grubun "marksizm-leninizmi yaratıcı bir biçimde uygulayıp geliştirdiğini ve "proleter enternasyonalizme bağlı olduğunu" vs. ilan ettiler. Kendilerini, böyle iğrenç bir şekilde allayıp pullamaları ve böbürlenmeleri sadece halkları tiksindirecek ve kamuoyunun kendilerini lanetlemesine yol açacaktır.

Başkan Mao tarafından bu büyük mücadele Kruşçev in revizyonist çizgisinin eleştirisiyle başlatılmıştı. Kruşçev-Brejnev hain kliği, Sovyet partisinin, ve devletinin önderliğini gaspederek bir yandan Stalin'e ve Marksizm-Leninizme şiddetle karşı koyarken allı pullu revizyonist bir programlar takımı ürettiler ("barış için de birarada yaşama", "barışçıl rekabet", "barış içinde geçiş", "bütün halkın partisi", "bütün halkın devleti" gibi) Onlar proleter devrimi ve proletarya diktatörlüğü hakkındaki marksist - leninist teorilere alçakça, ihanet ettiler ve içerde Sovyetler Birliği'nde proleteryanın diktotaryası- nın yerine burjuvazinin diktatoryasını geçirdiler. Uluslararası planda çeşitli ülkelerin halklarının devrimci mücadelelerine çılgınlar gibi karşı koydular ve ihanet ettiler. Kruşçev'in yerine geçen Brejnev sadece bir öncekinin cübbesini giymekle kalmadı, fakat marksizme-leninizme, Sovyet halkına ve dünya halklarına ihanette daha da ileri gitti. Enternasyonal Komünist harekete ve dünya halklarının devrimci davasına daha da büyük zararlar verdi. Kruşçev,tarafından başlatılan kapitalist restorasyonun sosyal-emperyalizme evrimini tamamlayan Brejnev'dir... Ülke içinde Brejnev kliği bürokrat kapitalist tekelci sınıf iktidarını güçlendirmek amacıyla"proleterya diktatörlüğü" davasının bütün halkın devleti tarafından devam ettirileceği" yalanını yaydı ve faşist diktatörlüğü yoğunlaştırmak ve onun Sovyet halkını sömürdüğünü yağmasını ve onu zulmünü arttırmak amacıyla habire "pekiştirilmiş hukukve düzen" den bahsetti Uluslararası planda dünya hegemonyası, için diğer süper devletle rekabet içinde Brejnev kliği dünya ölçeğinde saldırganlığı ve yayılmayı hızlandırdı. Aynı zamanda paramparça olmuş "barış içinde bir arada yaşama " bayrağını sallamaya devam etti. Sözde bir "barış programı" uydurdu ve kendi saldırganlık eylemlerini meşrulaştırmak için "Brejnev Doktrini"ni piyasaya sürdü.

Böylece Brejnev, Kruşçev'in yapamadığını veya yapmadan bıraktığı herşeyi yaptı. Çekoslavakya'nın silahlı işgali, Çin'e karşı askeri provokasyonlar, hain Lon Nol kliğinin desteklenmesi, Polonya işçilerinin ayaklanmasının bastırılması, Doğu Avrupa üzerindeki hakamiyetinin pekiştirilmesi için "entegrasyon" uydurması, Pakistan'ın bölünmesi, bir gövde gösterisi olarak bütün okyanuslarda donanma bulundurma, Angola'ya silahlı müdahale - bütün bu zararlı ve rezil marifetler Brejnev'in sosyal emperyalizm politikasının ateşli takipçiliğinda : "marifetleri, maceralarıdır.

Şu son 20 küsür yıl içinde Kruşçev, Brejnev kliği dünyanın ilk sosyal ülkesini harap etti. Bazı ülkelerde proleter partileri dağıttı, çözdü, çürüttü; ve bazı ülkelerde proleter devrimi davasını, ezilen ulusların ve halkların kurtuluş davalarını köstekledi. Sonra da suçlu ki bir çok kurtulmuş çalışan halklar tekrar ücretli köleler haline çevrilmiştir ve birçok devrimci, emperyalistler ve gericiler tarafından katledilmiştir. Bu bir avuç hain,Sovyetler Birliği'ni sosyal-emperyalist bir süper devlete,uluslararası sömürücü ve zalimlerin en büyüklerinden birine, dünya halklarının en büyük düşmanı ve savaşın en tehlikeli kaynağı haline dönüştürdüler. Sovyet revizyonistlerinin marksizm-leninizme ve devrimci davaya ihanette işledikleri suçlar tarihteki bütün diğer revizyonistlerin suçlarından çok çok daha ciddidir.

Marksizm-leninizmin yeminli düşmanları olmalarına rağmen sovyet revizyonist hain kliği yine de her yerde halkı kandırmak için marksizm-leninizmin bayrağını sallamaktadır.. 15 yıl önce "tutarlı ve yaratıcı bir şekilde Marksizm-leninizmi "geliştirdiği" söylenen Kruşçev' e övgüler düzen Brejnev şimdi de kendisine "yılmaz marksist-leninist" payesini yakıştırarak kendini beğenmişliğin içine batmıştır. Bu marksizm-leninizmin tahammül edilemezcesine alaya alınması ve marksizm-leninizme tahammül edilemez bir hakarettir. Ancak Lenin'in belirttiği gibi o bunu yapmaktan alakonamaz. Nasılki bir ticari firma herhangi bir etiketi, işareti ve ilanı kullanmaktan, alıkonamaz (Emperyalizm ve sosyalizmdeki bölünme) Dünya böyle olunca bütün gerçek marksist-leninistlerin görevi Kruşçev-Brejnev kliğinin maskesini açıkanca yırtmak, onun gerçek dönek, hain rengini teşhir etmek, marksizm leninizmin saflığını korumak, uluslararası proletarya ve dünya devrimci halklarının temel çıkarlarını savunmaktır.

Enternasyonal Komünist hareketin tarihi aslında bir yanda marksizmle diğer yanda oportünizm ve revizyonizm mücadelelerinin tarihidir. Marksist-leninist devrimci çizgiyle, her türlü oportünist ve revizyonist çizgilerin mücadelesinin tarihidir. Gerçek, yanlışla mücadele içinde gelişir. Marksizm revizyonizme ve bütün diğer gerici düşünce akımlarıyla mücadele içinde gelişir ve bu mücadele içinde gelişebilir. Bir asırdan fazla bir zamandır her belli başlı eleştiri revizyonizme ve revizyonizme karşı verilen her belli başlı mücadele son derece derin etkiler yaratmıştır. 19. yüzyılın ikinci yarısında bütün renklerden oportünizme karşı Marx ve Engels'in önderliğinde verilen mücadele ve 20. yüzyıl başında İkinci Enternasyonalin revizyonizmini eleştirmek için Lenin'in önderliğinde verilen mücadele bizim için ölümsüz ve parlak örnekler olmuşlardır. Başkan Mao tarafından başlatılan, merkezinde sovyet revizyonist hain kliği bulunan modern revizyonizme karşı mücadele de tarihe geçecek önemde ve çok uzun vadeli tarihi etkisi olan bir yeni büyük mücadeledir; Marx-Engels ve Lenin'in yürüttüğü mücadelelerden sonra kabaran revizyonist akımlara karşı başlatılan yeni bir büyük mücadeledir. Bu mücadele daha şimdiden büyük zaferler kazandı, fakat bitmiş olmaktan çok uzaktır

HER TÜRLÜ SAPMAYA KARŞI MARKSİZM-LENİNİZMİN SAFLIĞINI KORUYALIM

Ülkemizde sınıf mücadeleleri gün geçtikçe gelişiyor ve halkımız devrim yolunda ileriye doğru yol alıyor. Emperyalizmin, "çöken ve çürüyen kapitalizm ve proleter devrimleri" çağının kaçınılmaz gelişmeleri ülkemizde de ortaya çıkıyor.

Bütün bunların sonucu olarak, marksizm-leninizm, işçi sınıfının bilimsel ve yenilmez ideolojisi, Türkiye koşullarında olgunlaşıyor, yükseklerde dalgalanan, tüm devrimci halkı saflarında toplama yolunda yürüyen ve daha şimdiden birçok devrimcinin kanıyla yücelmiş şanlı bir bayrak haline geliyor.

MARKSİZMİN DEVRİMCİ VE BİLİMSEL SAFLIĞININ SAVUNUCUYUSUZ.

Dünya işçi sınıfının yenilmez silahı marksizm-leninizmin, belirli bir ülkede uygulanabilmesi için (gerekli tarihi, objektif koşulların varlığı şartlarında) temel bir zorunluluk, PARTİ'nin olmasıdır. Bir başka temel şart ise, evrensel marksizm-leninizm gerçeğinin, ülkenin somut ve özgül pratiği somut ve özgül koşullarıyla birleştirilmesi, kaynaştırılmasıdır. Bu iki şartın da yerine getirilebilmesi ve genel olarak mücadelede başarıyı garantilemek için, MARKSİZM-LENİNİZMİN SAFLIĞININ HER TÜRLÜ BURJUVA; BURJUVA-OPORTÜNİST AKIMA KARŞI KORUNMASI GEREKİR. Yoksa, parti ya inşa edilemez veya, işçi sınıfı partisi olmaktan çıkarak, revizyonist-burjuva bir parti haline gelir. Marksizmin ülke koşullarına ve mücadelenin pratiğine uygulanabilmesi için de yine bilimsel saflığını ve gerçekçi ve militan ruhunu koruması gerekir, yoksa ülke ve mücadelenin şartlarından kopuk doğmatizm, marksizmin yerini alır.

Marksizmin devrimci özünün korunması görevini hayati kılan bir etken, merkezinde Sovyet revizyonizmi bulunan ; emperyalizm ve sosyal-emperyalizm tarafından mali ve siyasi olarak beslenen Modern Revizyonizmin zamanımızda ulaştığı etkin yozlaştırıcı niteliktir.

Son olarak, ülkemizin siyasi-tarihi bir özelliği de bu görevi ön plana çıkaran bir başka neden olmaktadır: Türkiye'de marksizm-leninizmin gelişmesi son derece güç oldu. Bu güçlükler hala tam ve belirleyici olarak aşılabilmiş değildir. Marksizm-leninizm genç ve siyasi mücadele tecrübesi çok sınırlı bir hareket durumundadır. Oysa, Türkiye'nin siyasi tarihi envai çeşit kaşarlanmış burjuva-oportünist-revizyonist akımla doludur. Ve bunların hepsi de kendilerini Türkiye'nin biricik Marksizmi olduğunu iddia etmiştirler ve etmektedirler. Sosyal temelleri bürokrat burjuva ve küçük burjuva olan bu sahte "marksizm"lerin tahribatı büyük olmuştur. Bu nedenle, Marksist inşa görevlerinin yerine getirilmesi sürecinde (teorik, siyasi, örgütsel, ideolojik) proleter devrimcilerin, her attıkları adımı her ettikleri sözü yüz kere, bin kere tartmaları gereklidir. Yolumuz üstündeki çürümüş tahtaların sayısı inanılamayacak kadar çoktur.

BÜTÜN MARKSİZM DIŞI AKIMLARA KARŞI MÜCADELE GÜCÜMÜZÜ ARTTIRALIM.

Devrimci proletaryanın tezleri, sınıf mücadelesinin ateşinde sınana sınana gelişmektedir. Teori-pratik-teori devresi sadece sınıf mücadelelerinin fırtınaları içinden geçilerek tamamlanabilir. Ülkemizde de marksizm-leninizm bu yolla gelişmekte ve güçlenmekte, düşmanlarıyla mücadele içinde çelikleşmektedir.

Marksizm-leninizmi geliştirmek ve onun ülkemizin ve halkımızın sosyal ve tarihi özel koşullarına uygunlaşmasını sağlamak, ancak ve ancak marksizmin temel ilkelerini sonuna kadar kavramak savunmak ve uygulamakla mümkün olacaktır.

Yine bu görevi başarıbilmek için, istisnasız bütün marksizm dışı akımlara karşı mücadele etmeli onların herbiriyle tek tek hesaplaşmamızı yapmalıyız. Sadece ön plana çıkan ve esas saldırgan halini alanla değil, aynı zamanda arka planda kalan ideoloji ve siyasetlerle de mücadele etmeliyiz. Çünkü dünyamızda son tahlilde sadece iki çizgi, iki dünya görüşü ve iki siyaset vardır. Marksizm dışındaki bütün siyasi akımlar ve ideolojiler eninde sonunda devrimin karşısına dikilecektir.

"Bugün, revizyonizm ve burjuvazinin sosyalizme karşı yürüttükleri yıkıcı saldırının bir özelliği açıkça anti-komünist karakterli saf burjuva ideolojisinden, eski tip geleneksel oportünizme, modern revizyonistlerden şimdiki sözde "sol" oportünist akımlara kadar bütün temel karşı devrimci akımları tek bir cephede birleştirmiş olmasıdır" ENVER HOCA

Bütün düşmanlara karşı ideolojik ve siyasi olarak her zaman aynı derecede hassas ve uyanık olmak, hepsini her zaman aynı kefeye koymak ve hepsine karşı eşit şiddette saldırıya kalkışmak anlamına gelmez. Örneğin bugün, bütün düşman akımlar içinde esas düşman akım, EN TEHLİKELİ AKIM SOVYET MODERN REVİZYONİZMİDİR.

Leninizm için en tehlikeli akım, başta sovyetlerinki olmak üzere modern revizyonist akımdır. Onlar, en alçak ve en saldırgan emperyalizmin siyasi temsilcileridir. Sovyetler Birliği'nde ve bazı Doğu Avrupa ülkelerinde siyasi iktidarı gaspetmiş olmaları onlara geçici de olsa iki büyük üstünlük sağlıyor, birincisi, ekonomik askeri ve siyasi olarak son derece güçlenmeleri, ve dünyanın her yerinde bu güçlerinden yararlanarak kendilerine uşaklar ve köpekler satın alabilmeleri; ikincisi ise, dünya işçi sınıfının ve devrimci halkların sarsılmaz sevgi ve güvenini kazanmış olan Lenin'e, onun ihtilalci bolşevik işçi partisine ve dünyanın ilk işçi devletine, şimdilik de olsa, sahip çıkabilmeleri "devrimci", "sosyalist" maskelerini rahatça kullanabilmeleridir. Sovyet revizyonizminin, maskesi yırtılmamış emperyalist burjuva ideolojisi, "sosyalizm kılığındaki" burjuva ideolojisi olması, kendini yaymak için tamamiyle marksist biçimler kullanması, onun en tehlikeli akım olmasının da temel nedenidir.

Sovyet revizyonizminin emperyalist burjuvazinin ideolojisi haline gelmesi ve bütün dünyadaki hainleri ve dönekleri yeniden toparlaması dünya çapında her türlü alçak demagojiyle halkları kandırarak sömürmeye onlar üzerinde sosyal-faşist bir tahakküm kurmaya kalkışması, Türkiye'de de kendini göstermektedir. Bu nedenle, Modern Revizyonizme, özellikle Sovyet işbirlikçisi revizyonizme karşı mücadele, ideolojik planda baş görevimiz halini almıştır (bundan, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadelenin siyasi olarak baş görev haline geldiği sonucu çıkarılmamalıdır.) Sovyet işbirlikçisi revizyonizme karşı her yerde kararlı mücadeleler verelim.

Bu mücadelenin yanısıra, FAŞİZME ve tüm gerici ideolojilere karşı mücadeleyi, Amerikan emperyalizminin yaygınlaştırmaya çalıştığı bütün gerici ideolojilere karşı mücadeleyi bir an bile tavsatmadan sürdürmeliyiz.

Bunların yanısıra, CHP'nin şimdiki önderliği mücadelede unutulmaması gereken bir başka ideolojik düşmandır.

"Sol" ve sağ oportünizmlerle hesaplaşma gerçekleştirilmeli ve tüm devrimci saflar önünde marksizmin bütün düşmanları yerle bir edilmelidir.

Marksizm-leninizmin saflığını koruyalım , bütün düşman, sapma akımlarla mücadele edelim; marksizm-leninizm temelinde bütün proleter devrimcilerin birliği ve proletaryanın ihtilalci partisinin inşası için durmadan, fedakarca ileri atılalım!

HALKIN KURTULUŞU OKUYUCULARI "HALKIN SESİ" OPORTÜNİSTLERİNİ ELEŞTİRİYOR

"Halkın Sesi" dergisi uzun süreden beri, gazetemizin siyasi çizgisine karşı yalana, tahrifata ve sahtekarlığa dayanan bir saldırı kampanyası yürütmektedir. Tescilli sağ reformist bir çizginin savunucusu olan bu derginin saldırılarının asıl amacı, marksizm-leninizm'in devrimci özünü iğdiş ederek kendi marksizm cilalı oportünizminin boy atabileceği bir ortam yaratmaktır. Bu nedenle de işçi sınıfı tarihinin tanıdığı bütün oportünist, marksizm düşmanı akımların vazgeçmeyecekleri bir silah olan yalan, tahrifat ve sahtekarlık silahına daha sıkı olarak sarılmıştır.

Bu derginin yazarları gazetemizin savunduğu siyasi tezleri tahrif etmek, söylenmeyeni, yazılmayanı, bu gün savunulmayanı söylenmişçesine, yazılmışçasına açıkça ve devrimci dürüstlük ve sorumlulukla özeleştirisi yapılmamışcasına gazetemize mal etmeye çalışmaktadırlar. Oportünist tekke çıkarlarıyla gözleri kararanlar sahtekarlık batağına o kadar batmışlardır ki, yüzlerce, binlerce devrimcinin, yurtseverin, dürüst ve namuslu kişinin gözleri önünde olup-biten ve onlar tarafından gazetemize gönderildiği biçimde aynen yayınlanan miting, gösteri toplantı, grev, direniş, boykot vb. haberlerini da hi çarpıtmaya cüret etmektedirler.

Yaptıkları sahtekarlıklar, sınıf mücadelesinin içinde yer alan devrimciler, yurtseverler tarafından tahrif ettikleri olayların geçtiği yerlerde herkesin önünde teker teker sergilenmektedir. Bu toplantıların kimisinde bu derginin görüşlerini savunanlar yaptıkları sahtekarlıkları herkesin önünde itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Ama aynı itirafnameler bu dergi tarafından yayınlanmamıştır. Gerçekler devrimcidir. Dürüst ve namuslu olmak ise proleter devrimci olabilmenin ilk şartlarındandır. Proleter devrimci karakterden nasibini alamamış olanlar ve almamakta kararlı olanlar, yaptıkları sahtekarlıkların gizli kalabileceğini düşünüyorlarsa çok fena yanılıyorlar. Devrimciler, yurtseverler, asgari bir küçük burjuva dürüstlüğü ne ve namusluluğuna sahip olanlar bu tür burjuva politikalarını birer birer gün ışığına çıkartacaklardır.

HALKIN KURTULUŞU okurlarının "Halkın Sesi" dergisinin bu güne kadar yaptığı tahrifat ve sahtekarlıkları sergileyen mektuplarının bir bölümünü bu hafta yayınlıyoruz. Bundan sonra da oportünistlerin marksizm-leninizm'in devrimci özünü, ülkemizdeki sınıf mücadelesinin çeşitli cephelerindeki gerçekleri tahrif etmelerine, sahtekarlık yapmalarına karşı amansızca ve bu güne kadar olduğu gibi hiç bir çarpıtmaya yer vermeden mücadele edeceğiz.

• • •

Sungurlar İşçileri : "Halkın Sesi" devrimci işçilere kara çalmakta işveren ile aynı ağzı kullanıyor

Sungurlar Kazan Fabrikasında çalışan bir grup işçi HALKIN KURTULUŞU (26) sayısına bir yazı yazmıştık. Yazımızda dilimiz döndüğünce kendi fabrikamızda olan son gelişmeleri anlatmaya çalışmıştık. "Halkın Sesi"nin 74 ncü sayısından Sungurlarla ilgili bir yazı yayınlanmıştı. Biz de yazımız içerisinde kısaca Halkın Sesi Gazetesine cevap yazmıştık. Ve bizim yazdıklarımız Halkın Sesi hakkındaki görüşlerimizi, kısaca da olsa belirtiyordu.

Bu yazıyı işçilerin yazdığını bildikleri halde, yazımıza utanmazca saldırdılar. Yazıyı biz Sungurlar işçileri değil de HALKIN KURTULUŞU kendiliğinden yazmış gibi bir görünüm vererek kendilerince, verip veriştirmişler. Bu nedenle yazıyı yazan işçiler olarak bu yazıyı yazma gereğini duyduk.

Gerçekten Halkın Sesi bir kez daha kendi yüzünü teşhir etmiştir. Ve Halkın Sesi bir samimiyetsizlik örneği daha göstermiştir. Halkın Sesi bizim yazdığımız yazıdan dolayı HALKIN KURTULUŞU'na saldırarak (Halkın Kurtuluşu, neyi eleştirdiği, niçin eleştirdiği belli değildir) H.S. 80 sayı. demektedir. Bu eleştiri HALKIN KURTULUŞU'nun değil bir grup işçinin mektubudur ve Halkın Sesi kalem efendileri bir grup işçi mektubuna teorik yetersizliğinden dolayı utanmadan saldırıyorlar ve bir işçilere yukardan soruları yöneltiyorlar. Neyi eleştirdiğimizi, niçin eleştirdiğimizi soruyorlar bir de cevabını veriyorlar.

Halkın Sesi'ne şunu söylüyoruz. Gazetenizde bir çok işçi mektubu gelmektedir. Ve sizler de bu yazıları yayınlamaktasınız. HALKIN KURTULUŞU gazetesi de aynı şeyi yapmıştır. Kendisine gelen bir işçi mektubunu en ufak bir tahrifat yapmadan yayınlamıştır.

Yazımızı Halkın Sesi gazetesine yazabilirdik. Ama çıkan gazeteler içerisinde HALKIN KURTULUŞU gazetesini işçi ve köylü meselelerine en iyi bir şekilde eğilen bir gazete olarak değerlendirdiğimizden yazımızı ona yazdık. Halkın Sesi gazetesinde çıkan işçi mektupları var. Bunların bir kısmının altında bir devrimci veya bir grup devrimci işçi diye yazmaktadır. Şimdi biz kalkıp desek ki o yazıları o işçiler değil, Halkın Sesi yazmıştır. Biz böyle bir şey söylersek devrimci dürüstlükle bağdaşmayan bir davranışta bulunmuş oluruz. Ama görüyoruz ki Halkın Sesi yazıyor. Halkın Sesi devrimci dürüstlükle bağdaşmamaktadır. Ve bir işçi mektubunda kendine göre bir takım eksiklikler bulup, HALKIN KURTULUŞU'na saldırmaktadır. Halkın Sesi'nin 80 ninci sayısını okuduktan sonra şunları söylemenin gereğini duyduk: Yazıyı yazan bizler işçiyiz ve gerçekten Halkın Sesi'nin kalem efendileri gibi parlak kelimeler etmesini bilmiyoruz. Bu nedenle de Halkın Sesi tarafından hor landık ama biz yine de bildiklerimizi dilimiz döndüğünce sıralayalım.

HALKIN SESİ'nin 74 üncü sayısında Sungurlarla ilgili bir yazı vardı. Yazıda şu iddia ediliyordu. "Şu anda dışarı atılan işçi ve temsilci arkadaşlarımız genel direniş bitiminde ve işçi atılmalarında işçilerin direnişe geçmesini engellemişlerdir. Bunlar revizyonist sendika ağalarının maşasıdır", "sosyal-faşistlerin işbirlikçisidir" diye iddia edilen işçi ve temsilci arkadaşlarımız ise revizyonist sendika ağaları tarafından ta başından beri "Maocu" olarak nitelendirilmektedir. (Örneğin ağzıyla) Oysa Halkın Sesi'ne göre bu arkadaşlara Mehmet Ertürk'ten madalya gelmekteymiş ve aynı arkadaşlar şu anda işveren tarafından atılmış durumdadırlar. İşveren işçiye şu lafları ediyor "atılanlar, sizin için zararlıdır" "Bunları kesinlikle almam. Ne isterseniz veririm" Halkın Sesi de burada işverenle aynı ağzı kullanıyor. Atılan işçi ve temsilcileri işçi düşmanı olarak gösteriyor. Ama bizler gerçeği biliyoruz. İşveren ilerici işçileri ve temsilcileri atmak için, işçileri fabrikadan kopamak için avaz avaz bağırırken, Halkın Sesi de ona eşlik ediyor. Sen gel, bir fabrikada bütünlüğü sağlayacağın yerde patronun emellerine hizmet eden yazılar yaz. Hem de durumu çok hassas olan bir fabrikada canını dişine takmış çalışan arkadaşlarımızı kendine proleter devrimciyim diyenler işçi düşmanı olarak adlandırıyorlar. Ama söyledikleri adi yalanlar tanımış olduğumuz simalarını bize biraz daha tanıtıyor. Halkın Sesi direnişimizin ilk günlerinde revizyonistlerin fabrikaya hiç kimseyi yaklaştırmadığını söylüyor. Burada kendilerine pay çıkarıyorlar. Direnişin ilk günleri gerek çevre fabrikalardaki işçi kardeşlerimiz gerek halk ve gerekse mahalli dernekteki kiler rahatça gelip gidiyordu ve revizyonistler direnişimize sahip çıkmamışlardı. Evet direnişin ilk

De.sa.7.sü.3'de

İzmirli devrimciler

YALAN, TAHRİFAT, FIRSATÇILIK "HALKIN SESİ" TEKKESİNİN ESKİ HUYUDUR

"Halkın Sesi" Dergisinin 79. sayısında, 9 Ekim'de İzmir'de yapılan "DGM'ye Hayır! Yıkılsın Faşist MC" miting ve yürüyüşü ile ilgili olarak, "İzmir'li Proleter Devrimciler" imzası ile bir haber ve yorum yazısı yayınlandı. Başından itibaren tahrifat, yalan ve spekülasyonla dolu bu haber karşısında devrimciler sessiz kalamazlardı. Nitekim 23 Ekim Cumartesi günü, "Halkın Sesi"nin bu fırsatçı tavrını sergilemek ve miting çalışmaları ile ilgili hata ve eksiklerimizin eleştirisini yapmak ve bu eylemimizden gelecek pratiğimiz için devrimci dersler çıkarmak amacı ile bir toplantı düzenlendi. "Halkın Sesi" Dergisi'nin her eylemde olduğu gibi, bu eylemdeki fırsatçı, yalancı tutumunu gazetemiz "HALKIN KURTULUŞU" aracılığı ile halkımıza açıklamayı ve bu "dergi"nin "kendi dışındaki herkesi karalamak ve her somut meseleyi kendi reformist tekkeciliğine hizmet etmek amacıyla çarpıtmak" düzeyine indirgenen siyasetini teşhir etmeyi bir görev biliyoruz. Bu amaçla "DGM'ye Hayır! Yıkılsın Faşist MC" miting ve yürüyüşü ile ilgili olarak yapılan eleştiri toplantısını gazetemize yazıyoruz.

Eleştiri toplantısında, ilk olarak, "Halkın Sesi"nde miting için çıkan haber ve yorum yazıları (79. sayı) okundu. Daha sonra söz alan ve miting çalışmaları boyunca Halkın Kurtuluşu siyasetini temsil eden arkadaşımız şunları söyledi: "Bir siyasi hareketin kendi hatalarına karşı tavrı ciddiliğinin, halka ve devrime bağlılığının ölçüsüdür. Biz şimdiye kadarki bütün pratiklerimizde olduğu gibi, son miting pratiğine de bu ilkenin ışığında yaklaşıp, olumlu ve olumsuzluklarını ortaya koymaya, hatalarımızın dürüstçe özeleştirisini yapmaya ve mitinge beraber katıldığımız diğer görüşlerin tesbit ettiğimiz hatalarını yapıcı bir temel üzerinde eleştirmeye hatalarımızdan devrimci dersler çıkarmaya ve olumlu çalışmalarımızı ise ileriki pratiklerimizde daha da geliştirmeye çalışacağız.

"DGM'ye hayır! Yıkılsın Faşist MC" mitingi özü itibariyle anti-faşist bir eylemdir. Bizim bu eylemdeki temel politikamız; "Faşistler ve sosyal-faşist'lerin dışında tüm siyasi hareket ve grupların doğru ilkeler doğrultusunda birliğini sağlamak ve en geniş kitleyi faşizme karşı seferber etmek ve mitinge katılan siyasi hareket ve gruplar arasında en geniş demokrasiyi uygulamaktır." Bu doğru politikanın bir ürünü olarak miting ve yürüyüşe Devrimci Gençlik Dergisi ve DDKD'de çağırılmıştı. Anti-faşist bir eylemde, D.G.Dergisi ve DDKD'li arkadaşlara "iki-süper devlete karşı olma"yı ittifakın ortak ilkelerinden biri olarak önermek, bu görüşlerle ittifakın baştan reddedilmesi anlamına geleceği açıktır. Çünkü bu iki görüşte "Sovyet sosyal emperyalizmi" olgusunu kabul etmiyorlar. Ama bu onlarla hiçbir meselede, hiç bir ittifaka giremeyiz demek midir? Hayır değildir. Biz, bu arkadaşlarla anti-faşist bir eylem için ittifak yapmayı samimi olarak istiyoruz ve yukarda açıkladığımız nedenlerden dolayı da "iki süper devlete karşı olmak"ı onlar ile ittifakın ortak ilkesi olarak önermiyoruz. Ama biz mitingin en geniş demokrasi temeli üzerinde yapılmasının bu anti-faşist ittifakın ilkelerinden biri olmasını şart koşuyoruz. Bu şu demektir; Mitinge katılan siyasi görüş ve gruplar ların ortak olarak çıkaracakları bildiri, "iki süper devlet"le ilgili söz, slogan vs. yer almayacak, ortak olarak tesbit edilen sloganlar mitinge katılan herkes tarafından atılacak ama bütün gruplar mitingte kendi pankartlarını taşıyabilecek, kendi doğru bulduğu sloganları - iki süper devlet'e karşı sloganlar da dahil- bağımsız olarak atabilecektir. Hiçbir pankart ve slogana ambargo koyulmayacaktır. Biz Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan arkadaşların görüşü olarak bu anti-faşist eylemin bütün ilkelerini tavizsiz uygulayacağız.

Miting ve yürüyüş çalışmalarına katılan arkadaşımız Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan arkadaşların siyasetini, bu eylemdeki ittifak anlayışını yukardaki gibi somutladı. Ve bu görüş D.G.Dergisi ve DDKD ile anti-faşist bir eylemde girilecek ittifakın doğru bir çözümlemesine dayanıyordu. Fakat daha sonra yapılan bir dizi toplantıdan birine katılan iki arkadaşımız "DGM'ye karşı bir mitingte sosyal-emperyalizme karşı sloganların atılmayabileceğini" söyleyerek, hem kendi bağımsız siyasetimizden, hem ittifak anlayışımızın "demokrasi" ilkesinden taviz verdiler. Ve en başta bize ters düştüler. Ve arkadaşların bu hataları eleştirildi. Ve arkadaşlar da hatalarını kavrayarak özeleştiri yaptılar ve ayrıca da miting ve yürüyüş çalışmalarına katılan diğer siyasi görüş ve gruplara bu hatadan dolayı siyaset olarak özeleştiri verdik.

"Halkın Sesi"nin yalancı, fırsatçı tavrı işte bu noktadan başlıyor. "Halkın Sesi" miting ve yürüyüş için verdiği haber ve yorum yazısında, HALKIN KURTULUŞU'nun görüşlerini savunan arkadaşların baştan itibaren koyduğu doğru ittifak anlayışından bir tek kelime bile bahsetmeden, bir dizi toplantıdan birinde iki arkadaşımızın yaptığı ve eleştiri ve özeleştiri yöntemiyle giderilen hatayı baştan itibaren HALKIN KURTULUŞU'nun siyaseti imiş gibi göstererek yalancılık ve tahrifatçılığın ve aynı zamanda da özeleştirisi yapılmış bir hatayı sanki hiç özeleştirisi yapılmamış gibi ele alarak fırsatçılığın yeni ve "başarılı" örneklerini veriyor. Ama biz şaşırmadık buna. Yalan, tahrifat, fırsatçılık bu tekkenin eski huyudur: Devam edelim,

"Halkın Sesi", mitingle ilgili olarak hazırlanan bir bildirinin basımının durdurulmasını "hegemonyacılık" olarak yansıtıyor. Bu da iftira zincirinin yeni bir halkasından ibaret. Bir kere hazırlanan bildiri reformist sendika ağalarını teşhirden "özenle", kaçınan, onlara toz kondurmayan ve kısacası "Halkın Sesi"nin reformcu siyasetinin ürünü bir bildiriydi. Bizim bildiri metninden ancak 4.000 tanesi basıldıktan sonra haberiniz oldu, ve biz böylesine reformist siyaset kokan bir bildirinin altında "HALKIN KURTULUŞU" imzasını taşıyarak çıkmasına göz yumamaz ve proletaryanın çıkarlarını ve bağımsız siyasetini, reformcu siyasete feda eden bir siyasetin ismimiz altında kitlelere ulaşmasına müsaade edemezdik. Bu yüzden bildirinin, basımını durdurduk. Ve bu bildiriden basıldığı gece haberdar olduk. Bu yüzden "Özgürlük İçin Direniş" grubunu temsil eden arkadaşın dışında kimseyi bulamadık, ona bildirerek basımı durdurduk. Sabahı bekleseydik o zaman 4.000 yerine 15 bin reformist siyaset vaaz eden bildiri, altında imzamız olduğu halde çıkacaktı. O zaman durdursak daha iyi mi olacaktı? Eminiz ki "Halkın Sesi"ne mensup kişiler o zamanda "zamanında niçin durdurmadınız?" diye eleştireceklerdi bizi. Çünkü "Halkın Sesi" bizi bildirinin basımını durdurduğumuz için değil, onların reformist siyasetine evet demediğimiz ve proleter devrimcilikle ilgisi olmayan böyle bir siyasetin kitlelere ulaşmasını engellediğimiz için eleştiriyorlar. Ayrıca "Halkın Sesi" bu bildiriyi "niçin, nasıl ve hangi amaçla" durdurduğumuza dair tek kelime söylemeden "hegemonyacılık" avazları atarak sahtekarlığın bir yeni örneğini daha veriyor.

"Halkın Sesi" tahrifat ve yalana devam ederek 79. sayıdaki yorum yazısında şöyle diyorlar; "yeniden hazırlanan bildiriye konması kararlaştırılmış (kararlaştırılmamış olacak herhalde y.n.) olan bir bölümü kendi insiyatifleri ile bildiriye koyarak bu defada tahrifatçılık yaptılar.".(Halkın Sesi/sayı:79 sh:5) Tahrifat şampiyonları ne zamandan beri başkalarını "tahrifatçılık" ile suçluyorlar? "Halkın Sesi"nin yalancı, tahrifatçı ve reformcu yüzünü açıkça görmek için, "tahrifat" diye niteledikleri cümleyi bildiriden aynen buraya alıyoruz.

"Bizler mücadelemizde faşist. sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarına değil, kendi gücümüze, nasırlı ellerimize, çelikten kollarımıza birliğimize ve kararlılığımıza güvenmeliyiz." "Tahrifat" dedikle-

De.sa.7.sü.6'da

"Halkın Sesi" Yazarları

LENİN HANGİ REVİZYONİZMDEN ETKİLENDİ ACABA?

Ortaya çıkışlarından bu güne kadar sınıf mücadelesini reddedip sınıflar arası uzlaşmayı savunarak reformist bir siyaset izleyen "Halkın Sesi" ve Aydınlık yazarları, kendilerinin bu uzlaşmacı siyasetlerini açığa çıkartan devrimcilere karşı yoğun bir saldırıya geçtiler. Gittikçe hızlanarak artan bu saldırılardaki esas amaçları: 1) Varlık olmaya başladıkları 1969 sonlarından beri sürdürdükleri pasifist, oportünist, uzlaşmacı siyasetlerini etrafı tozu dumana katarak gözlerden saklamak, 2) Geçmişteki hatalı siyasi çizgilerinden arınmakta olan, devrim yapmaya kararlı, devrimci grup ve kişiler arasında tereddütler yaratarak oluşmaya başlayan birliği engellemek, 3) Bu şekilde tereddüte düşürebildiği grup ve kişileri kolayca yutulur lokma haline getirmektir.

Bu sonuca da çok kısa bir zaman içinde ulaşabileceklerini düşünüyorlardı. Ama bekleyiş uzadıkça daha bir hırçınlaşmaya ve daha da azgınlaşmaya başladılar. "Halkın Sesi" yazarları devrimcilere saldırırlarken kendilerinden geçiyorlar ve abuk subuk şeyler söylemeye başlıyorlar. "Halkın Sesi" yazarları içine düştükleri reformizmin bataklığında çırpınırlarken şuursuzlaşıyorlar. İşte, "Halkın Sesi" yazarlarının yüce Lenin'i revizyonistlikle suçlamaları bunun bir örneğidir;

"Halkın Sesi" yazarları dergilerinin 79. sayısının 8. sahifesinde:

"Yeri gelmişken şu noktaya da değinelim. Halkın Kurtuluşu'nun devrimimizin bu günkü aşamasında "halk iktidarı" değil de, sık sık "işçi-köylü iktidarı" şiarını ileri sürmesi de bir türlü kurtulamadığı revizyonist etkilerin sonucudur. Bu gün Türkiye'de 25 milyon köylü ve 3 milyon kadar işçi yaşıyor. Bunlar dışında 10 milyondan fazla emekçi vardır. Devrimin hedefi, emperyalistleri, sosyal-emperyalistleri, büyük burjuvazi ve toprak ağalarını yıkmak ve proletarya önderliğinde, işçi-köylü ittifakı temelinde hal-

De.sa.7.sü.6'da

Oportünistlerin sahtekarlıkları devrimci mücadelemizi zayıflatamayacaktır

Faşistler, devrimcilerin kitleler üzerindeki etkinliğini kırabilmek, devrimcilere duyulan saygı, sevgi ve güveni zayıflatabilmek için yıllardır yalana ve tahrifatlara başvurdular. Ama istediklerini elde edemediler.

"Halkın Sesi" oportünistleri aynı metotlarla devrimcilerin etkinliklerini, onların kanatları altına gizlenerek kırmaya çalışıyorlar Ama bu tutumları onların sonunu yaklaştırmaktan başka bir işe yaramayacak. "Halkın Sesi"nin 81. sayısında yayınlanan "DTCF'yi faşistlere terk etmeyeceğiz" başlıklı yazı oportünistlerin yüzlerini bir kere daha açığa çıkaran bir örnektir. Devrimcilerin, komitenin yeniden oluşturulması, önerisine sahip çıkan bu yalancılar, yazılarını "Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunanların güçsüzlüğüne kapıldık" yalanları ile devam ettirmektedirler. ALTI KİŞİLİK "kadroları", "militanları" ile seçime katılan "Halkın Sesi" taraftarları "dört sizden, üç bizden" pazarlığına kalkışarak, koltuk sevdasından başka meseleleri nin olmadığını gösterdiler. Biz, seçimi 51 - 48 kaybetmemizin sebebi olarak; kitleler içinde yeterince çalışma yapmamak, seçim çalışmasını yeterince yapmamak, ideolojik mücadeleyi ertelemek, birleştirebilecek güçleri devrimci mücadelemizin önündeki en büyük düşmanlara karşı birleştirememek olarak görüyoruz.

DİL VE TARİH COĞRAFYA FAKÜLTESİ DEVRİMCİLERİ

HALKIN KURTULUŞU adına tarım işçileriyle konuşma yapan devrimciye ağanın oğlu saldırdı

Bu faşistleri aramızdan yok etmediğimiz müddetçe bize saldıracaklardır

Aşağıdaki konuşma Pazarcık'lı devrimci bir köylü tarafından gazetemiz adına yapılmıştır.

H.K.- İsminiz ne? Nerelisiniz?

- İsmim Hasan. Biz Bireciklisiyiz.

H.K.- Bu işi size kim buldu?

- Ben elçiyim. Biz herşeyden mahrumuz. Açız. İş arıyordum, buraya geldim. Tanımadığım bir ağa, Salman Eflatun'la görüştüm. "Gel benim yanımda çalış" dedi. "Buralarda ileri gelen ağalar ne verirse ben de veririm. Yeter ki gelin" dedi.

H.K.- Nasıl geldiniz? Kaç kişisiniz?

- Ben bir üstü açık kamyon tuttum. Çoluk çocuk davar yükler gibi bindik. Yağmur yağa yağa Adana'nın Karataş ilçesi Çukurkamış köyünden Maraş'ın Pazarcık ilçesinin Araplar köyüne kadar geldik.

H.K.- Kamyona ne kadar para verdiniz? Parayı kendi kesenizden mi, ağanın kesesinden mi verdiniz?

- 2.720 lira kamyon parasını biz verdik. Biz kırk kişiyiz. 15 de çocuk var. Ağa parasını vermedi.

H.K.- Burada pamuğun kilosunu kaç kuruştan topluyorsunuz?

- Adana'da sendika olduğu için kilosunu Ağustos'ta 100 kuruşa topladık. Burada kış olmuş halen belli değildir. Durumumuz zayıf olduğundan soruşturamıyoruz.

H.K.- Pazarcık'ta Toprak-İş Sendikası var. Sizinle ilgilenmiyor mu?

- 60 yaşındayım. Gelmiş burda pamuk topluyom. Burda sendika varmış. Yalnız hiç bir gün gelip halimizi hatırımızı, "Siz nasıl pamuk topluyorsunuz?" diye sormadı. Sendikacıları tanımıyorduk. Pamuğun kilosu 11 liraya gidiyor. Biz işçileri de bedava çalıştırıyorlar.

H.K. Ağayla bir senediniz var mı? Senet yapmak için zorlamadın mı ağayı?

- Burası Türkiye değil mi? Hükümetin Adana'da, Aydın'da, Antalya'da, Manisa da verdiği karar burada da uygulanır diye geldik. Türkiye'nin her tarafında pamuk 11 liradan satılıyor. Buradaki işçilerin parası niye oralara uymuyor? Sebebi doğru dürüst bir sendika ve çiftçi birliği yok.

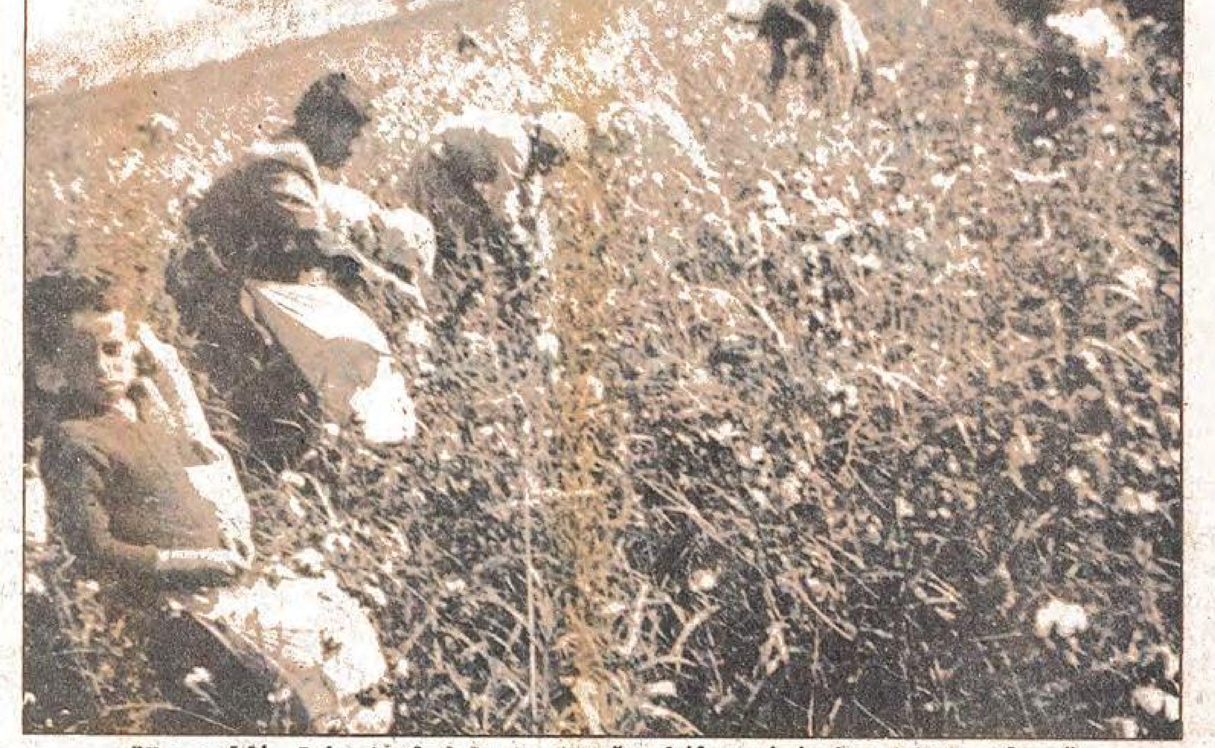
H.K.- Burada geçiminizi nasıl sağlıyorsunuz? Yiyeceklerinizi nasıl temin ediyorsunuz?

- Antep'ten, Maraş'tan margarin yağının kilosunu 20 liraya alıyoruz. Buğdayın kilosunu 350 kuruştan, çayı 9, şekeri 10 liradan alıyoruz. Yazdığın şeyler hariç herşeyden mahrumuz.

H.K.- Buradaki kazancınız sizi 12 ay idare ediyor mu?

- Kazancımız bizi iki ay idare etmez. Biz bundan sonra başka bir ağadan para alıp çapa için sözleşiyoruz. Bu sözleşmemiz toplu sözleşmeden farklı oluyor. Toplu sözleşmeye girsek kimse bize iş vermiyor. Bunun örneklerini verebilirim. Maraş'ta Şerefoğulları'nın toprağında sabahın beşinden akşamın altısına kadar çalıştığımız halde toplu sözleşmemiz yoktu.

(Bu sırada ağanın çocuğu pamuğun başına geldi. Çavuşa beni göstererek "Bu kim?" diye sordu. Çavuş "bu devrimcidir. Gelmiş, bizim halimizi, nasıl yaşadığımızı ve biz işçilerin nasıl kurtulacağını söylüyor, yazıyor" dedi. Faşist ağa çocuğu HALKIN KURTULUŞU gazetesinin orta sayfasındaki YAŞASIN PAZARCIK KÖYLÜLERİNİN TOPRAK VE HÜRRİYET MÜCADELESİ başlıklı yazıyı okudu. Arkasından "Bu topraksızların gözü kör mü çalışıp toprak kazansınlar" diyerek üstüme saldırdı. Ben bu faşistin yakasına yapıştım. Tekme tokat birbirimize girdik. Ancak işçi kardeşlerim bizi ayırdılar. Faşist asalağı bir tarafa iteklediler. Ben işçilerin arasında kaldım. İşçi analara, babalara, kardeşlere hitaben "Bu faşistler her yerde işçilere, yoksul köylülere, yurtsever devrimcilere köpekler gibi saldırıyor, yaralıyor, öldürüyorlar. Arkasından da yalanlarla biz işçileri, yoksul köylüleri devrimcileri birbirimizden ayırmak istiyorlar. İşçiler haklarını alabilmek için, köylüler ter döktükleri toprakları kendileri işletip, kendi yararlarına kullanmak için, öğrenci kardeşlerimiz okullarda akademik hakları için mücadele veriyorlar. MC hükümeti bu hakları vermemek için bizleri herşeyden mahrum etmek için, bizleri köle gibi çalıştırıp köle olarak kalmamız için saldırıyor. İşte biz, işçiler, köylüler, aydınlar köle kalmak istemiyoruz. Bu doğrultuda mücadele ediyoruz. Birbirimizin nasıl yaşadığını, bu rezil faşistleri aramızdan nasıl kovacağımızı, Demirel'in, Türkeş'in, pis MC'nin zulmünden nasıl kurtulacağımızı birbirimizle konuşmamıza, hayat şartlarımızı tüm emekçilere duyurmak için röportaj yapmamıza bile tahammülleri yok. İşte görüyoruz. Birbirimizin meseleleri ile uğraştığımızda buna mani olmak istiyorlar. Tıpkı ağa çocuğunun yaptığı gibi. Bu faşistleri aramızdan itmekle değil, kovmakla değil, bunları aramızdan yok etmediğimiz müddetçe devamlı böyle biz işçilere saldıracaklar" diye bir konuşma yaptım. Ne yazık ki, işçilerin yanına yeni gittiğim için, işçiler beni tanımadığı için, işçilerle beraber ağa çocuğunu iyice dövemedik ve röportajı tamamlayamadık. Durumu göz önünde bulundurarak ben de dövmedim. Bir babanın "Oğlum, bu kadar emek yaptık. Ağa paramızı vermez" diye ısrar etmesi üzerine konuşmayı yarıda kestik. "KAHROLSUN TOPRAK AĞALARI" sloganıyla beni uğurladılar.

"Kış geldi. Daha topladığımız pamuğun kilosu için kaç kuruş alacağımız belli değil."

HALKIN KURTULUŞU Alibeyköy'de grevde bulunan Çelik Endüstrisi işçilerinden biriyle konuştu

"Biz DİSK'i bir işçi örgütü, yöneticilerini ise revizyonist sendika ağaları olarak biliriz"

HK- Greviniz ne gibi anlaşmazlıktan doğdu?

- İşveren tam anlamiyle MESS'in talimatını uyguluyor. Hiç bir isteğimize olumlu cevap vermedi. Örneğin normal 7 lira saat ücretini daha kabul etmedi.

HK- Greviniz nasıl gidiyor. Sendikanın tutumu nedir?

- Grev normal gidiyor. Sendika sözle bizi desteklediğini söylüyor. Ama pek gelip gittikleri bile yok.

HK- Grev çadırında ne gibi çalışmalar yapılıyor? Kitap okuyor, eğitim çalışması yapılıyor mu, tartışılıyor mu?

- Eğer gerçekleri söylemek gerekiyorsa -ki gerçeği söylemek bir devrimcinin vazifesidir- çadırda içki içip, burjuva plakları çalmaktan başka hiç bir çalışma yapılmıyor.

HK- 16 Eylül Genel Direnişinden dolayı işten atılan arkadaşlar var mı? Ve atılmalarına karşı ne gibi tepkiler oldu?

- Evet ben dahil işten bir kaç arkadaşımız atıldı. Atılmalara karşı yiğit emekçi kardeşlerimiz direnmek, işçi kardeşlerini attırmamak istediler. Şarteli indirip direnişe geçecek lerdi. Ama revizyonist sendikacılar engellediler. Bu işi biz hallederiz dediler.

HK- İşten atıldıktan sonra sendikanın size karşı tutumu ne oldu?

- Biz atıldıktan sonra karakollara, Mahkemelere düştük. Sendika önce bize sahip çıkmak istemedi. "Biz kimseye işi bırakın demedik. İsteyen arkadaşlar bırakabilir dedik" dediler. Yani açıkça sorumluluğu almadılar. Ama karşıların da işçilerden sert tepki görünce daha fazla kıvıramadılar. Ayda 500 lira veriyorlar. Ben şahsen 5 nüfusa bakıyorum. 500 lirayla nasıl geçinirim. Hala bekliyoruz.

HK- Siz Maden-İş'in ve DİSK'in tutumunu nasıl buluyorsunuz?

- Biz DİSK'i bir işçi örgütü biliriz. Ama yöneticilerini revizyonist sendika ağaları biliriz. Ama bu gerçeği işyerinde söyleyince "Maoculuk"la suçlanıp işten atılırız. Hem de patron tarafından değil, revizyonist sendika yöneticileri tarafından.

HK- Sendikanın attığı arkadaş var mı işyerinizde?

- Bizde yok, ama Demir Döküm'de gerçek bir devrimci arkadaşımız "Maocu", "Bölücü" denilerek sendika tarafından işten atıldı.

HK- Maden-İş şimdiye kadar işçiye eğitim çalışması, seminerler düzenledi mi?

- Sözüm ona Gönen'de A ve B tipi seminerler düzenlediler. Ben dahil bir kaç arkadaş gidip 2 ay kaldık. Ama Marksizm-Leninizm'in temel ilkelerinden tek bir kelime bile bahsetmediler.

TÜRKİYE HALKI HİÇ BİR EMPERYALİSTE VE...

ÜLKEMİZ EMPERYALİST KAPİTALİST DÜNYA SİSTEMİ İÇİNDE YARI-SÖMÜRGE BİR ÜLKEDİR

Bugün dünya yeni bir paylaşım savaşına, baştan sona haksız ve kanlı bir savaşa doğru yeniden yol alıyor. Dünya halklarının ezilen ulusların ve dünya proletaryasının baş düşmanı iki süper devlet, Amerika ve Rusya dünyayı böyle bir paylaşım savaşına doğru sürüklemekte - dirler.

ABD emperyalizmi II. paylaşım savaşıyla sağladığı dünya tahakkümünü korumaktadır. (Gerilemesine rağmen dünya hala bu emperyalizmin tahakkümü altındadır) Ancak o artık hem kendi iç dinamiğindeki çelişmelerin şiddetlenmesi yüzünden hem de devrimci mücadelelerin kazandığı zaferlerle iyice güçten düşmüş ve yıpranmış - tır. Buna karşılık genç ve gelişen Sovyet Sosyal emperyalizmi dünya pazarlarına göz dikmiştir. Nüfuz alanını ve hegemonyasını geliştirip, genişletebilmek için dört bir yana azgınca saldırmaktadır. Böylece SAVAŞ ETKENİ YÜKSELMEKTEDİR. EMPERYALİST PAYLAŞIM SAVAŞI ŞARTLARI OLGUNLAŞMAKTADIR

Emperyalizm çağının, temel özelliği: bu çağın çöken ve kokuşan kapitalizmin ve proleter devrimlerinin, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin çağı olmasıdır. Bu çağ devrimler çağıdır. Bu çağ kapitalizmden sosya - lizme geçiş çağıdır. Devrim şartlarının dünya çapında varolduğu ve durmadan daha da geliştiği bir çağdır. Bu çağda, bütün başlıca gelişmeler hızla keskinleşir ve yoğunluk kazanırlar, sınıf mücadelelerinin düzeyi durmadan daha da yükselir (duraklamalar ve gerilemeler geçicidir). kapitalizmden, sosyalizme geçiş başlamış tır.

Bugün, dünyada sadece emperyalist paylaşım savaşının şartları olgunlaşmakla kalmıyor aynı zaman da dünyanın ezilen ulusları, halkları ve işçi sınıfıyla emperyalizm ve işbirlikçileri arasındaki çelişme de gittikçe keskinleşiyor. Yarı sömürge, bağımlı ülkeler emperyalizmle olan bağlarını devrim ve silahlı mücadeleler yoluyla koparıyorlar, ve yarı feodal düzenleri parçalayarak kapitalizmden sosyalizme yöneliyorlar. Genel olarak sınıf mücadeleleri, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri yaygınlaşmakta ve güç kazanmaktadır. Devrimin odak noktası olan üçüncü dünya ülkelerinden emperyalist metropollere doğru esen devrimci fırtına şiddetlidir ve şiddetlenerek esmektedir. Yani DEVRİM ETKENİ YÜKSEL - MEKTEDİR.

Her ülkenin proleter devrimcileri bu iki etkeni de kendi ülkelerinin somut durumunun somut tahlilinden hareket ederken, hesaba katmalıdırlar. Bütün ülkeler ve halklar için tek bir reçete düşünmek mümkün değildir.

Emperyalizm çağında da esas olan iç dinamiktir.. Ülkenin, sınıfların somut durumudur. Emperyalizm başlatıcı, harekete geçirici dışsal etkendir, ülkenin iç dinamiği ise esastır.. İçsel olgudur, belirleyicidir.

Ancak, emperyalizm şart

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE

larında sadece iç koşulları hesaba katarak (gözönünde tutarak) devrimci strateji ve taktikleri saptayamıyacağımız gibi, sadece genel olarak dünyanın durumunu tahlil etmek de strateji ve taktikleri belirlemede kesinlikle yetersiz kalacaktır.

Ülkemiz Amerikan emperyalizminin tahakkumü altında, ekonomik bakımdan emperyalizme bağımlı geri bir ülkedir. Ekonomik yapı emperyalizm tarafından öyle çarpıtılmıştır ki, bu günkü çarpık üretim ilişkileri sürdükçe, halkımız her geçen gün daha da kötü şartlar altında yaşamaya zorlanacaktır. Ülkemizde 100 kadar Amerikan üs ve tesisi, 28.000 amerikan askeri bulunmaktadır. Militarist Türk Ordusu % 85 teçhizatını ve diğer teknik donanımını Amerikan emperyalizminden almaktadır. Bu bir tercih meselesi değil, zorunlu bir bağımlılıktır. ABD mihraklı finans kapital, NATO saldırgan örgütü, gizli bir çok ikili anlaşma, yüksek rütbeli subayları etkileme, ve kendi uşakları haline getirme, vb. gibi binbir tür yol ve kanaldan, Türk Ordusu üzerinde tahakküm ve denetim kurmuştur. Yerli hakim sınıflar, başta işbirlikçi tekelci burjuvazi, ordunun efendisi, Amerikan emperyalizminin kölesidir.

ABD emperyalizmine ekonomik bağımlılık öyle biçimsel, kaba ve mekanik olarak anlaşılmamalıdır. ABD emperyalizmiyle yerli işbirlikçileri arasında etle kemik, deriyle tırnak arasındaki ilişki türünden sıcak ve canlı esaret-efendilik, sömürülme-sömürme ekonomik ilişkileri söz konusudur. Bütün bu nedenlerden ötürü, ABD emperyalizminin böyle bir ihtimal var olsa bile- kolay, kolay kendiliğinden ülkemizden el etek çekeceğini sanmak, en hafifiyle büyük bir saflık olur. Bunların yanısıra, gerileyen ve güç

kaybeden emperyalizm olması, ABD emperyalizminin saldırgan olmadığı anlamına gelmez. Şili, Tayland, ve daha bir çok ülkede girişilen faşist saldırılar bunun açık örnekleridir.

ABD'nin dünya... nel bir geri... olması, ülke... emperyalizmi... ve hegemonya... sına, zayıfla... maktadır.

ABD emper... hakkümünün... sosyal emper... miz üzerinde...

emellerinin a... Sovyet Serma... (ülkemiz ekon... layıp hızlanm... mıştır. İlişk... ekonomik düze... yasi ve kültü... da da "gelişm...

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN BO...

Sovyet sosyal emperyalistlerinin yurdumuz üzerindeki ekonomik, ideolojik, siyasi, kültürel yayılması gün geçtikçe artmaktadır

Son birkaç yıldır Sovyet Sosyal- Emperyalistleri ve onların kuklası olan revizyonist Bulgar ve diğerleri ile ekonomik, kültürel anlaşmalar ardı ardına imzalanmaktadır. Faşist MC'nin başı Demirel ve Bakanlarının, Sovyet ve Bulgar revizyonistleri ile son derece samimi kucaklaşma ve kadeh tokuşturma resimleri günlük gazetelerde yayınlanmaktadır.

Sovyet Sosyal - Emperyalistleri, yurdumuzda yoğun bir ideolojik, kültürel faaliyet yürütmekte dirler. TKP, TSİP, TİP gibi revizyonist partiler sosyal-emperyalistlerin ideolojik, politik ve kültürel tezlerinin baş savunucusudurlar.

Sovyet sosyal-emperyalistlerin tavrı aynen, 1946-50'lerdeki ABD emperyalistlerinin tavrına benzemektedir. Bilim, siyaset, sanat, sendikacı - lık alanlarında sivrilmiş birçok insan Sovyetler Birliğine ve Doğu Avrupa ülkelerine davet edilmektedir. Moskova ve Doğu Avrupa turları ile bu insanlar "Sovyet dostu" haline getirilmeye çalışılmaktadır.

Bugün piyasa Sovyet sosyal-emperyalistlerinin propagandasını yapan legal, illegal (!) yayınlarla doludur.

İşbirlikçi TKP, TSİP, Sosyal faşistleri, sosyal emperyalistlerin yurdumuz üzerinde tahakkümünü sağlamak, sosyal faşist bir diktatörlük kurmak için var güçleriyle çalışmakta dırlar.

Devlet Planlama Teşkilatı raporları ve dış ticaret istatistiklerine göre Sovyetler Birliği 1967'den bu yana Türkiye'ye toplam 14 milyar 187 milyon lira değerinde kredi vermişlerdir. Faşist MC ile yaptıkları 10 milyonluk kredi anlaşması, sosyal emperyalistlerin, yurdumuzdaki ekonomik yayılmasına hız kazandırmış tır. Demir-çelik, petrokimya, alüminyum gibi temel sanayi kolları şimdiden Sovyet yatırım alanları haline gelmiştir.

Sovyet Sosyal-emperyalistleri bu yatırımlarla, bir yandan 1930'larda kullanılan en geri teklonoji ile yurdumuzu sömürürken, hammadde bakımından da tıpkı ABD emperyalistleri gibi kendisine bağımlı hale getirmektedirler. Örneğin İskenderun Demir-Çelik Fabrikasında Türkiye'den çıkartılan kömür kullanılmaktadır. Yine anlaşma uyarınca Seydişehir Alüminyum Tesislerinde üretilen alüminyum ancak Sovyetler Birliğine ihraç edilebilmektedir.

Sosyal-emperyalistler, kredi anlaşması yoluyla ticari bazı kazançlar da sağlamaktadırlar. Anlaşma ile Türkiye'ye makina satmak ve tarım ürünlerini ucuza kapatmak imkanı elde etmişlerdir.

Sosyal-emperyalistler, ekonomik anlaşmalardan yararlanarak siyasi ve askeri tavizler elde etmektedirler. Boğazlardan Kiev uçak gemisinin geçirilmesi ve bugünlerde sözü edilen "Saldırmazlık Paktı" bunun örnekleridir...

Devletten devlete kredi yoluyla sermaye ihracı sadece Sovyetler'e değil bütün emperyalistlerin de başvurdukları bir yöntemdir.

Revizyonistler sahte - karlıklarına şöyle devam ediyorlar.

"Sosyalist ülkeler son derece düşük faizli kredi ler açmaktadırlar. Üstelik ödemenin çoğu zaman aynî (mal karşılığı) olması kabul edilmekte, hatta bunu şart koşmaktadır" (Revizyonist Kitle Dergisi, Aynı Sayı).

Revizyonist sahtekarlara en iyi cevap emperyalistliği tescilli ABD'nin Türkiye ile ilişkilerinin yeni gelişmeye başladığı 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında, Türkiye ile yapılan Marshall yardım planı kredileriyle karşılaştırmak olacaktır.

REVİZYONİSTLER SOVYET SOSYAL EMPERYALİSTLERİNİN SADIK UŞAKLARIDIR...

TKP, TSİP, TİP revizyonistleri, Sovyetlerin emperyalist karakterini gizlemek için bin bir türlü yola başvuruyorlar.

"Söz konusu anlaşma devletten devlete verilen bir kredi özelliği taşı - yor. Bu çeşit kredilerin, emperyalist ülkelerin azgelişmiş ülkelere sağla - dıkları önemli farklılıkları var". (Revizyonist Yürüyüş Dergisi Sayı 13)

"İkinci belirgin özellik, sosyalist ülkelerin kamu sektörüne vermeleridir." (Revizyonist Kitle Dergisi Sayı 68 veya 66).

Kredilerin özel sektöre verilmeyip te devlete verilmesi neyi değişti - rir? Elbette hiç birşeyi.

Revizyonistler eskimiş burjuva devlet teorilerini yeniden piyasaya sürüyorlar. Devleti sınıfların üstünde, onlardan bağımsız birşey gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu sahtekarlar, özel sektöre verilen kredilerin hakim sınıfların işine yarayacağını, devlet sektörüne verilen kredilerin böyle bir sonucu yol açmıyacağını iddia ediyorlar. Onlar mevcut devletin sınıf niteliğini gizlemeye, işbirlikçi hakim sınıfların ekonomik temelini sadece "özel sektör" ile sınır - landırmaya çalışıyorlar.

ABD EMPERYALİZMİNİN MARSHALL KREDİLERİNİ ÖDEME ŞARTLARI

- Yüzde 2.5 Faiz
- 15 yıl ödemesiz devre
- 44 yıl vade
- Devletten devlete
- Altın esasına bağlı değil
- Döviz olarak ödeme

SOVYET SOSYAL EMPERYALİSTLERİNİN 10 MİLYAR LİRALIK KREDİNİN ÖDEME ŞARTLARI

- Yüzde 2.5 faiz
- 1 yıl ödemesiz devre
- 15 yıl vade
- Devletten devlete
- Altın esasına bağlı "Altın fiyatının arttığı oranda borç da art - mış kabul ediliyor".
- Mal olarak ödeme.

Bu karşılaştırma gerçekleri ortaya çıkarmaktadır

Sovyet sosyal emperyalistleriyle yapılan 10 milyar liralık kredi anlaşması Amerikan emperyalistlerinin "Marshall yardım planı" anlaşması ile aynı temellere dayanmakta hatta daha ağır şartları taşımaktadır.

Emekçi halkımız uzun mücadeleler içinde Amerikan emperyalistlerinin, ve işbirlikçilerinin gerçek yüzlerini görerek maskelerini indirmiştir. Sovyet Sosyal-Emperyalistleri ve işbirlikçisi revizyonistler de hak ettikleri cevabı alacaklardır.

"Silahsızlanma" ve "Yumuşama" sahtekarlıklarıyla dünya halklarının gözünü boyamaya çalışan sosyal-emperyalistler azgınca silahlanıyorlar.

CHP'nin dış politikası

EMPERYALİST VE SOSYAL -EMPERYALİSTLERLE UZLAŞMA

CHP lideri Ecevit, faşist MC hükümetinin izlediği dış politikayı eleştirirken, kendi iktidarları kurulduğunda "onurlu bir dış politika" izleyeceklerini söylüyor. CHP liderinin halka vaad ettiği "onurlu dış politika" nedir?

Orta burjuvazinin reformist örgütü CHP'nin bugünkü yöneticileri, bu düzen, toplumsal ve ekonomik temelleri ile yıkılmadan bağımsızlığın mümkün olduğunu söylüyorlar. "Çok yönlü dış politika" adı altında ABD emperyalizmine, Sovyet sosyal-emperyalizmine, AET emperyalistlerine bağımlılığı savunuyorlar. Onlar emperyalistler arasındaki çelişkilerden yararlanmak ortada bir denge kurmanın bağımsızlığın mümkün olduğu hayalini yayıyorlar.

Ecevit, 30 Haziran 1976'da Hürriyet gazetesinde yayınlanan demecinde şöyle diyor:

"Biz Kıbrıs sorununu çözme yolundaki adımımızı atarken... Sovyetler Birliği'nin kaygılarını dikkatle göz önünde tutmaya büyük önem verdik. ABD'yle Sovyetler Birliği arasında Akdeniz'deki dengeyi bozmamak, çıkar ... bazı bakımlardan gelişme bile ... ikisini uzlaştırmaya, ikisinin de güven vermeye özen gösterdik ve öyle sanıyorum ki, bunda başarı da sağladık."

Yine Kıbrıs işgalinin ardından "Yunanistan'ın Nato'da bıraktığı boşluğu doldurabiliriz" diyen Ecevit, aynı zamanda "SSCB ile ekonomik işbirliği yolunda Demirel hükümetinin attığı adımları destekliyoruz" demektedir.

AET konusunda da;

"...AET ile aramızdaki ilişkilerin bir çıkmaza saplandığı kaygısını taşıyorum. Bu kaygımı bu günkü konuşlarımızda belirttim. İlişkilerimizin önümüzdeki seçimlere kadar kopma noktasına gelmeyeceğini, gelmemesini temenni ettiğimi belirttim. Önümüzdeki seçimlerde CHP umduğumuz gibi iktidara gelecek olursa elbette Türkiye'nin ... AET ile ... koruyacak koşullarla ilişkilerimizi yeniden düzenlemeye çalışabileceğimizi söyledim."

İşte "umudumuz Ecevit"in halka vaad ettiği "onurlu dış politika"! Emperyalistlerle uzlaşma. ABD emperyalizminin güdümündeki saldırgan NATO ittifakına bağlılık! Sosyal emperyalizmin Akdeniz'de ve ülkemizdeki yayılmasına göz kırpmak ve bu hayduta çıkarları için zemin hazırlamak.

Bu günkü CHP yönetimi bir dizi parlak sözün altında esas olarak emperyalistlerle ve sosyal-emperyalistlerle uzlaşan bir politika izliyor. Olayların gelişmesine göre kâh Amerikan emperyalistlerine, kâh Sovyet sosyal-emperyalistlerine sırtlarını dayıyorlar.

CHP yönetiminin izlediği iki süper devlet arasında cambazlık politikasının vardığı nokta emperyalist işbirlikçiliğidir.

CHP yönetiminin emperyalistlerle uzlaşma dış politikası, faşistlerle ve sosyal-faşistlerle uzlaşma iç politikası ile sıkı sıkıya bağlıdır. CHP yöneticileri faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı uyanıklığını köreltmekte aktif kitle mücadelesini engellemektedir.

CHP'nin tabanındaki yurtsever, demokrat kitleler, CHP yönetiminin emperyalizmle, sosyal-emperyalizmle, faşistlerle ve sosyal-faşistlerle uzlaşma siyasetine karşı mücadele etmelidirler. Çünkü bu günkü CHP yönetimi CHP tabanındaki binlerce emekçinin çıkarlarını ayaklar altına alan bir dış politika izliyor.

Emperyalizmin işbirlikçisi ... peşkeş çekmenin, iliğine ...

"Yeni döviz kaynakları arıyorum" DEMİREL

Emperyalizmin bir özelliği de dünya... lerini bir avuç emperyalist "borç ver... let ve bir çok "borçlu" ve yoksul ulu... ikiye bölmüş olmasıdır. "Borç", kredi... "yardım"la sömürme yeni-sömürgeci bi... dir.

Demirel, elbette döviz kaynakları... Çünkü emperyalizmle işbirliği yapanla... peşkeş çekmek, halkı satışa çıkarmak... vetleri emperyalizme yağmalatmak zoru...

Milyarlarca lira döviz açığı-dış t... çığı şeklinde olan bir ülkeye emperya... ni "dövizi" nasıl verirler? Ancak, da... köleleştirici ve öldürücü şartlarla;... bağımsızlığı tamamen yokedici koşulla... dım" olarak döviz verirler.

"Borçlanmadan korkmamak lazım diyorum...

* * *

BORÇLANMA HALK YIĞINLARINA SEFALET VE... GETİRİR

Borçlanma dipsiz kuyu gibidir, bat... tar, ama dibi bir türlü bulamazsın.... gibiler borç yapar, emekçi halk da bu... der durur. Bu düzen sürdükçe bu böyle...

"esasen borçlanmadığınız takdirde... vatandaşımızı dışarıya gönderiyorsunu...

Demirel emperyalizme bağımlılığın... dan birinden sözediyor. Durmadan borç... başka yol yok. Hep borçlanacaksın. B...

EMPERYALİST DEVLETLER VE HERŞEYDEN ÖNCE ABD EMPERYALİSTLERİ VE SOVYET-SOSYAL EMPERYALİSTLERİ GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELERİN BAĞIMSIZ KALKINMASINI ENGELLEMEK İÇİN VAHŞİ BİR TAHAKKÜM POLİTİKASI VE SÖMÜRGECİLİK UYGULAYARAK ELLERİNDEN GELEN HERŞEYİ YAPMAKTADIRLAR.

Halkın kurtuluş mücadelesinin bir sonucu olarak, bugün, eski sömürgeci imparatorluklar çöktü ve siyasi ve ekonomik bağımsızlık şartlarında kalkınmaya çalışan bir çok yeni devlet uluslararası arenada ortaya çıktı. Aralarındaki birliği ve işbirliğini güçlendirmek ülkenin bütün doğal zenginliklerini kendi ekonomilerinin hızlı ve bağımsız gelişmesinin hizmetine koşmak ve onları millileştirmek uzun sömürgeci tahakkümden (yönetimden) miras kalan geriliği ortadan kaldırmak için giriştikleri çabalar ve aldıkları önemli kararlarla bu devletler bugünün uluslararası sahnesinde gittikçe daha etkin rol oynamaktadırlar.

Fakat emperyalist devletler ve herşeyden önce ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleri gelişmekte olan ülkelerin bağımsız kalkınmasını aksatmak için vahşi bir tahakküm politikası ve sömürü uygulayarak ellerinden gelen herşeyi yapmaktadırlar.

Emperyalist devletler oldukları için ABD ve SB ekonomik yayılma olmadan, siyasi müdahale ve askeri saldırganlık olmadan, başka halkları tahakküm altına almadan ve sömürmeden yaşayamazlar. Ancak, emperyalist devletlerin başka halkları ezmek ve sömürmek için kullandıkları yollar ve araçlar hep aynı olmamıştır

Böylece geçmişte esas olarak sömürgeci sömürünün açık ve doğrudan biçimlerini kullanırlarken, halkların kurtuluş ve bağımsız kalkınma (gelişme) mücadeleleri ve çabalarının büyük boyutlara ulaştığı bugünün şartlarında emperyalizm, diğer ülkelerin halklarını tahakküm altına almak ve sömürmek için yeni, gizli ve dolaylı biçimler ve metodlar bulmaya zorlanmaktadır. Lenin'in işaret ettiği gibi, finans kapital uluslararası ekonomik ilişkilerde "öyle büyük hatta belirleyici bir güç oluşturmaktadır ki en tam siyasi bağımsızlığa sahip devletlere bile boyun eğdirmeye muktedirdir ve hatta boyun eğdirmektedir de". Finans kapitalin başka ülkelerin halklarını ezmek, sömürmek ve onlardan azami kar elde etmek için kullandığı ana biçimlerden biri, ekonomik mali ve teknik örgütsel "yardım" sağlamaktır. Fakat, ABD emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin gelişmekte olan ülkelere veriyor gözüktükleri "yardım" aslında nedir? Gerçekler emperyalist "yardım"ın, işçi sınıfı ve dünya halklarının vahşice sömürüsü yoluyla sağlanan yeni sömürgeci zincirdeki halkalardan başka bir şey olmadığını göstermektedir.

Böylece en kullanışlı maden kaynaklarına bol bol sahip olmalarına; büyük enerji ve yakıt rezervlerine sahip olmalarına; bir çok hammadde sahibi olmalarına; insan gücü ve gelişme için diğer imkanlara sahip olmalarına rağmen, Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinin sosyo ekonomik gelişme sahasında ulaştıkları düzey ola-

Gelişen ülkelerin halklarının yağm...

ğanüstü derecede düşüktür.

Bu ülkelerin nüfusundan 1 milyar kadar insan açlık çekmektedir, 500 milyonu okuma yazma bilmemektedir ve çalışabilir olmalarına rağmen hiç iş bulamayan insanların sayısı 200 ilâ 250 milyondu. Bazı istatistiklere göre Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın 100 geri kalmış ülkesinin kapitalist dünyanın toplam endüstriyel üretimindeki payı sadece % 10,5 tur, ve bu ülkelerde kişi başına düşen endustriyel üretim, sanayileşmiş kapitalist ülkelerdekinden 20-40 kere daha azdır. Böylece geri kalmış ülkeleri sanayileşmiş ülkelerden ayıran ekonomik ucurum sadece daralmamış olmakla kalmıyor fakat gittikçe daha belirgin hale geliyor. Bunun kanıtı olarak, dünya nüfusunun % 70'ini temsil eden gelişmekte olan ülkeler dünya gelirinin 1/3 ini kullanmaktadır ve daha kötüsü, 1980 için yapılan tahminler, gelişmekte olan ülkelerin ortalama kişi başına gelirinin gelişmiş kapitalist ülkelerinkinden 12 defa daha az olacağını göstermektedir. Gelişmekte olan Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerini niteleyen bu karanlık durumun sebepleri burjuva revizyonist ideologların vazettiği gibi ne "tecrübe ve kalifiye kadro yokluğu", ne de "nüfusun hızla artması"nda aranmamalıdır. Fakat "yardım"da, dünya emperyalizminin, herşeyden önce iki süper devletin, bu ülkelerdeki top yekün, ekonomik ve siyasi yayılmasında aranmalıdır.

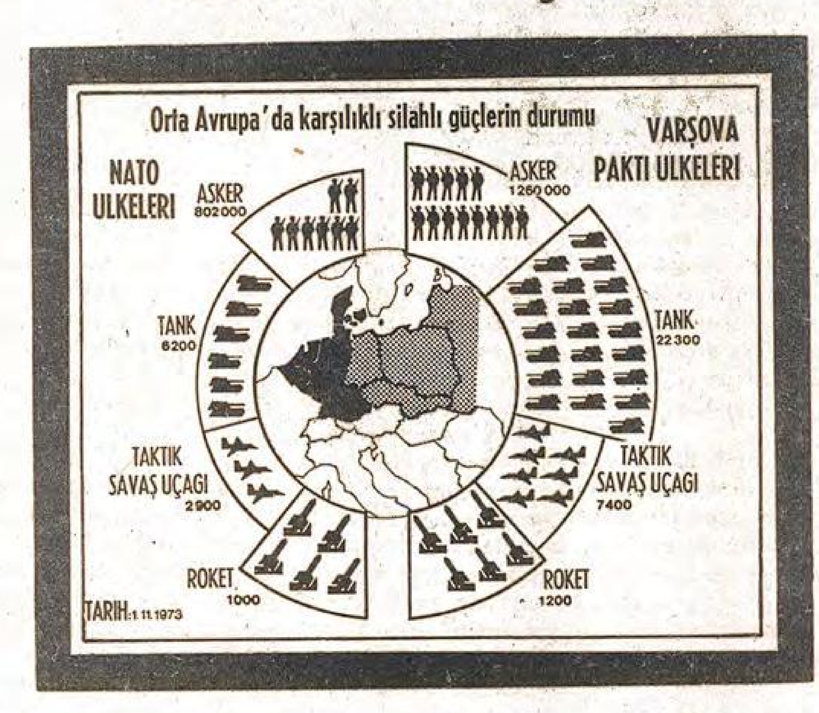
Bu "yardım" da tıpkı diğer yeni sömürgeci sömürü biçimleri ve araçları gibi, emperyalist devletlerin geri kalmış ülkelere sızmalarını; hammaddeleri ve doğal zenginlikleri talan etmelerini kolaylaştırırken, geri ekonomik durumu, yabancı ülkelere bağımlılığı değişmeden bırakan, ekonomik, siyasal ve askeri yapılar ve and-

laşmaları zor... tirmelerine h... tedir. Yeni s... lan, aynı zam... kelerde gayri... hasıla ve mil... artış oranlar... şük olması an... mektedir.

Böylelikle... arasında geri... kelerin milli... de yılda % 6... edilmekteyken... rin üçte biri... artış % 3'e b... dı. Gelişmekt... lerin yarısın... ise, kişi baş... lir bu süre i... gelişme göste...

Gelişmekte... lere yapılan... genellikle sö... az olmasına k... peryalist dev... yardımdan eld... kar her zaman... lenin üstünde... Bu meseleye d... juva basın, ş... nakların geri... kelerden sana... pitalist ülke... nın, bu ülkel... olan bütün ma... biçimlerinin... tarından daha... ğuna işaret... Böylece, geli... ülkelerin "ba... olduklarını... merikan emper... her yıl milli... nin % 0,3 - 0... maç için har... kat aynı zama...

NE NATO NE VARŞOVA

İŞBİRLİKÇİLERİNE BOYUN EĞMEYECEKTİR

a çapında ge- leyiş içinde mizde de ABD nin nüfuzunun sının azalma- amasına yolaç yalizminin ta zayıflaması, yalizmin ülke ki yayılma

kemiz ve halkımız, sosyal emperyalizmin tahakkümü altına girme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Sovyet Sosyal emperyalizmi de hızla artan bir tehdit durumundadır. Bu emperyalizm hızla ülke ekonomisine sızmakta bürokrat burjuvazi ve diğer sınıf ve taba

zmasına ve ve ihracının omisine) baş asına yolaç- iler sadece yde değil si rel alanlar- ekte"dir. Ül

kalardan kendisine siyasi köleler satın almakta, işçi sınıfı hareketini ciddi bir şekilde bir burjuva hareketi haline sokma tehlikesini taşımaktadır. Parayla satın alınmış bir çok alçak kukla ve koyu Sovyet işbirlikçisi karşı devrimciler, ülkemizin içinde ve dışında yükselen devrimci dalgaya karşı durmakta ve halkımızın Sovyet emperyalizminin boyunduruğuna sokma mücadelelerine hızla devam etmektedir. Sovyet Sosyal emperyalizmi ülkemizde güçlü bir biçimde var olan eski tip revizyonizmi kontrolü altına almıştır ve güçlü bir siyasi akım olarak karşı devrim saflarında yer almaktadır. Halkımız ve demokrat unsurlar sosyal emperyalizmini yeterince tanımıyorlar. Bir çok yurtsever bu büyük tehlike karşısında ideolojik ve siyasi olarak tamamen silahsızdır. Bu şartlarda modern revizyonizme karşı ve sosyal emperyalizmin tehditlerine karşı siyasi ve ideolojik mücadeleyi kararlı bir şekilde yükseltmek hayati önem taşımaktadır. Ancak Sovyet sosyal emperyalizminin tehdidi bize şu anda sürmekte olan mücadeleyi unutturmamalıdır. Amerikancı hakim sınıflar ve halk güçleri arasındaki yükselen mücadelede devrimciler kendilerine düşeni fedakarca yapmalıdırlar.. Sovyet sosyal emperyalizmi tehlikesi karşısında, yelkenleri suya indirmek ve Amerikancı hakim sınıfların kucağına atlamak oportünist küçük burjuva işidir.

ABD emperyalizmini hafife almak, hele hele ona karşı mücadeleyi tatil etmek, devrim saflarını terkederek ABD emperyalizminin hizmetine girmek olur.

ABD emperyalizmi dünya ölçüsünde geriliyor ve güç kaybediyor. Bu nedenle bazı bölgelerden kanlı ellerini çekmek zorunda kalıyor. Ama kanlı emellerini hiç bir zaman terketmiyor. Ve onun esas davranış biçimi de geri çekilme değil, silahlanma ve savaşa hazırlanmadır.

BÜTÜN SAPMALARLA VE TUTARSIZ ANTİ-EMPERYALİST ANLAYIŞLARLA MÜCADELE EDEREK, ŞU TEMEL GERÇEĞİ EN GENİŞ KİTLELERİN MALI, İNANCI VE MÜCADELE HEDEFİ HALİNE GETİRELİM:

Bugünün şartlarında, Türkiye'de hem Sovyet Sosyal emperyalizmine hem de Amerikan emperyalizmine ve her emperyaliste karşı mücadele edilmeden tutarlı anti-emperyalist olunamaz. Tutarlı anti-emperyalist mücadele verilemez.

Bu günün şartlarında, Türkiyeli devrimciler ve yurtseverler şu gerçeği yüreklerine ve beyinlerine iyice çakmalıdır: hem devrim hem savaş etkeni yükseliyor. Ülkemizde halkın devrimci mücadelesi, hızla yükseliyor. Bu mücadele objektif olarak her türlü emperyalizme karşıdır. Bu mücadelenin objektif hedefi devrimdir. Bu mücadele bugün MC Faşistlerine, esas olarak iktidarda olan Amerikancı işbirlikçilere ve faşistlere yöneliyor ve MC faşistleri de azgınca saldırıyor.

Bu gün esas ön planda olan çelişme, siyasi iktidarı elinde tutan işbirlikçi hakim sınıflarla, halk arasındaki çelişmedir.

Bu mücadele aynı zamanda siyasi iktidarı, elinde bulundurmayan Sovyet işbirlikçilerine karşı da yükseliyor. Çünkü onlar da halkın ve devrimin can düşmanıdırlar.

Yükselen savaş etkeni karşısında Türkiyeli devrimcilerin ve halkın görevi nedir? Devrim mücadelesini tatil etmek ve amerikancı gericilerin ve faşistlerin koynuna girmek midir? Hayır. Her iki emperyalizmin de oyunlarını bozmak ve her iki emperyalistin de askeri ve siyasi emellerine ülkemizin alet olmaması için halk muhalefeitin ve halk mücadelelerini her iki emperyaliste karşı da yükseltmek. İşte bu gün anti-emperyalist görevimiz budur. Üstelik bunu yaparken ülke içinde sınıf mücadelesini tatil etmek hiç de gerekmez.

Devrimci proletarya kendi güçleri son derece zayıfken bile, işbirlikçi hakim sınıfların ve emperyalizmin saldırılarına maceraya ve tertiplerine karşı son derece uyanık ve mücadelecidir. Ülkemizdeki siyasi bağımsızlığın geliştirilmesi ve saldırılara karşı korunması için de mücadele eder; ama bunu hiç bir zaman sınıf işbirliği kertesine, işbirlikçi burjuva kuyrukçuluğu, kertesine vardırmaz.

YUNDURUĞU, SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİNİN YAYILMACILIĞI

ÜLKEMİZDE GERÇEK BAĞIMSIZLIK DA, GERÇEK DEMOKRASİ DE DEVRİMLE GERÇEKLEŞECEKTİR. BU DEVRİM ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİDİR.

Türkiye Amerikan emperyalizminin hegemonyası altında yarı sömürge bir ülkedir

Bugün ülkemiz, ekonomik siyasi, askeri, kültürel alanlarda Amerikan emperyalizminin tahakkümü altında olan yarı sömürge bir ülkedir. Ve siyasi iktidarı ABD işbirlikçisi hakim sınıflar ellerinde tutmaktadırlar.

Amerikan emperyalistleri ile Türkiye'deki işbirlikçi hakim sınıflar, arasındaki ilişkiler İkinci Emperyalist paylaşım savaşından sonra yoğunlaştı. Truman Doktrini ve Marshall Yardım Planı uyarınca geliştirilen ilişkilere göre Türkiye, "savaştan yeni çıkan Avrupa'nın gıda ve hammadde deposu olacak, sanayi ürünleri ihtiyacı ise Avrupa ve Amerika'dan karşılanacaktır" Uluslararası İş Bölümü adı altında sunulan bu emperyalist köleleştirme planına göre Türkiye geri bir tarım ülkesi olarak kalmalı, sadece basit tarım aletleri üretimi ile yetinmeliydi.

Amerikan emperyalistleri ile, Türkiye'deki işbirlikçi hakim sınıfları arasındaki ilişkiler bu temeller üzerinde gelişmiştir. Emperyalistler sermaye ihracı, dış ticaret, beyin göçü ve benzeri yollarla emekçi halkı azgınca sömürmektedirler. Ülke sanayisi, maliyesi, dış ticareti emperyalizmin denetimi altındadır. Bütünüyle kendilerine bağımlı, montaja dayanan bir sanayi geliştirmişlerdir. Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası, OECD, AET gibi kurumlar, ikili anlaşmalar yoluyla ülke ekonomisi üzerinde tam bir tahakküm kurulmuştur. Tarım ürünleri ve hammadde kaynakları ucuza kapatılıp yağmalanmaktadır. İşbirlikçi hakim sınıflar günümüzde binlerce bağ ile emperyalizme bağlıdırlar.

EMPERYALİST KREDİLER SÖMÜRÜYÜ DAHA DA AĞIRLAŞTIRIYOR

Emperyalistler sömürülerini gizlemek için Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelere verdikleri borçlarla "azgelişmiş ülkelerin kalkınmasına katkıda bulundukları" yalanını söylüyorlar. Sahte sosyalizm maskeli Sovyet Sosyal-emperyalistleri de faşist MC'ye verdikleri 10 milyarlık krediyi "halktan halka yardım" adı altında yutturmaya çalışıyor.

Emperyalistler, yarı-sömürge ülkelere verdikleri kredilerle, mal ve sermaye ihraçlarını artırmayı, dış pazarlarını korumayı ve bu ülkeler üzerinde hakimiyetlerini geliştirmeyi amaçlıyorlar.

Emperyalistler, borçlu ülkeleri daima dış yardıma muhtaç bırakarak en zor anlarında şantaj yapıyorlar.

ABD'nin eski Başkanlarından Kenedy, kredi ve yardımların "ABD'nin dünya üzerindeki etkisini ve denetimini sağlamada bir araç" olduğunu söylüyor. İşbirlikçi hakim sınıfların 1950-1972 arasında aldıkları borçların yüzde 70'i eski borçların ana para ve faiz ödemeleri ne gitmiştir. 1972 yılında ise alınan dış borcun yüzde 90'ı eski borçların ödenmesine harcandı. Bu gün kişi başına 2500 TL. dolayında dış borç düşmektedir.

İşbirlikçi hakim sınıflar bu borçları, işçileri köylüleri tüm emekçi halkı iliklerine kadar sömürerek ödemektedirler.

EMPERYALİSTLER SERMAYE İHRACI YOLUYLA EKONOMİNİN EN CAN ALICI NOKTALARINI ELE GEÇİRMİŞLERDİR

Emperyalistlerin, yarı sömürge ülkelere sermaye ihracının başlıca nedenleri, pazar sorunu, ucuz hammadde ve işgücünün sağlanmasıdır. Onlar, yarı-sömürge ülkelere geri teknolojiyi ihraç etmekte bu yolla "bacasız fabrikalar diye adlandırılan montaj sanayiini kurarak, aynı zamanda yüksek gümrük duvarlarını aşmaktadırlar.

Emperyalistler, sermaye ihracı yoluyla ekonominin en can alıcı noktalarını ele geçirmişlerdir En temel sanayi dalları emperyalist tekellerin denetimi altındadır. Ve böylece bütün ekonomi üzerinde hakimiyet kurmaları mümkün olmaktadır.

Emperyalist tekeller sermaye ihraç ettikleri ülkelerde yüzde yüzü aşan karlar elde etmektedirler Maliye Bakanlığı tarafından yapılan bir incelemeye göre, 1955 yılında 4.6 milyon lira sermaye ile kurulan Türk Philips A.Ş. nin (sermayesinin yüzde doksandokuzu uluslararası bir tekel olan Philips Şirketine aittir) sadece 1960-1961 yıllarındaki kârı toplam 28 milyon 608 bin liradır. Unilever-İş Türk Ticaret ve Sanayi Ltd Şirketi, 1952 yılında 5 milyon lira sermaye ile kurulmuştur. İngiliz ve Hollanda ortak yatırımı olan dünyanın en büyük uluslararası tekellerinden biri olan Unilever'in Türkiye'deki kolu olan bu şirketin sermayesinin % 80'i yabancıların elindedir. Geriye kalan yüzde yirmi Türkiye İş Bankasına attir. 1960 yılı hariç 1954-1962 yılları arasındaki dönemde 123 milyon 294 bin lira kar etmiştir.

Görüldüğü gibi emperyalist tekeller yatırdıkları sermayenin kat kat fazlasını emekçi halkın namı emerek elde etmişlerdir. Bu karların tamamı yurt dışına götürülüyor. Büyük kısmı Türkiye'de bırakılarak ekonominin daha geniş kesimleri üzerinde emperyalist hakimiyetin kurulması için kullanılıyor.

Emperyalistler, aynı zamanda kendilerine bağlı işbirlikçi tekelci kapitalistlerin de yatırımlara giriyorlar, yerli ve yabancı kapitalistler, elbirliği ile halkı azgınca sömürmektedirler. Türkiye'deki işbirlikçi tekelci kapitalistlerin en büyüğü olan Koç Grubu ve Koç Ailesinin 23 Şirkette emperyalistlerle ortak yatırımı vardır. Bu şirketlerdeki diğer ortakların bağlı bulunduğu ülkeler, Batı Almanya, Amerika, İsviçre, Hollanda, Danimarka, Lübnan, Fransa, Avusturya ve İtalya'dır. Emperyalizme bağımlılık imalat sanayinde, ulaşımda, turizmde, kısacası tüm ekonomide kendisini göstermektedir. Günlük hayatta da şu veya bu yabancı şirkette veya yabancı sermayenin ortak olarak kaldığı şirkette üretilen herhangi bir mamül ile sürekli karşı karşıyayızdır. Jiletten dikiş makinasına, deterjandan çamaşır makinasına varıncaya kadar emperyalist tekellerin en yaygın hakimiyetini ve sömürüsünü görürüz.

Bu şirketlerin çoğu reklamlarında "Türk Malı" olduklarını belirtmeyi ihmal etmezler. Oysa, bunların bir kısmı tamamıyla yabancı sermayeye dayanmaktadır, bir kısmında ise yabancı sermaye oranı oldukça yüksektir.

Demirel, ülkemizi ve halkımızı emperyalizme kadar sömürtmenin reklamını yapmaktadır

vanın ülke- rici" dev- s şeklinde ya da r yöntem - arayacak.. ar, ülkeyi milli ser- ndadırlar. ticaret a- alistler ye aha ağır, siyasi arla "yar- n" DEMİREL

E ZULÜM

tıkça ba- Demirel borcu ö- e olacaktır 1 milyon ız"

DEMİREL

kanunların çlanacaksın ir de yalan

söyleyiveriyor: sanki "borç" yapılırsa istihdam meselesi hallolacakmış gibi laf ediyor. Türkiye bugüne kadar hep emperyalizme borçlandırıldı. Bugün yeni bir borçlanmanın eskilerinden ne farkı olabilir. Yeni borç da eskileri gibi hiç bir meseleyi çözmez. Sadece emperyalist sömürüyü arttırır.

* * *

BİR İŞBİRLİKÇİ PARTİNİN ŞEFİNİN "İTİRAF"I:

"Adalet Partisi olarak yabancı sermaye meselesinde katiyen çekingen değiliz...Gayet geniş düşünürüz".

DEMİREL

Emperyalizmin işbirlikçileri emperyalizmden çekinir mi? Tabi "gayet geniş" düşünürler! O kadar ki, memleketi de halkı da göz kırpmadan, biraz daha fazla kar için her türlü yoksulluk ve felakete sürükleyebilirler..

BİR İŞBİRLİKÇİ PARTİNİN ŞEFİNİN ŞİKAYETİ:

"Maalesef yabancı sermaye konusunda Türkiye başarılı olamamıştır. Türkiye yabancı sermaye düşmanlığı kapitülasyon korkusundan gelir. Bizim hükümet olduğumuz dönemlerde dahi başarılı olunamamıştır. Evvela yabancı sermaye güven ister"

"...Nazik bir iştir bu, kafi miktarda yabancı sermaye gelmemiştir Türkiye'ye..." DEMİREL

"yeterince sömüremiyoruz şu halkı; efendilerimiz olan emperyalistler, bu halkın köklü anti-emperyalist duygularını uyandırmaktan korkuyorlar. Bu halka güvenemiyorlar" diye şikayet ediyor. Haklı da, çünkü bu halk emperyalizmi ve işbirlikçilerini er geç yere serecektir.

FAŞİSTLER, EMPERYALİZMİN SADIK UŞAKLARIDIR

Amerika'nın sadık köpeği Türkeş haşhaş ekimi hakkında şunları söylüyor:

"Bu konuyu müttefikimiz ve dostumuz Amerika'yla bir anlaşmazlık ve bozuşma havasına götürerek çözmek mümkün değildir. Türkiye'nin genel politikası ABD ile dostluk ve ittifak esasına dayandırılmıştır ve bu isabetli bir politikadır.

Bu genel ilkeyi zedelemeden aradaki münasebetleri düzenleme çareleri aramak en doğru yol olduğu inancındayım. Buna göre konuyu dostluk ve müttefik olunma çerçevesi içerisinde anlayış havasıyla ele almakta Türkiye için gerçek yarar görmekteyim. Amerika'yla münasebetlerimizin bozulmasını isteyenler var ve bunlar çeşitli konuları sömürerek münasebetlerimizin zedelenmesine teşebbüs etmektedirler. Biz Türkiye'nin gerçek menfaatlerinin Amerika'yla dostluk ve ittifak politikasının her çeşit gölgenin dışında sağlam kalmasında görmekteyiz". (16.3.1974)

Faşistlerin başlıca silahı demagojidir. Halkı kandırmak için ellerinden geleni yapar, her türlü yalanı söylerler. Ülkemizdeki azgın faşistlerden Türkeş de emperyalizme ve sömürüye karşı olduğu palavrasını defalarca söylemiştir. Ama yukarıda aktardığımız sözler de aynı faşist Türkeş'e aittir ve onun gerçek yüzünü sergilemektedir. Bu sözler onun emperyalistlerin nasıl sadık bir uşağı olduğunu göstermektedir. 1 milyona yakın halkımızın tek geçim kaynağının, haşhaş üretiminin yasaklanması kararını desteklerken, haşhaş yasağının kaldırıldığı günlerde buna karşı çıkarak ağababası ABD'ye sadakat yemini ediyordu.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE

...acıları

la kabul et- izmet etmek- ömürgeci ta- anda, bu ül- safi milli li gelirin ının çok dü- lamına da gel

1970-1973 kalmış ül- gelirlerin- artış tahmin , bu ülkele- nden çoğunda ile ulaşama- e olan ülke- dan çoğunda ına milli ge çinde hiç bir rmedi.

olan ülke- "yardım"ın z verilenden arşılık, em- letlerin bu e ettikleri tahmin edi- olmaktadır. eğinen bur- imdi mali kay kalmış ül- yileşmiş ka- lere akışı- ere verilmiş li "yardım" toplam mik- fazla oldu- etmektedir. şmekte olan s yardımcısı" iddia eden A yalistleri , gelirleri ,4 ünü bu a- camakta, fa- nda da bu

ülkeleri verilen "yardım" miktarından 3-4 defa daha fazla yağmalamaktadırlar. Bugün ABD bütçe gelirinde, her 10 doların 1 doları gelişmekte olan ülkelerin halklarının sömürülmesinden elde edilmektedir. Aynı şeyler Sovyet sosyal-emperyalistleri için de geçerlidir. ABD emperyalistlerinden geri kalmamaya çalışırken Onlar, 40 gelişmekte olan ülkeye, bir kaç milyar dolara varan çeşitli kredi ve borçlar verdiler ki her yıl kâr, faiz, geri ödeme biçiminde, yıllık "yardım"ın bir kaç mislini çıkarmaktadırlar. Örnek olarak, Hindistan SSCB'den "yardım" olarak aldığı her 1 Rupi (Hindistan para birimi) için 16 Rupi ödemektedir.

Sovyet sosyal-emperyalistleri de bu ülkelerle yaptıkları eşitsiz ticaretten dev kârlar sağlamaktadır. Onların gelişmekte olan ülkelere sattıkları mamullerin fiatları durmadan yükselmektedir. Örneğin, 1960'da, gelişmekte olan ülkeler bir Sovyet kamyonu almak için 2.2 ton çay veya 4 ton kauçuk veriyorlardı, bu gün ise aynı kamyonu almak için 5.8 ton çay veya 10.1 kauçuk vermek zorundadırlar. Bütün bunların sonucu olarak, dünya ticaretinde gelişmekte olan ülkelerin payı 1960'ta % 14.6 iken 1973'de %10.7'ye düşmüştür. (petrol ihraç eden ülkeler dışında) Silah satışına gelince -ki bu da Moskova ve Washington'un yağma yollarından biridir- bu konuda, "yardım" verme işlemi farklılaşmaktadır. Sadece kendilerinin onayladığı bir politika uygulayan ülkelere ve sadece bu onaylanan politikanın dışına çıkılmadığı sürece yardım yapılmakta, yoksa, yardım durdurulmakta veya kesilmektedir.

Emperyalist devletler "yardım alan" ülkelerin ekonomilerini, "yardım veren"lerin ekonomik çıkarlarına uygun düşen dallarda geliştirmeye zorlamaktadırlar; örneğin maden çıkarma, hammadde üretimi, altyapı ve hizmetler vb. gibi.

Böylece, çoğunluk durumlarda, gelişmekte olan ülkelerin ekonomik yapıları, ülkenin milli çıkarlarıyla gitgide daha az uyuşur, yardım veren ülkelerin ekonomik çıkarlarına ise daha uygun bir hal almaktadır...

Bu, gelişmekte olan ülkelerin dünya sanayinin "zemin katında" kalmalarına, uluslararası işbölümünde, sanayileşmiş kapitalist ülkelerin hammadde sağlayıcıları durumunda kalmalarına yol açmaktadır.

Gelişmekte olan ülkelerin kendi milli ağır ve hafif endüstrilerini yaratma ve geliştirmelerine ciddi bir engel de sözde "teknik yardım"dır. "Mali yardım" gibi teknik "yardım"da, ekonomik bağımlılığın ve çarpıklığın derecesini arttırmakta ve "yardım" veren devletlerin büyük karlar elde etmelerine yaramaktadır. Çünkü, gelişmekte olan ülkeye teknik "yardım" çerçevesinde verilen patentler veya teknik teçhizat, çok yüksek fiyata satılmakta ve çoğu durumda da eski ya da tamamlanmamış olmaktadır. Yani hammaddenin işlenmesinde üretim devresinin tamamlanmasını sağlamaktan uzak niteliktedirler, ki bu da gelişmekte olan ülkeyi mamül mal değil de yarı işlenmiş ya da işlenmemiş mal olarak satmaya zorlamaktadır...

"Yardım"ın bir başka olumsuz etkisi de emperyalizmin içinde bulunduğu derin buhranın yükünü, gelişmekte olan ülkelerin sırtına yüklemede bir araç olmasıdır. Meselâ 1971 yılında doların devalüe edilmesi (değerinin düşürülmesi) yüzünden gelişmekte olan ülkeler bir çırpıda 2 milyar dolardan fazla kaybettiler.

"Yardım" yeni sömürgeci bir sömürü yöntemidir. (Özellikle bu dönemde borçlandırma yöntemi böylesine ağırlık kazanmıştır.)

Emperyalizmden kredi ve borç alarak kalkınma olamaz.

Bu konuda da halkların baş düşmanı Amerika ve Rusya'dır....

"ALBANİA TODAY"DEN
Mayıs-Haziran 1976
Sayı 3

Kahrolsun ABD emperyalizminin saldırgan örgütü NATO

ABD emperyalizminin hegemonyası altında yarı sömürge bir ülke olan Türkiye, askeri bakımdan da Amerikan emperyalizmine bağımlıdır. Türk ordusu NATO'ya bağlıdır.

Amerikan emperyalistleri ile 1950-60 yılları arasında otuz, 1960'tan sonra 20 ikili anlaşma imzalanmıştır. Bugün hala ülkemizin 35 milyon, metrekaresi üzerinde ABD üsleri yükselmektedir. Bu üslerde nükleer silahlar, önemli radar tesisleri, en gelişmiş uçaklar bulunmaktadır. 27000'den fazla Amerikan askeri bu üslere yerleştirilmiştir. Faşist MC'nin başı Demirel'in ve Bakanlarının ambargoya karşılık üslere el koyulması yönündeki demeçleri boş laflardan ibarettir, artık önemini kaybetmiş birkaç tanesi dışında üsler Amerikan askerlerinin kontrolünde çalışmaya devam etmektedir.

Türk ordusu NATO'nun ucuz asker deposudur bir er için bir senede yapılan masraf ABD ordusunda 4500 dolar, Türk ordusunda ise 540 dolardır. Türkiye NATO içinde en fazla askere sahip ülkelerden birisidir. Ve bu büyüklükteki bir ordu, çeşitli yollardan halkın daha fazla sömürülmesi, daha çok vergi alınması suretiyle yaşatılmaktadır.

Türk ordusu silah ve teçhizat olarak da ABD emperyalistlerine bağımlıdır. Son ambargoda da görüldüğü gibi yardım kesildiği anda birçok araç, silah kullanılamaz hale gelmektedir. Emperyalistler bu durumdan şantaj yaparak yararlanıyorlar.

NATO, Amerikan emperyalizminin Avrupa, Akdeniz ve Ortadoğu'daki saldırgan askeri gücüdür.. Emperyalist tekellerin kanlı sömürülerinin bekçisi, dünya halklarının ve halkımızın can düşmanıdır.

Bugün bütün dünyada ABD emperyalizmi ile Rus sosyal emperyalizmi arasındaki hegemonya mücadelesinin odak noktası Avrupadır. ABD emperyalizminin denetimindeki saldırgan NATO örgütü ile Rus sosyal emperyalizminin denetimindeki Varşova Paktı güçleri karşılıklı olarak hızla silahlanmakta ve gövde gösterisi yapmaktadırlar.

ABD emperyalistleri Avrupa'daki varlıklarını korumak için saldırgan NATO blokunu güçlendirmektedir. Son zamanlarda yapılan NATO manevraları, NATO kurulduğundan bu yana düzenlenen en büyük manevraların içindedir.

Sovyet sosyal emperyalistleri de Varşova Paktının askeri gücünü arttırmakta, ardı ardına manevralar düzenlemektedir.

İki süper devlet ve denetimlerindeki NATO ve Varşova paktları arasındaki silahlanma yarışı Avrupa, Ortadoğu, Akdeniz ve tüm dünya halkları için ciddi bir tehlikedir.

Ancak halkların iki süper devlete ve onların güdümündeki saldırgan NATO ve Varşova paktlarına karşı mücadelesi onları yenilgiye uğratabilir.

ABD emperyalistlerinin denetimindeki saldırgan NATO paktı, bağımsızlığımızın, ulusal demokratik Halk Devrimi mücadelemizin önündeki baş engellerden birisidir.

Nato emekçi halkımızın can düşmanıdır.

ABD emperyalizmine, saldırgan askeri paktı NATO'ya karşı verilecek kararlı mücadele bizi devrim yolunda ilerletebilir.

ÜSLER KALDIRILMALIDIR
NA NATO NE VARŞOVA PAKTI
NE AMERİKA NE RUSYA
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

Bu zulmün sonu gelecektir

Ağa, jandarma ve şeyhlerin üzerimizdeki baskıları her geçen gün artmaktadır. Faşist savcı, hakim gibi idareciler yoksul Kürt köylü kardeşlerimizi ve devrimci arkadaşlarımızı, gerekçe olmadan tutuklamaktadır.

JANDARMA'nın baskısı yıllardan beri devam etmektedir. Faşist MC, ilçemiz Şemdinli ve köylerinde, Savcı ve Yüzbaşı gibi faşist yöneticileri yoluyla sıkıyönetim uygulamışlardır... Devrimci bir dernek olan TÖB-DER hergün polis tarafından aranmaktadır. Diğer taraftan geceleyin saat 8 (sekiz)'den sonra dışarda gezmek yasaklanmıştır. Gerek savcılık gerekse ilgili karakollardan, izin belgesi alınmadan yakın köylere dahi gitmeyi yasaklamışlardır. Jandarma ve köpek polisler hergün evlerde arama yaparak halkımızı rahatsız ediyorlar.

Fakir köylünün yiyeceği giyeceği olmadığı halde, şeyhler zorla kendi işlerinde çalıştırmakta ve açıkça halktan, yağ, para, koyun v.s. gibi şeyler istemektedirler. Öte yandan toprak yüzünden çıkan kan davaları ve de başlık meselesi gibi durumlarda ise; 50.000 lira olan bir başlıkta bu paranın % 70'i şeyh ve ağa kendilerine alır. Kan davalarını ise şeriat kanununa göre kim birinin dostunu, akrabasını öldürürse ölen tarafın sahipleri de öldürenin dostunu akrabasını öldürür... İşte bu gibi uygulamayı yapan şeyh ve ağaya karşı halkımızda büyük nefret uyandırdı.

Biz Şemdinli devrimcileri olarak bütün bu haksızlığın baskının karşısındayız ve devrim yolunda ölmeyi şeref sayarız..

KAHROLSUN HALKIMIZA YAPILAN FAŞİST BASKILAR
YAŞASIN MÜCADELEMİZ.

Şemdinli Devrimcileri

İlkokullu devrimciler

İşbirlikçilerin eğitim düzeni ergeç yıkılacaktır

Son senelerde Tuzluçayır üzerinde baskılar yoğunlaşmıştır. Bu baskılara hergün bir yenisi ekleniyor. Bir örnekte okullarımızın açılmaması..Okulumuzun açılmaması nedeniyle eğitimden geri kalıyoruz...

Bizim okulumuz 4 seneden beri açılmıyor. Ve şimdi biz okula gitmiyoruz. Bütün okullar 4 Ekim tarihinde açıldığı halde bizim okul faaliyete geçmemiştir. 4 Ekim'de okula gittik. Bize ayın 15'inde gelin dediler. Gittik, bu sefer de aybaşında gelmemizi söylediler.

Biz ise okulu bu tarihte de açmıyacaklarına inanıyoruz. Biz buna dayanarak imza toplama girişiminde bulunduk ve de 238 imza topladık.

Biz Tuzluçayırlı küçük devrimciler olarak, Tuzluçayır üzerindeki baskıları ve okulumuzun açılmamasını şiddetle protesto ediyoruz.

İŞBİRLİKÇİLERİN EĞİTİM DÜZENİ ERGEÇ YIKILACAKTIR
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!..

Ankara Tuzluçayır'dan
İlkokullu 238 Devrimci

● Kendimize yakın ve dost olarak bildiğimiz Halkın Kurtuluşu Gazetesi'ne

BİRLİK OLUP GÜÇLENELİM ZALİMLERE KARŞI DİRENELİM

Bizler Tunceli'nin bir dağ köyü olan Tozkoparan köyü halkıyız.

Köyümüzün son yıllarda kendini tanıma ve devrimci uğraşıda yerini alma doğrultusundaki kararlı ileri adımı belirginleşince Kazamız olan Pertek Merkezindeki Ülkü Ocaklı Faşistler rahatsız olmaya başladılar Faşistler bu durumu çeşitli davranışlarıyla belirterek, köy halkına göz dağı vermeye çalıştılar. Bu kafa sallama, göz kızartma sonuç vermeyince saldırıya geçtiler. Fakat bu faşist itler köyümüzün gücünden korktukları için, köy halkından tek tek kişilere ancak bir sürü oldukları zaman saldırabiliyorlardı... Bundan 20 gün önce Pertek merkezinde köyümüz halkından Hüseyin Kaya üç faşist itin saldırısına uğradı... Köylümüzün kararlı karşı koyması sonucunda faşist - ler kaçmak zorunda kalmışlardı. Yine köyümüzün mini büs şoförü 11.10.1976 tarihinde Elazığ'da Ülkü Ocaklı faşist sürülerin saldırısına uğradı. Köyümüzün şoförünün dövüldüğü gün köyümüzün yakınından arabayla geçmekte olan iki faşist dövüldü. Faşistlerin dövülmesi olayı köyümüz halkında var olan kini ve nefreti biraz olsun boşaltı. Olay bununla bitmedi.. Bu olayı fırsat bilen bazı çevreler, köye jandarma göndererek köy halkına göz dağı verip bizi sindirmeye çalıştılar. Bizim bu duruma tepkimiz büyük oldu. Köylümüzün yek vücut ve kararlı direnişi sonucunda jandarmalar köyü terketti. Bu olay bize büyük tecrübe kazandırdı. Kimin kimden yana olduğunu anladık. Ve şunu da anladık ki bu baskılar ve saldırılar ne ilk ne de sondur, zalimler ve sömürücüler yenilene kadar da devam edecektir.

BİRLİK OLALIM, BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET

Tozkoparan
Köyü Halkı

Faşist MC bizi uyuttuğunu sanıyor?

GÜN GEÇTİKÇE HINCIMIZ ARTMAKTADIR

Bizler Mazgirt'in Obrukkaşı köylüleri olarak faşist MC ve onun uşaklarını lanetleriz.

Köyümüz bir derenin yamacına kurulmuş dağlık bir köydür. Su, okul ve yol bizim için büyük bir sorundur. Köyümüzün bir tek çeşmesi vardır, bunun kaynağı derenin diğer tarafındadır. İçi oyulmuş 5 metrelik bir ağaçla karşıya getirdik. Ne var ki, ilkbahar aylarında coşan sel suları çeşmeyi basarak, bizi içme suyundan mahrum etmektedir. Bizler ya bulanık su içme ya da bulanık suyu bekletip arılaştırmaktayız. Ta ki selin azalması çeşmenin arılaşmasına kadar...

Okul sorunumuz da büyüktür: Köyümüzde okul olmadığı için 20'ye yakın kız çocuğumuz öğrenimden mahrum kalmakta ve geriye kalan 30'a yakın erkek çocuklarımız da bir saatlik yolu teperek komşu köy okuluna gitmek zorundadırlar. Kışın bu yüzden, günlerce okula gitmemek mecburiyetinde kalırlar.

Kahrolsun eğitimi engelliyen düzen,
Herkese eğitim hakkı ...

Biz köylüler çözülmesi gerekli olan bu sorunlarımızı defalarca yetkili makamlara bildirdik.Ancak gözü doymamış gaddarlar köyde umdukları gibi baş sallayıcılar bulamadıkları için, bu gün yarın diyerek, bu sorunları perdelemeye çalışıyorlar. Acaba faşist MC bizi uyuttuklarını mı sanıyorlar..

Hayır, hayır asla ...

Gün geçtikçe onlara karşı hıncımız bir kat daha artmaktadır.

KAHROLSUN AĞA-PATRON DEVLETİ!...
KAHROLSUN MC VE UŞAKLARI ..
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK MÜCADELESİ.

Tunceli'nin Mazgirt
Kazasının Obrukbaşı
Köylüleri

İŞÇİ-KÖYLÜ MEKTUPLARINDAN

Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU halkın gazetesidir. Yayına başladığımızdan bu yana işçiler, köylüler, tüm emekçiler dertlerini, sorunlarını anlatan, düzene olan kinlerini öfkelerini dile getiren mektuplar yollamaktadırlar. Gün geçtikçe, her yeni Halkın Kurtuluşu'yla bize gelen mektuplar da artmaktadır. Gazetemize haftada ortalama 90-95 mektup geliyor. Ve biz sınırlı olan gazete sayfalarımızda bu, her biri bizim için ve mücadelemiz için son derece değerli olan mektupların ancak 5-6'sına yer verebiliyoruz. İçlerinden en güncel olanları seçerek yayınlıyoruz.

Kitleler gerçek öğretmenlerdir. Kitlelerden öğrenmede usanmaz, doymak bilmez olmadan onlara önderlik edilemez. Başarılı bir önderliğin en temel şartı kitlelere dayanmak, onlardan öğrenmektir. İşte bize gelen mektuplara bu bakış açısıyla yaklaşıyoruz. Mektupların her biri bizim için son derece değerlidir. Onlardan öğreniyor, onlarla güçleniyoruz. Mektuplar yazanlarımızın emekçilerle sıcak canlı bağlar kurmamızı, bağlarımızı geliştirmemizi onların sorunlarıyla, düşünceleriyle yoğrulmamızı sağlıyor. Mektuplar ülkenin dört bir yanında, hayatın her alanında, tarlalarda, fabrikalarda, okullarda süren sınıf mücadelesi sırasında elde edilen dersleri, kazanılan tecrübeleri aktarmaya ve mücadelenin birleştirilmesine yarıyor.

Mektuplarla köyden, kasabadan, şehirden halkımız o kin kusan, nefret dolu kalemleriyle baskıyı, haksızlığı, yolsuzluğu, zulmü, eziyeti anlatıyor. Nice yıllardır biriktirdiği kinini, öfkesini döküyor. Zulme karşı, sömürüye karşı direnişini, mücadelelerini anlatıyor. Biz bütün bu mektupların ancak küçük bir bölümünü yayınlayabiliyoruz. Ama, bizim için bu kadar kıymetli olan mektupların hepsini yayınlamak istiyoruz. Bu yüzden bundan böyle gene önem ve güncellik sırasına göre mektuplardan bir bölümünü "İşçi-Köylü Mektupları" adı altında yayınlarken bir bölümünü de kısaltılmış olarak bu sütunda yayınlayacağız. Mektupların özünü, safiliğini koruyarak elimizden geldiğince kısaltmaya çalışacağız.

Mektuplarınız bizim en büyük desteğimizdir, en büyük yardımcımızdır. Onları yayınlayamasak da gazetemizdeki yazıları hayatla kaynaştırmakta, somutlaştırmakta onlardan çok yararlanıyoruz. Köyünüzde, kasabanızda, şehrinizde neler oluyorsa, neler düşünüyorsanız yazın. Faşist terörü, soygunu, talanı, milli zulmü, baskıyı, yolsuzluğu yazın. Diğer emekçilere neler duyurmak istiyorsanız yazın. Kendi dilinizle, elinize geçen ufacık bir kağıt parçasına bile olsa yazın. Mektuplarınız bizim en büyük güç kaynağımızdır.

HALKIN KURTULUŞU

Cezaevinde salgın hastalıklar almış yürümüştür

Bilecik İstasyon mahallesi Bil-Kon fabrikasının işçi sınıfına ihanet eden DİSK temsilcisi hainler patron yanlısı tutumlarını sürdürüyorlar. Onlar derneklerle ve diğer devrimci kuruluşlarla sendika temsilcisi arkadaşları ilişki kurmalarını, fabrika lokallerinde faşist gazete ve dergiler yerine devrimci gazete ve dergilerin okunmasını engellemeye çalışıyorlar. Çünkü bu dergilerin okunmasının işçilerin sınıfsal bilinç ve mücadelelerini geliştireceğini biliyorlar ve buna engel olmak istiyorlar.

Bu arada Bilecik kapalı cezaevinden de bahsetmek istiyorum. Bu pis,düzenin kaçınılmaz sonucu olarak zindanlarda çürütülmeye çalışılan binlerce yurttaşımızdan 10 kadarı da Bilecik Cezaevinden. Cezaevinde salgın hastalıklar alıp yürümüştür. İlgililer (!) bu duruma hiç aldırmamaktadırlar. İçeriye faşist yayınların dışında hiç bir gazete,dergi sokulmamaktadır. Eskiden Cumhuriyet ve Yarın gazeteleri alınırdı. Şimdi o da yasaklanmış durumda. Devrimci arkadaşların bulunduğu koğuşun diğer koğuşlarla irtibatı faşist savcıların emriyle kesilmiştir. Devrimci tutuklu ve mahkumlar halkın davasına kendilerini adadıkları için zindanlara doldurulmuşlar. Hakim sınıflar onları zindanlara doldurarak bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin engelleneceğini sanıyorlar.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
ZİNDANLAR BOŞALSIN!

BİLECİK'TEN
BİR DEVRİMCİ

Faşist MİSK'i yiğit devrimci mücadelemizle kovacağız

Yeşil Kundura Fabrikasında 1974'de 30 işçi çalışırdı. 1976'da bu 600 olmuştur. Fabrika sahibi olan 5 kardeş Yeşil Kundura'yı işçileri sömüre sömüre genişlettiler. Zenginleştikçe işçilere baskı, zulüm ve faşist terör uyguladılar. Sömürünün yoğunlaşmasıyla işçilerde bir kıpırdanış başladı.

Bizi Cumartesi ve Bayram günleri de çalıştırmaya başladılar. Bunun karşısında işçiler olarak sendikaya gittik, temsilcileri değiştirmek için...Çünkü sendikamız Türk-İş 'e bağlı pasifist Deri-İş sendikasıydı. Temsilciler patronun uşaklığını yapıyordu Tüm arkadaşlar sendikayı basarak yeni temsilcileri seçtik. Bu sıralar bizim de tam bir devrimci bilince sahip olmadığımız için bazı hatalarımız oldu. BİZ SENDİKADA İŞÇİLERİN YÖNETİME GELMESİNİ DEĞİL DE SENDİKA DEĞİŞTİRMEK İÇİN BİR TAKIM GİRİŞİMLERDE BULUNDUK ...

DİSK'e gittik. Orada Bar-Der-İş vardı. Ağa Kemal Türkler'in koltuğunun yanına sıkışmış, ağa olmak için çalışan Bar - Der İş'in eski revizyonist Başkanı Kenan Budak ve Sait diye birileriyle tanıştık. Onlar da bu gün git, yarın gel diye bizi oyaladılar..

Patron hakkımızı almak için çalıştığımızı anlayınca türlü dolaplar çevirdi. Bizi kandırdı. Sonunda 150 arkadaşımızı işten attı. O zaman biz direnişe geçtik. Direniş sırasında polisler gece evlerimize gelerek yarımızı zorla içeri götürdüler...

Bu gün gördüğümüz kadarıyla kapitalist sömürücüler birbirleriyle kenetleşiyorlar. Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası (MESS), ve Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu(TİST) gibi örgütler kurmuşlar ve işçi sınıfının içine girmek için de faşist MİSK i kurmuşlardır. Bunun yanında fabrikalara faşist kiralık köpekler yerleştiriyorlar. Direniş ve grevlerde en ön saflarda giden işçileri listeler halinde fabrikalara dağıtıp, devrimcileri işe almıyorlar.. Böylece işsizler ordusuna yeni mangalar kayıt oluyor

Sermayenin büyüyen saldırılarının ilk sonuçları şimdiden ortaya çıkıyor.. Geçim maliyeti artarken ücretler dondurulmak isteniyor. Fabrika önlerinde devrimci işçiler öldürülüyor.

Faşist MİSK çeşitli demagojilerle işçi sınıfını, kendine çekmek istiyor.

Bütün işçi arkadaşlara sesleniyoruz. Faşizme karşı uyanık olalım. Onu her iş yerinden kovalım ve onun gerçek yüzünü bütün işçi arkadaşlarımıza ve halka anlatalım. Revizyonist reformist sendikacılara karşı da aktif mücadele verelim.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET
KAHROLSUN FAŞİST, SARI, REVİZYONİST SENDİKACILAR!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Yeşil Kundura
Sanayii Fabrikasından
Devrimci İşçiler.

Patronların gemiyle gelen malları yakalanmaz OLAN BİZE OLUR

Biz Karaköylü sıgara satıcılarıyız. Üzerimizde polis ve bekçi baskısı vardır. Bunlar rüşvet isterler; rüşvet veremezsen de karakola götürüp bir iyice dayak atarlar, sonra da üzerimizdeki sigaraları boşaltırlar.... Ama patronlara gemi ile gelen mallar yakalanmaz. Olan bize olur. Bunlar patronların paralı köpekleridir. Biz sattığımız sigaraların her bir paketinin üstünden 1 lira alıyoruz.

Sattığımız sigaralar Amerikan tekellerinindir. Yurdumuz Amerikan emperyalizmine bağımlı olduğu için bu sigaraların satılması olağandır. Bir de bize bunları nereden aldığımızı soruyorlar, sanki kendileri bilmezmiş gibi. Halbuki bizden daha iyi biliyorlar ve onlardan avanta alıyorlar.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET!

KARAKÖYLÜ SİGARA SATICILARI

Kahrolsun Sov. sos. emp.

Baş.ta.1'de

saatlik elektrik satacaktır. Artık Sovyetler Birliği evimizde yanan ampuller, fabrikalarda makinalar çalıştıran enerji üzerinde de söz sahibidir.

Kısacası ülkemiz hala ABD hegemonyası altında olmasına rağmen doğal kaynaklarının yağmasında halkımızın yarattığı değerlerin sömürülmesinde Rus sosyal-emperyalistleri de ortaktır.

Sovyetler Birliği'nin, 1970 başlarından bu yana ülkemizde artan ekonomik etkinliği ve sömürüsü doğal olarak bu süper devletin siyasi yayılmasını da getirmiştir. Son bir iki yıldır artan siyasi ilişkiler, çeşitli kuruluş temsilcilerinin, Rusya ziyaretleri, resmi veya gayri-resmi temislar ülkemiz üzerindeki siyasi hegemonya isteyen sosyal-emperyalistlerin bu yöndeki çabalarının göstergesidir. Yayılmak isteyen bütün emperyalist devletler gibi Rusya'da bu amacını gerçekleştirmek için siyasi mevziler yaratmaktadır. Yeni çarların savaş gemilerinin boğazlarla ilgili bütün uluslararası anlaşmaları hiçe sayarak Akdenize geçmesi, Sovyetler Birliği'nin ülkemiz üzerindeki siyasi etkinliğinin sonucunda gerçekleşmiştir. Son olarak birkaç ay önce bir Rus uçak gemisinin boğazlardan geçebilmesi aynı etkinin bir sonucudur.

Sovyetler Birliği ülkemiz üzerindeki tahakkümünü her yönüyle sağlama çabası içindedir. Moskova'da yeni çarlar ülkemizdeki ipliği pazara çıkan Amerika'nın kaybettiği mevzileri doldurmak ve bu süper devletin yurdumuz üzerindeki egemenliğini, kendi çıkarlarına uygun bir biçimde kırmak için her yola başvurmaktadır - lar. Bir yıl kadar önce Sovyet emperyalistleri Nato'ya bağlı Türk ordusuna helikopter ve benzeri askeri gereçler satmayı teklif etmiştir. Kıbrıs çıkarmasından bu yana kesilen Amerikan askeri yardımını dahi karşılamaktan dem vurmaktadır. Bu yaz başında üst dereceden Türk ve Sovyet askeri heyetlerinin Moskova'daki görüşmeleri de sosyal-emperyalistlerin ekonomik ve siyasi tahakkümün yanında askeri olarak da ülkemizi kendine bağlamak arzusunda olduğunu göstermektedir. Bütün emperyalist ülkeler gibi Sovyetler Birliği'de ekonomik sömürüyü siyasi, askeri ve kültürel bağımlılıkla pekiştirmek istemektedir.

Bilinen ve bilinmesi gereken bir şey varsa o da imzalana - cak olan "siyasi belge" nin Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki yayılmasına hizmet edeceğidir. Bütün emperyalist ülkeler gibi Rus sosyal-emperya - lizmi de Türkiye gibi yarı-sömürge ve geri bir ülkenin kara kaşı kara gözü için böyle bir anlaşma imzalamamaktadır. O dünya halklarının başındaki en büyük belalardan biri olarak, kendi emperyalist çıkarlarının peşindedir. Rus sosyal emperyalistleri "iyi komşuluk ve dostluk ilişkileri" gibi cilalı sözlerin altında ülkemiz üzerinde egemenliğini kurmak istemektedir.

Gençliğin

Baş.ta.8'de

çevirmek,sekter olmak değildir. Önemli olan halk gençliği içindeki çelişkileri çözmekte hangi yöntemlerin kullanıldığı meselesidir. Halk gençliği içindeki çelişkileri çözmekte doğru yöntemlere başvurabilmek ise, halk düşmanları ile aramızdaki sınırları açık ve seçik olarak çizebilmeye sıkı sıkıya bağlıdır. Farklı çelişkileri çözmekte farklı yöntemler kullanmak marksist-leninistlerin en temel ilkelerindendir. Halk içindeki çelişkilerin çözümünün tek doğru yöntemi ise demokratik yöntem yani eleştiri-özeleştiri, tartışma ve ikna yöntemleridir. Halk içindeki fikirleri zorbalıkla, hotzotçuluk yaparak bastırmaya çalışmak marksist-leninistlerin tavrı değildir. Dostlarımıza karşı düşmana davrandığımız gibi davranmak, düşmanın tavrını benimsemek demektir.

HALKIN BİR KESİMİNE KARŞI DÜŞMANCA TAVIR ALANLAR, HALKIN BÜTÜNÜNE İHANET EDEBİLİR.

Biz, İYÖD'ü halk gençliğinin saflarında görüyoruz. Onları Rus işbirlikçisi olarak görmüyoruz. Ama onların bugün izledikleri siyaset, bu ihanet çizgisiyle uzlaşma doğrultusundadır ve İYÖD, bu siyaset üzerinde yürüyüp onu derinleştirdiği ölçüde varacağı yer sosyal-faşistlerin içinde bulunduğu ihanet çukuru olacaktır.

"Demokratik Üniversite" mitingi sırasında devrimcilere karşı girişilen saldırı sosyal-faşist bir saldırıdır. Üzerlerine kurşun yağdırılan devrimciler,halk düşmanları tarafından darağaçlarında, tankların, yüzlerce tüfeğin kurşun yağdırdığı saldırılarla susturulmak istenenlerdir. Devrimci gençlere karşı halk düşmanlarının davrandığı gibi davranıp da sonra da kendini "halkın dostu" olarak şereflendirmek isteyen kişi tuttuğu yolun kendisini nereye götereceğini iyi düşünmelidir. Unutmayalım ki, halkın bir kesimine karşı düşmanca tavır alanlar, sonuçta halkın bütününe ihanet edebilirler.

GENÇLİĞİN ARASINA NİFAK TOHUMLARI EKMEYE ÇALIŞANLARA AMAN VERMEYELİM.

Halk gençliği içindeki çelişkileri zor ve zorbalıkla, üstelik silah kullanarak çözmeye kalkmak işbirlikçi hakim sınıflara hizmet etmenin bir yoludur. Üstelik faşist saldırılar nedeniyle gençliğin can güvenliğinin kalmadığı, eli kanlı katillerin halkın kendilerine karşı kabaran nefretini yumuşatmak için kuzu postuna bürünmeye çalıştıkları bu dönemde böyle bir tavrın işbirlikçi hakim sınıfların yüreklerini nasıl sevinçle doldurduğunu görmek için burjuva basınına bir göz atmak yeterlidir. Halk düşmanı revizyonistler de onlarla aynı sevinci paylaşmaktadırlar. Halka hizmet etmek konusunda samimi ve dürüst olan arkadaşlar bu tavırlarının üzerinde derin derin düşünmelidirler. Bunun yanı sıra gençliğin birliğinin gerçekleşmemesi, halk gençliğinin saflarına düşmanlık tohumları ekilmesi için işbirlikçi hakim sınıflarca görevlendirilen, devrimci gençlere silah sıkılmasını sağlayabilmek için "Onların, İYÖD'lü gençliğe karşı silahlı mücadele yürütmek üzere merkezi kararlar aldıkları" şeklinde ve buna benzer alçakça yalanlar yayan bir avuç adam da düşünmelidirler. Onlar, halk düşmanlarına yaptıkları bilinçli hizmetlerinin hesabının birer birer sorulduğunda hallerinin ne olacağını iyi düşünmelidirler.

DOĞRU FİKİRLERİ BİLMEK YETERLİ DEĞİLDİR

"Demokratik Üniversite" mitingi sırasında ve miting sonrası gelişmeleri karşısında devrimci saflarda kararlılıkla yer almaları gereken bir grup arkadaşın da izledikleri tavrın muhasebesini yapmaları gerekir. Unutmayalım ki, "doğru fikirleri bilmek yeterli değildir. Onları anlatabilecek ve her şart altında savunabilecek kadar da cesur ve kararlı olmak gerekir. Bu noktada sendelemek, kaçınılmaz olarak revizyonizm, reformizm veya diğer Marksizm dışı çizgilerle uzlaşma, onların yedeğine düşme sonucuna götürür. Devrimci düşüncenin geniş yığınlarca kavranması zorbaca yöntemler ile önlenemiyeceği gibi, ilkesiz uzlaşmalar yoluyla bu görevin başarılması kolaylaşmaz. Ayrıca yaptığımız hatalara karşı acımasız olmak, onlardan ders çıkartarak kendimizi devrimci tarzda aşmak, yerine hatalarımıza kılıf arama çabasına girmek siyasi yozlaşmaya, proleter devrimciler için öldürücü hastalıklara davetiye çıkarmaktır.

GENÇLİĞİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK YOLUNDA KARARLI VE İSTEKLİ OLALIM

Gençliğin Birliği'nin sağlanması bugün faşist ve sosyal-faşist olmayan geniş gençlik yığınlarının en acil taleplerinin başında gelmektedir. Unutmayalım ki, bu birlik gençliğin öncülerinin kararlı ve arzulu çabalarıyla gerçekleşecektir. "Kocaman harflerle 'birlik' sözünü yazmaktan, bunu sağlamaya söz vermekten ve kendini birlik savunucusu olarak 'ileri sürmekten' kolay bir şey yoktur." Önemli olan birlik konusunda samimi olmak, bunu hayata geçirmekte arzulu olmaktır. Halk gençliği saflarında yer alan herkes bu konuda büyük sorumluluk taşıdığını aklından çıkarmamalıdır.

Halkın ve öğrencilerin

Baş.ta.8'de

ma sırasında müdürün haber verdiği polis okulun önüne geldi. Polisle birlikte gelen halk düşmanları Uzunhasanoğlu, Aydınlıoğlu, Okul Koruma Derneği Başkanı faşist Kamil Yıldızcan "Ben 150 kişinin velisiyim. Kapıları açın" diyerek boykotu kırmaya çalıştılar ama öğrencilerden hakettikleri cevabı aldılar. Bu arada boykot haberini duyan halktan da gelenler oluyordu.

Bu sırada polis, öğrenci sivil ayırmadan karakola adam götürmeye başladı. Hatamız; her faşist saldırıya karşı koymamız, teşhir etmemiz gerekirken bunu yapmamamız oldu. Bir başka hatada saat 3'e doğru kapıları açmamızdı. Faşistler, genel direnişte olduğu gibi, boykot kırıcılığı yapmak istediler. Ama başaramadılar.

HALKIN VE ÖĞRENCİLERİN KARARLI TAVRI KARŞISINDA, POLİS, ARKADAŞLARIMIZI SERBEST BIRAKMAK ZORUNDA KALDI

Boykot sırasında komşu kasabadan gelen arkadaşlarla tam dayanışma içindeydik. Polis bir arkadaşı götürmek isteyince aralarında çatışma çıktı. Arkadaşı coplayarak zorla karakola götürdüler. Bunun üzerine toplu olarak karakolun önüne gidildi. Kitle götürülen arkadaşların serbest bırakılmasını istedi. Polis halka ve gençliğe saldırdı. Başarılı olamadığını görünce jandarmadan yardım istedi. Karakolun önü jandarmalar tarafından tutuldu. Karakolun önünde toplanan halk, öğrencilerle omuz omuza "Katil İktidar", "Kahrolsun Faşizm", "Gözaltına alınan öğrencileri geri verin" sloganlarını atıyordu. Halkın ve öğrencilerin kararlı tavrı sonunda halk düşmanları, arkadaşlarımızı geri vermek zorunda kaldılar.

Boykot isteklerimizin yerine getirilmesi için bir uyarıydı. İşçilerin - köylülerin - öğrenci gençliğin mücadelesi Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferiyle başarıya ulaşacaktır.

Arhavi'den
Bir Devrimci.

Doğru fikirleri

Baş.ta.8'de

leşme arzusuydu. Faşizme, sosyal-faşizme ve özellikle Sosyal emperyalizme karşı kararlılıklarını başından beri vurgulayan yurtsever devrimciler alkışlarla alana girdiler ve orada "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını atarak saf tuttular. DGD'lilerde alana girdiler. Bundan sonra kısa konuşmalar yapıldı ve bir DGD'liye konuşma hakkı verildi. Fakat bu konuşma hakkı sosyal emperyalizme ve revizyonizme karşı söz sarfetmemek vaadiyle verilmiş olacak ki, günümüzde tutarlı yurtsever olmanın kıstası olan bu konularda tek laf etmediler.

Ertesi gün mitingin eleştiri-özeleştiri toplantısında DGD'li arkadaşlar özeleştirileri sırasında, kendilerinin İYÖD'le ortak yanlarının daha fazla olduğunu, bunun için de miting tertip komitesinin kendilerine söz hakkı verdiğini söylediler. Bu Istanbul'lu DGD'lilerin siyasi kaypaklığının ve revizyonizmle uzlaşmacılığının bir sonucudur.

Mitingin bitiminden önce bir arkadaş revizyonizmle uzlaşmayı teşhir eden bir konuşma yaptı ve devrimci andımızı içirdi.

BU MİTİNGDEN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER ŞUNLARDIR:

1- Istanbul DGD'lilerin, İYÖD ve Kurtuluş Grubunun tehditleri karşısında yurtsever devrimci safları terketmelerinin temelinde ideolojik ve siyasi olarak revizyonizm ve sosyal emperyalizme karşı mücadelenin öneminin kavranamaması yatmaktadır. DGD'li arkadaşlar bu olay üzerinde ciddi olarak düşünmeli ve şunu görmeli - dirler: Kişisel cesaret mücadele içinde doğru devrimci tavır almaya yetmez. Önemli olan pratik cesareti ideolojik ve siyasi cesaretle birleştirmektir DGD'li arkadaşların, i- [illegible]

[illegible] rak kendi gücümüze güvenmeliydik.

NE ABD NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

Halkın Kurtuluşu'ndan
Militan Gençlik'ten
Yurtsever Gençlik'ten
Halkın Sesi'nden
Bir Gurup

Bütün tutuklu

Baş.ta.1'de

Bugün yüzlerce yiğit yürek zindanlardadır. Niğde'de, Adana'da, Ankara'da, Istanbul'da, Diyarbakır'da... zindanlar tıka basa devrimcilerle, yurtseverlerle doludur. Onlar devrim uğruna, kurtuluş uğruna, bağımsızlık ve demokrasi uğruna mücadele ettiklerinden, bu yola baş koyduklarından zindanlardadır. İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER; evlatlarımızı savunalım, onların serbest bırakılmaları için mücadele edelim.

TÜM SİYASİ TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLER SERBEST BIRAKILMALIDIR!
ZİNDANLAR BOŞALTILMALIDIR!

Yüzyıllardır hakim sınıflar halka eziyetin, zulmün, işkencenin en vahşi, en korkunç şekillerini uyguluyorlar. Kırbaçtan, giyotinden, ortaçağın karanlık zindanlarından, bugünün "modern" işkencehanelerine, elektrik odalarına, salgın hastalık, mikrop yuvası zindanlarına kadar...

Zindanlar, kalın taş duvarlar, parmaklıklar, tel örgüler, karanlık, rutubet ve kan kokan hücreler.... işkence, vahşet, gardiyan küfürü, dayak... Türkiye'de yoksul olup da zindanlardan geçmemiş, gardiyan küfürü işitmemiş insan çok azdır. Bu düzen zindansız, dayaksız, işkencesiz var olamaz. Aç bırakan, susuz bırakan, okulsuz, yolsuz bırakan bu düzen suçlarına "suçlu" arar hergün. Türkiye, bir ucundan bir ucuna, en küçük kasabasına kadar taş duvar, demir kapı, zindan kesilmiştir; tepeden tırnağa zulüm, işkence, zindan...

Hakim sınıflar en büyük soyguncular, onlar halkı soyarlar, onlar en büyük hırsızlardır. En baş namussuzlar onlardır. [illegible]

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER!
SOYGUNUN, TALANIN SORUMLUSU HAKİM SINIFLARDIR, YOKSUL HALKIN DOLDURULDUĞU BU ZULÜM EVLERİ, BU ZİNDANLAR BOŞALTILMALIDIR!
GENEL AF İÇİN MÜCADELE EDELİM!

Sungurlar işçileri

Baş.ta.3'de

günlerinde (YAŞASIN ORDU) (YAŞASIN DİSK) sloganları atılıyordu. Başka ne beklenebilirdik. Hiç gördünüzmü daha sendika nedir bilmeyen bir işçi, sendika değiştiren bir işçi direnişin ilk gününde (NE AMERİKA, NE RUSYA), (KAHROLSUN RUS SOSYAL-EMPERYALİZMİ) desin. Ama gün geldi işçiler "BAĞIMSIZ TÜRKİYE" dedi "KATİL İKTİDAR" dedi ve bu günde "NE AMERİKA NE RUSYA" diyebilecek bilince gelmiştir. Bizi bu seviyeye Halkın Sesi getirmedi. Halkın Sesi'nin bir hastalığı da: bütün eylemlerde başarıları kendilerine mal etmektir. Halkın Sesi mensuplarının o zaman biz işçilerle sert bir şekilde tartıştıkları konular şunlardı; "neden Halkın Sesi siyasetini kabul etmiyorsunuz? Bunun dışında doğru siyaset yoktur." Bu hareketleri de DİSK'in başındaki sendika ağalarının yaptıklarından hiçte farklı değil. Onlarda "sadece bizim görüşümüz doğrudur". diyor ve başka görüşlerin propagandasına engel oluyor. Halkın Sesi'nin devrimci çalışma dediği şeyi gazete çıkarmak, bir iki bildiri dağıtmak; bir kaç kişiyi kafa kola almak. Alamadıkları zamanda sizde devrimcilikten anlamıyorsunuz diye suçlayıp çekip gitmektir.

Onların çadırımızda yatıp kalktıkları meselesine gelince; onları çadırdan biz işçiler attık. Bunun yanında sendikanın "maocu" diye saldırdığı devrimcileri bağrımıza bastık. Sendika ağalarının baskısına rağmen koruduk. Onlarla birlikte direnişimizi sürdürdük çünkü onlar "siz bizim siyasi görüşümüzü benimserseniz size yardımcı oluruz" diye bir ambargo koymadılar. Bizce de doğru devrimci tavır buydu. Biz direnişimizin başarıya gitmesini sağlayan doğru kararlar aldık. Ama bu kararları ne Halkın Sesi'ndeki [illegible]

SUNGURLAR FABRİKASI'NDAN DEVRİMCİ İŞÇİLER

HALKIN KURTULUŞU'NUN eski sahibi

Baş.ta.1'de

kurulan faşist DGM'de T.C.K.'nun 141-142. maddelerine muhalefetten ve hayali "gizli örgüt kurma" suçuyla yargılanmaya başlamışlardı. Mahkemede diğer bütün DGM'lerinde yargılananlar gibi DGM'leri ni reddeden ve halk düşmanı faşist yüzünü sergileyen arkadaşlar, (12 Kasım günü II. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından serbest bırakılana kadar)7,5 ay tutuklu kalmışlardır.

Halkın kurtuluşu için yükselen sesini, devrimci basını susturmaya, boğmaya çalışan faşist DGM gibi hakim sınıfların her türlü baskı araç ve metoduna ve faşist kanunlara karşı halkımızın yükselen öfkesini ve direncini haykırmaya ve halkın kurtuluş mücadelesinin bayraklarını daha da yükseklere çıkarmaya olanca gücümüzle devam edeceğiz. HALKIN KURTULUŞU'nun serbest bırakılan eski sahibi ve çalışanları gibi daha pek çok devrimci, yurtsever ve demokrat faşist DGM'lerin, faşist sıkıyönetim mahkemelerinin 141-142-146 gibi faşist maddelere dayanarak verdiği kararlar nedeniyle zindanlarda çürütülmektedir. Mücadelemiz, bütün bu devrimci, yurtsever ve demokratların serbest bırakılması için mücadeleyi GENEL AF mücadelesiyle birleştirerek yükselecektir.

Gazetemizin yayınını

Baş.ta.1'de

basılmıştır.

İşbirlikçi hakim sınıfların sözcülerinin yaygaralarına paralel olarak polisin gazetemize karşı yürüttüğü baskılarda yoğunlaşmıştır. Bu güne kadar gazetemizin dağıtımını ve satışını engelleme çabaları sürdürülürken, son günlerde gazetemizin sahibi Nevzat Açan'ı tutuklamayı amaçlayan yeni tertipler tezgahlanmaktadır. Gazetemizin eski sahibi Zeki Gümüşel ve çalışanlarına, diğer yurtsever, ilerici gazete ve dergilerin sahip ve sorumlu yazı işleri müdürlerine uygulanan oyun yeniden sahneye konulmak istenmektedir.

Gazetemizin bürosunun nerede olduğu polis tarafından bilindiği gibi, adresi de her sayımızda açık olarak yazılmaktadır. Gazetemizin sahibi, HALKIN KURTULUŞU'nun yayınlanabilmesi için gerekli işlemleri yerine getirebilmek için her gün sabahtan akşama kadar ya büroda çalışmakta ya da Cağaloğlu'nda dolaşmaktadır. Durum böyleyken, polis, gazetemizin iş yaptığı ticari kuruluşlara giderek gazetemizin sahibini aramaktadır. Aynı şekilde, gazetemizin baskıya hazırlandığı günlerde ve özellikle çalışma saatleri seçilerek (örneğin sabah saat 11 veya öğleden sonraları gibi) gazetemizin sahibi Nevzat Açan'ı ailesiyle birlikte kaldığı evinden aramaktadır. Polisin bilinçli olarak köşe kapmaca oynar gibi gazetemizin sahibini aramasının altında yatan amaç açıktır: Yerine getirilmesi istenen bütün kanuni işlemleri tamam olan ve yönetim yeri, sahibi, sorumlu yazı işleri müdürü, basıldığı matbaa vb. her şeyi açık olarak bilinen gazetemizi "gizli bir yayın organı" olarak göstermektir. Bunun parçası olarakta gazetemizin sahibi "nerede olduğu ve ne yaptığı bilinmeyen bir kişi" olarak gösterilmek istenmektedir. Hazırlanan bu oyunun sonucu gazetemizin sahibi tutuklanacak, böylelikle HALKIN KURTULUŞU'nun yayını engellenecektir.

İşbirlikçi hakim sınıfların çeşitli yollarla gazetemize karşı tezgahlamaya çalıştıkları oyunun hedefi bellidir. Onlar, ne yapıp yapıp HALKIN KURTULUŞU'nu susturmak istemektedirler. HALKIN KURTULUŞU'nun savunduğu doğru devrimci çizginin halk kitlelerince kavranması, HALKIN KURTULUŞU'nun halkımızın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bir silahı haline gelmesi onların yüreklerindeki korkuyu arttırmaktadır. Ama korkunun ecele faydası yoktur. HALKIN KURTULUŞU halkımızdan ve halkın mücadelesinden aldığı destek ve mücadele azmiyle, savunduğu marksizm-leninizmin yenilmezliğine ve halkın zaferine duyduğu sarsılmaz inançla yayınını sürdürecektir.

HALKIN GAZETESİ HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEYECEKTİR!

İzmirli devrimciler,

Baş.ta.3'de

ri yer ise, cümlede "reformist" kelimesinin bulunması. Olayın aslı şöyle: Bu cümle bildiride geçen şekliyle HALKIN KURTULUŞU ve Özgürlük İçin Direniş grubundan katılan arkadaşlar tarafından önerildi. "Halkın Sesi" ve Militan Gençlik'ten katılan temsilciler ise, "bu cümle reformistleri, faşistlerle ve sosyal-faşistlerle aynı kefeye koyuyor" gerekçesiyle "reformist" kelimesinin cümle içinden çıkarılmasını istediler. Konu üzerinde epey tartışıldı ve bir anlaşma sağlanamadı. Bu durumda bildiri basıma gönderildi ve yukarıya aldığımız şekliyle çıktı. Bu cümle üzerinde kopardıkları fırtına bile "Halkın Sesi" nin reformist yüzünü açığa çıkarmakta yetiyor bile. Bütün okurların kolaylıkla kavrayabileceği gibi, bildiri metninde geçen cümle, işçi sınıfına hedef gösteren ve bu hedefte reformistleri faşistler ve sosyal-faşistlerle aynı kefeye koyan bir cümle değil, işçi sınıfına faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarına değil, kendi birlik, kararlılık ve gücüne güvenmeyi anlatmak isteyen ve bu amacı hedefleyen bir cümledir. Elbetteki, biz sadece, faşistleri değil, işçi sınıfının bağımsız siyasetini temsil etmeyen- reformistler de dahil- tüm siyasetleri de teşhir edeceğiz ve proletaryaya onlara güveni lemeyeceğini göstereceğiz. Ne yapmalıydık "Halkın Sesi"nin reformcu şefleri; işçi sınıfına "Halil Tunç 163. madde DGM kapsamına alınmazsa genel greve gideceğini söyledi, herhalde işçiler bu yüzden genel greve gittiler" diyen ve sorumluluktan kaçan, faşistler karşısında işçilere teslimiyet öneren Abdullah Baştürk gibi reformist sendika ağalarına güvenebileceklerini mi öğütlemeliydik? Bugün bir yandan işçi sınıfı hareketi önünde, esas tehlike olan faşizme ve sosyal-faşizme karşı en geniş ittifakı kurmaya çalışırken diğer yandan da mücadele içinde sadece faşistleri ve sosyal-faşistleri değil, reformist ve işçi sınıfının kendi öz siyasetini temsil etmeyen her türlü görüş ve sapmayı teşhir etmeli, işçi sınıfına tek kurtuluşun kendi doğru ve bağımsız siyasetini uygulamaktan geçtiğini, mücadelenin ateşi içinde kendi tecrübeleri ile kavratmaya çalışmalıyız. Bu görevlerden birinden birini ihmal eden, -örneğin "Halkın Sesi" gibi, faşistler ve sosyal-faşistlere karşı kurulacak olan ittifakı reformistlerle uzlaşma olarak ele alan, reformistlerle kıyacağı "imam nikahı" uğruna proletaryanın bağımsız siyasetini feda eden- bir siyaset işçi sınıfının değil, reformistlerin gücüne güç katar. "Halkın Sesi" bildiride geçen "reformist" kelimesinin yazılmasına karşı çıkarkenki me hizmet ediyor? Her temel ve taktik siyasetinde olduğu gibi reformistlere ve kitleler içinde reformistlere güvenilebileceği hayalini yayarak, devrimci mücadeleyi zaafa uğrattığı için de dolaylı olarak faşistlere ve sosyal-faşistlere "Halkın Sesi" "tahrifat" nağmeleri altında suçluluğun telaşı içindeki bir suçlu gibi eli-ayağına dolaşmakta ve işçi sınıfına karşı işlediği "reformcu" suçların ortaya çıkmasının verdiği korkunun telaşı ile devrimcileri "tahrifatçılık" yapmakla suçlamaktadır.

Daha sonra söz alan bir devrimci arkadaş şunları söyledi; Daha önceki sayılarında çeşitli kitle eylemlerini nasıl çarpıttıklarını ve herşeyi bir kalem darbesi ile nasıl kendilerine malettiklerini defalarca gördüğümüz "Halkın Sesi'nin İzmir miting i ile ilgili olarak yazdıkları şeyleri önceden bekliyorduk ve haber bizim için sürpriz olmadı. "Halkın Sesi'nin "DGM'ye Hayır! Yıkılsın Faşist MC" mitingi ni de "kitle eylemlerini bir kalem darbesi ile kendine maletme, eylemlere ken di etiketlerini yapıştırma ve devrimcilere çamur atma" kampanyasının bir parçası haline getirecekleri açıktı ve öyle yaptılar. Ve yine "Halkın Sesi" tarafından HALKIN KURTULUŞU temsilcisinin "TİP", "TSİP" ve "İGD" gibi revizyonist ve sosyal-faşist kuruluşların mitinge çağırılmasını istediği iddiası süper yalancı, tahrifatçı ve ikiyüzlülüklerinin başka bir örneğidir. Bizim bu konudaki önerimiz: TÖB - DER, DİSK gibi, sosyal-faşistlerin tepeden inme bir şekilde yönetimini gasbettikleri geniş tabanlı kitle örgütlerinin, direkt olarak tabanlarına ve bu örgüt içindeki devrimci, demokrat, yurtsever unsurlara çağrı yöneltmektir. TİP TSİP ve İGD'nin çağrılması iddiası tamamiyle "Halkın Sesi" sosyal-reformcu oportünistlerinin ikiyüzlülüklerinin icadıdır.

İZMİRLİ DEVRİMCİLER

G. Antep Atatürk Lisesi'nin

Baş.ta.8'de

DEVRİMİ" sesleriyle inliyordu. Sokaklardan geçen gruplara işyerlerini kapatan esnaflar, işlerini bırakan işçiler de katılıyordu. Atılan her adımda binlerce kişi faşizmi lanetleyip, gördüğü her polise saldırıp, polis arabalarını devirerek tahrip ediyorlardı. Bu sırada Düztepe Lisesi öğrencileri de faşist baskıları protesto için boykota başladılar. Direnişi kırmak için saldıran polis 15-16 yaşlarındaki 50 öğrenciyi gözaltına alıp işkence yaptı. 3-4 saat içinde gözaltına alınanların sayısı 150'yi buldu.

Bu olaylar sonunda okulumuz Atatürk Lisesi valilik tarafından 1 hafta kapatıldı. Atatürk Lisesi öğrencileri olarak bu bir hafta boyunca hergün bir araya gelerek meselelerimize çözüm yolu aradık. Aynı zamanda olaylarda tutuklanan işçilere, köylülere, öğrenci arkadaşlarımıza yardım için bütün gücümüzle çalıştık.

SALDIRGAN FAŞİSTLER HER SALDIRIDA PÜSKÜRTÜLÜP, AĞIR KAYIPLAR VERİYORLAR

o Okul 14 Ekim'de yeniden açıldığında, okulun yüzlerce polis tarafından sarıldığını gördük. Polis hepimizi tepeden tırnağa arıyarak içeri soktu. Bu arada faşistlerin silahlı olarak girmelerini sağlamayı da ihmal etmediler. Derslere girmeden önce faşistler üzerlerindeki silahlara ve polise güvenerek laf atıp saldırı zemini hazırlamaya uğraştılar. Bu durum karşısında revizyonistler "karşı koyarsak oyuna geliriz" tezleriyle kitleyi hareketsiz bırakmaya, faşistlerin güçlenmelerine ses çıkarttırmamaya çalıştılar. Ama bunu başaramadılar. Devrimciler faşistlerin üzerine yürüyerek faşist sürüsünü darmadağın ettiler. Çoğu canını kurtarabilmek için faşist idarecilerin odalarına sığındılar. Polis orda da görevini yaptı. Saldırgan faşistleri koruyup, öğrenci önderi devrimcileri gözaltına alıp götürdü. Götürülen arkadaşlarımız, yapılan işkenceler sonunda sakat kalarak okula gelemez oldular.

Buna benzer olaylar bu tarihe kadar hergün sürmüştür. Okulumuzun çevresi her gün faşist beslemeler ce sarılıyor. Okuldan çıktığımızda polisin gözleri önünde saldırıya uğruyoruz. Ardından da karakollara dolduruluyoruz. Fakat her zaman olduğu gibi yine güçlüyüz. Saldırgan faşistler her saldırılarında püskürtülüp, ağır kayıplar veriyorlar. Bunun yanında Rus uşağı revizyonistler faşistlere karşı konan her eylemde canlarını kurtarmak için kaçış yolları arıyorlar. Sonra da, İGD yanlışı bu revizyonist uşaklar, devrimcilerin şanlı eylemlerine sahip çıkmaya kalkışıyorlar.

Biz, Atatürk Lisesi öğrencilerini, faşistlerin kurşunları ve terörü susturamıyacaktır. Çünkü, yiğit Gaziantep halkı, halkın kurtuluşu için savaşanlara ve bu uğurda şereflice ölenlere sahip çıkıyor. Halkımız yanımızda olduğu müddetçe bizi ne faşizmin zulmü ne de işkencehaneleri engelleyecektir.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ!
KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

G.ANTEP ATATÜRK LİSESİ DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ

Zile halkı

Baş.ta.1'de

ne doğru gelirken rastladığı faşistlerden hesap sormuştur. Halk düşmanı faşist saldırganlardan Salih Kayaçal ve besleme Karga Mehmet dövülenler içindedir.

Olaylardan sonra halk dağılmış, ancak iki koldan, Ülkü Ocağı ve Panayır yerinde toplanan faşistler, her iki taraftan ilerici yurtseverlerin dükkanlarının camlarını kırmaya başlamışlardır. İstasyon, Çekerek ve Cumhuriyet caddelerinde CHP'lilerin ve bazı rastgele dükkanların camlarını kırarak CHP binasına doğru iki koldan yürümüşlerdir. Camı kırılan yerler arasında TBP'de bulunmaktadır.

Ancak faşistler CHP binasına geldiklerinde büyük bir gençlik ve halk kitlesi tarafından karşılanmış ve bozguna uğratılarak kovalanmıştır. Bu kovalamacada bir kaç faşist hastahanelik edilmiştir. O günkü olaylarda 18 kişi yaralanmış, 9'u ayakta tedavi edilmiş ve 9 kişi hastahaneye kaldırılmıştır. Yaralılar içerisinde hiç bir devrimci, yurtsever ve demokrat olmadığından yaralıların tümünün faşistlerden olduğu anlaşılmaktadır.

Bu olaylar Zile halkının faşistlere verdiği bir ders olmuştur. Ama bu ne ilk derstir, ne de son ders olacaktır.

Zile halkı tüm Türkiye halkıyla birleşerek emperyalistlere ve onların işbirlikçilerine, faşistlere karşı verilecek mücadelede yerini alıp, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin başarıyla sonuçlanması için kararlı bir şekilde mücadeleye devam edecektir.

ZİLELİ DEVRİMCİLER

Türk Ordusu

Baş.ta.1'de

tılmadı. Şu kadarı da çekimser kaldı" gibi hesaplarla halkımızdan dünyadaki tecrit olmuş durumunu gizlemeye çalışıyor.

KIBRIS MESELESİNİN ÇÖZÜMÜ İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELE İLE MÜMKÜNDÜR.

Akdeniz ve Ortadoğu'da hegemonya mücadelesi [illegible] ni kurmaktır.

Onların bu siyasetleri Kıbrıs'ın bağımsızlığına, egemenliğine, toprak bütünlüğüne yöneltilen bir saldırıdır.

Kıbrıs meselesinin çözümü öncelikle iki süper devletin müdahale ve zorbalığına karşı mücadele ile mümkündür.

Türkiye işbirlikçi hakim sınıfları Birleşmiş Milletler'in Kıbrıs ile ilgili kararlarını uygulamamaktadırlar. Kıbrıs'ta askeri işgal sürüyor. Türkiye ve Kıbrıs'ta faşist MC bu meseleden yararlanarak en bayağı şovenizm propagandası yapmaya, orduyu daha fazla militarize etmeye, emekçi halk üzerindeki baskıları nı yoğunlaştırmaya çalışıyor.

Faşist MC, ABD emperyalistlerine bağımlılığı, Sovyet sosyal-emperyalist lerine teslimiyeti esas olan bir dış politika izliyor. Kıbrıs meselesinde ise, MC partileri arasındaki anlaşmazlık; bugüne kadar sürdürdükleri şovenizm propagandasıyla etkiledikleri kitlelerin göstereceği tepki; CHP, MSP, DP'nin seçim propagandalarında durumu istismar etmelerinden duydukları korku; Kıbrıs'taki işbirlikçi Türk hakim sınıflarının yağmaladıkları işgal edilmiş toprakları terketmek istememeleri ve diğer nedenler faşist MC'yi zaman kazanmaya yönelik bir dış politika izlemeye itiyor. Faşist MC' [illegible] sından hiç farklı değildir. İki süper devlet arasında denge politikası izleyen reformist CHP Kıbrıs meselesinde de iki süper devlete de taviz politikası izliyor. Faşist MC'yi de uzlaşma ve taviz verme yönünde daha cesaretli davranmamakla suçluyor.

Bugün Türkiye'deki devrimci, demokrat ve yurtseverlerin en temel görevlerinden birisi başta Türk Ordusu olmak üzere bütün yabancı kuvvetlerin Kıbrıs'tan çekilmesi için mücadele etmektir.

Kıbrıs meselesi, iki süper devletin müdahalesi ve her türlü baskının dışında Kıbrıs'ın Rum ve Türk halkı arasında görüşmeler yoluyla çözümlenmelidir.

Başta Türk ordusu olmak üzere bütün yabancı kuvvetler Kıbrıs'tan çekilmelidir.

İki süper devletin Kıbrıs üzerindeki müdahalesi sona ermelidir.

Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halkı tayin etmelidir.

YAŞASIN HER TÜRLÜ ÜS'TEN VE YABANCI KUVVETLERDEN ARINMIŞ BAĞIMSIZ DEMOKRATİK KIBRIS!

"Halkın Sesi" yazarları

Baş.ta.3'de

kın devrimci iktidarını kurmaktır. Bu nedenle Halkın Kurtuluşu başlığının [illegible] sa proletarya ve köylülük".

Yazının devamında ise şöyle demektedirler:

"Eğer Halkın Kurtuluşu 'İşçi-köylü iktidarı' şiarını bir dikkatsizlik sonucu ileri sürseydi bunun üzerinde durmaya gerek yoktu. Ne var ki, Halkın Kurtuluşu'nun bir çok görüşü, dönüp dolaşıp Boran revizyonizminin 'Sosyalist devrim' tezine varmaktadır."

"Halkın Sesi" sahtekarları, devrimcileri karalayabilmek için sürekli laf cambazlığı yapıyor ve akıl almaz düzenbazlıklara başvuruyorlar. Hatta bu amaçla, ustaları tahrif etmekten, onlara dahi çamur atmaktan çekinmiyorlar. "İşçi köylü iktidarı" sloganını atan devrimcileri revizyonistlikle suçlayan ve bunu Lenin'den aldıkları eksik bir alıntıyla da kanıtlamak isteyen Halkın Sesi, aynı şiarı sık sık kullanan Lenin'e de utanmazca küfretmiş olmuyor mu?

Halkın Sesi yazarlarının Lenin'den yaptıkları alıntı, Lenin'in "Demokratik Devrimde Sosyal-Demokrasinin İki Taktiği" isimli kitabından alınmıştır. Ve "Halkın Sesi"nin aldığı bu alın- [illegible] sloganına karşı ileri sürülen itirazlardan biri....." (age., s.39) (abç.)

"Dünyadaki her şey gibi, proletaryanın ve köylülüğün devrimci demokratik diktatörlüğünün de bir geçmişi bir de geleceği vardır." (age.s.111) (abç.)

" "Burjuvazi, dar, bencil çıkarları karşılanır karşılanmaz, tutarlı demokrasiye 'yüz çevirir çevirmez' (ve bunu şimdiden yapmaktadır!), yığın halinde, kaçınılmaz olarak karşı-devrime, otokrasiye yönelecek, devrime ve halka karşı dönecektir. Geriye 'halk', yani proletarya ve köylülük kalıyor..." (age, s.111) (abç.)

Görüldüğü gibi Lenin de bu sloganı sık sık tekrarlamakta ve bir dikkatsizlik sonucu değil bilerek kullanmaktadır. Bu durumda, Lenin hangi revizyonist klikten etkilendi acaba (!) "Halkın Sesi" yazarları. Yoksa o da sizin iddia ettiğiniz, Halkın Kurtuluşu gibi Boran revizyonizminden mi?

ANTEP'TEN BİR DEVRİMCİ

Türkiye halkı

Baş.ta.1'de

[illegible]

TÜRKİYE HALKI EMPERYALİST TAHAKKÜMÜ YIKACAKTIR.

Halkımız bağımsız bir Türkiye yaratmak için yıllardır mücadele etmektedir. Özellikle son onbeş yıldır Amerikan emperyalizmine karşı yürütülen mücadele bu süper devletin ipliğini pazara çıkarmış, onu geriletmiştir. Ancak ülkemiz hala bir yarı-sömürgedir. Emperyalist yağma ve tahakküm halkımızın sırtındaki bir yüktür. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere bütün batılı emperyalistlerin sömürü ve baskısının yanında, ülkemize aç bir kurt gibi göz diken Rus sosyal-emperyalistleri de eklenmiştir. Türkiye halkı Amerikan emperyalizmine karşı açtığı mücadele bayrağını Sovyet emperyalizmine karşı da sallıyacaktır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde kararlılıkla yürüyecektir. Tıpkı otuz yıl önce ülkemize dost ve müttefik diyerek giren Amerikan emperyalizmi gibi Rusya'nında gerçek yüzü böyle bir mücadelenin sonucu ortaya çıkacaktır. Bugün işçilerin, köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiye'sinin yaratılmasının önündeki engellerden biri de Rus sosyal-emperyalizmidir. Ancak bu hedefe giden yolda emperyalist tahakkümün sosyal dayanağı olan işbirlikçi tekelci kapitalizm ve toprak ağalığı düzeni yıkılmadan bağımsızlığımızın kazanılması imkansızdır. Zaten yıllardır yarı-sömürge bir ülke olarak kalmamızın ve emperyalist tahakkümün temelinde; emperyalizmin yarattığı işbirlikçi tekelci kapitalizm ve toprak ağalığı düzeni yatmaktadır.

Türkiye devriminin bugünkü aşamasındaki hedefleri başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizm, tekelci kapitalizm ve toprak ağalığıdır. Halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluşu ne bir emperyalist güce ne de hakim sınıflara güvenerek gerçekleşebilir. Bağımsız ve demokratik Türkiye emekçi halkın kendi kollarının eseri olacaktır.

HALKIN KURTULUŞU

Ankara'da

Baş.ta.1'de

olan "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği"nin olmayışını protesto için yapılan miting ve yürüyüş boyunca bu sorunla ilgili çeşitli konuşmalar yapıldı ve sloganlar atıldı. Sosyal-faşistlerin karşı-devrimci hain yüzleri bir kere daha ortaya çıktı. TKP, TSİP, TİP'liler yürüyüşe katılmadılar. Çünkü onların "gençliğe can güvenliği" gibi bir sorunları yoktur. Onların faşizme karşı olmak gibi bir meseleleri yoktur. Çünkü onların tek amacı Amerikancı faşist MC'nin yerine Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklığını yapacakları sosyal-faşist bir diktatörlük kurmaktır Onların tek yaptığı devrimcilerin emperyalizm ve yerli işbirlikçileri hakim sınıfların baskı ve terörüne ve faşist MC'ye karşı verdikleri mücadeleden yararlanarak, yüzlerine sosyalist maskesi geçirip, anti-faşist, anti-emperyalist halk kitlelerini kendi sosyal-faşist emelleri için kullanmaya çalışmaktadır. Bu yüzden devrimcilerin, yurtseverlerin canları pahasına terketmedikleri ve faşist saldırganlara karşı azimle mücadele ederek korudukları üniversite ve okullar için öğrenci gençliğe teslim olmalarını öneriyorlar; onlar faşist polisten medet umuyorlar; "okulları terk edip faşistlerle emniyet kuvvetlerini (!) karşı karşıya bırakmayı" öneriyorlar. Ama öğrenci gençliğin mücadelesi bu teslimiyet ve ihanet çizgisini reddederek yükseliyor ve yükselmeye devam edecektir.

Miting ve yürüyüş boyunca küçük-burjuva maceracılarının kitlelerden kopuk sloganları yanında, en geniş ve yaygın biçimiyle devrimci sloganlar ortalığı kapladı. "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET", "HER KESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET", "ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ" "NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE" sloganları en geniş kitle tarafından haykırıldı.

HALKIN KURTULUŞU

Haftalık Gazete
Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL

● Bölünme emperyalizmin ve karşı devrimcilerin işine yarar ●

GENÇLİĞİN DEVRİMCİ, DEMOKRAT GÜÇLERİ BİRLEŞMELİDİR

Istanbul Yüksek Öğrenim Derneği (İYÖD) tarafından düzenlenen "Demokratik Üniversite" mitingi sırasında devrimcilere karşı başlatılan ve çeşitli yerlerde sürdürülen saldırılar öğrenci gençliğin mücadelesinin yanısıra Türkiye devrimci hareketi açısından daha vahim sonuçların doğmasına yol açacak noktalara tırmandırılmak istenmektedir.

DEVRİMCİLERE KARŞI MİTİNG ALANINDA BAŞLATILAN SİLAHLI SALDIRILAR, MİTİNGİ TAKİP EDEN GÜNLERDE DE SÜRDÜRÜLMÜŞTÜR.

Mitingi düzenleyen İYÖD, miting öncesi devrimci, yurtsever gençliğin örgütü olan İYDGD (İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği) ye hiç bir şartın öne sürülmediği bir çağrı yaparak "mitinge güç katmasını" istemiştir. Bu çağrıyı, gençliğin birliğini sağlama yolunda "olumlu bir gelişmenin habercisi olabilecek" bir tavır olarak gören İYDGD yönetimi mitinge var gücüyle katılma kararı almıştır. Mitingin başlayacağı alanda toplanıldığında İYÖD yöneticileri önce İYDGD pankartının açılmasına karşı çıktılar. İYDGD yöneticilerinin bu konuda tavizsiz davranmaları üzerine, bu sefer "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" pankartının indirilmesini istediler. Devrimci sloganların atılmasını engellemek istiyen Dev-Genç'li bir yönetici "bu sloganları attığınız takdirde burada kan çıkar. Yürütmeyiz sizleri, dağıtırız" yollu tehditlerle neyi tezgahlamanın peşinde olduğunu ortaya koydu. İYDGD yönetimindeki devrimciler, devrimci ilkeleri korumakta sonuna kadar kararlı olduklarını bir kere daha tekrarladılar. Bunun üzerine saldırgan bir grubun "NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE" pankartını yırtmaya yeltenmeleri, pankartı taşıyan devrimcilere sopalarla saldırmaları daha sonraki gelişmelerin başlangıcı olmuştur. İYDGD'li devrimcilerin kararlılıkla püskürttükleri saldırı, yürüyüşün başlamasıyla birlikte tabanca ve sopa kullanılarak sürdürülmüştür. Devrimciler bu saldırıyı da püskürtmüşler, yollarının kesilmesi amacıyla İYÖD yöneticilerine trafiğin açılmış olmasına rağmen, yürüyüş kolunun en arkasında kendi pankartları altında yürüyüşe katılmışlardır. İnönü Stadyumu önünde, önlerine yeniden barikat kurulmasına rağmen, buradaki saldırıyı da sonuçsuz bırakmışlardır. Devrimcilere karşı faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yöntemleriyle saldırmayı sürdüren bir grup İYÖD'lü Taksim girişinde işi pusu kurmaya kadar vardırmışlardır. Burada da önce sopalarla saldırmışlar arkasından da doğrudan doğruya devrimci kitlenin üzerine ateş açmışlar, 4 devrimciyi yaralamışlardır. Bu bir avuç saldırgan daha sonra çareyi kaçmakta bulmuşlar, miting alanına giren devrimciler saldırıyı lanetleyip, devrim andını içerek dağılmışlardır.

Devrimcilere karşı girişilen saldırılar mitingi takip eden günlerde de sürdürülmüştür. Saldırganlar, faşist MC'nin kapatmak için elinden geleni yaptığı, Kadırga Yurdu'nu basarak yurtta kalan 15 kadar devrimciyi yurttan atmışlar, devrimci afişleri yırtmışlardır. Daha sonra GSD'de 5 devrimciye 20 kişi kapıları kilitleyip saldırmışlardır. Gene Kadırga yurdunda toplantıları olan devrimcilerin yanısıra bazı yerlerde devrimci kız arkadaşlara saldırmışlardır.

DEVRİMCİ, YURTSEVER GENÇLİĞE SALDIRMAK KİMLERİN İŞİNE YARAMAKTADIR?

Bugün birçok şehirde (Istanbul'da dahil) fakülte, yüksek okul ve yurtların büyük bir bölümü faşist beslemelerin işgali altındadır. Devrimci, yurtsever, ilerici öğrenciler okullara alınmamakta, faşist MC iktidarının başını çektiği faşist saldırılar yoğunlaşarak sürmektedir. Halkın ve onun bir parçası olan öğrenci gençliğin can güvenliği kalmamıştır. Faşistler, devrimci, yurtsever öğrencilerin yoğun olduğu fakülte, yüksek okul ve yurtları ele geçirmeye çalışmaktadırlar. İşbirlikçi hakim sınıflar, halkımızın acil taleplerinden biri olan "Gençliğe Can Güvenliği" ve "Öğrenim özgürlüğü"nün en azılı düşmanları olduklarını gözlerden kaçırarak, bu talepleri "gerçekleştirme" maskesi arkasında yeni saldırılara hazırlanmaktadırlar. Buna zemin hazırlamak için, faşist saldırılar karşısında gençliğin can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü savunma durumunda olan devrimci, yurtsever gençliği "bir avuç silahlı zorba" olarak tanıtmaya çalışmaktadırlar. Böylelikle, asıl bir avuç silahlı zorba olan katil faşist beslemelerinin saldırganlığını da meşrulaştırmak istemektedirler.

Öte yandan halk düşmanı sosyal-faşistlerin gençlik içinde de tecrit edilmeliri, onların gençliği bölük pörçük tutmak geyretlerini, gençlik mücadelesine aşılamaya çalıştıkları teslimiyet ve uzlaşma mikroplarını etkisiz hale getirmek mücadelesini devrimci, yurtsever gençliğin bir an bile gevşetmemesi gerekmektedir.

> YURTSEVER-DEVRİMCİ-BİRLİK'İN AÇIKLAMASI
>
> BİZ HALKIN KURTULUŞU'NU SAVUYAN YURTSEVER-DEVRİMCİLER OLARAK İYÖD YÖNETİCİLERİNİ BU SALDIRILARDAN VAZGEÇMEYE, EN AZINDAN BİRKEZ DAHA DÜŞÜNMEYE ÇAĞIRIYORUZ.
>
> AKSİ HALDE SİYASİ TERCİHİMİZ İKNA, ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ OLMAKLA BİRLİKTE YURTLARIMIZA, ARKADAŞLARIMIZA, DERNEKLERİMİZE, GAZETEMİZE YAPILAN SALDIRILARA KARARLI BİR ŞEKİLDE KARŞI KOYACAĞIZ. HOT-ZOT'ÇULUĞA PİRİM VERMİYECEĞİZ.
>
> BİZE KARŞI UYGULANAN VE UYGULANMAK İSTENEN KARŞI-DEVRİMCİ ŞEDDETE KARŞI BİZ DE DEVRİMCİ ŞİDDETİ UYGULAYACAĞIMIZI BİR KERE DAHA HATIRLATIRIZ.

DÜŞMANLARIMIZLA ARAMIZA KESİN SINIR ÇEKMESİNİ BİLELİM.

İçinde bulunduğumuz dönem gençliğin birliğini sağlama görevinin önemini her zamankinden fazla arttırdığı gibi, halka ve devrime bağlılık konusunda bir nebze dahi olsa sorumluluk duyan herkesin bu konuda içten çaba göstermesinin de ciddi olarak kavranmasını gerektirmektedir.

Gençliğin Birliği'ni sağlama konusunda halk gençliği saflarında yer alan herkesin, farklı siyasi görüşlere sahip olsada dahi yerine getirmesi gereken sorumlulukları vardır. Bu konuda atılması gereken adımların başında herkesin halk düşmanları ile, halk düşmanı siyasetlerle arasına belirgin sınır çizgisini cesaretle çekmesi gelir. Düşmanla arasındaki köprüleri yakmakta halen kararsızlık içinde bocalayanlar rüzgar gülü gibi kuvvetli esen rüzgara göre tavır alırlar. Her ne sebeple olursa olsun, kararsızlık, sınırların açık seçik belli olmamasının adamı göterceği yolun sonunda halka ve devrime ihanet batağı gelir.

DOSTLARIMIZA KARŞI DÜŞMANA DAVRANDIĞIMIZ GİBİ DAVRANMAK, DÜŞMANIN TAVRINI BENİMSEMEK DEMEKTİR.

Gazetemiz, Amerikancı faşistlerle, Rus işbirlikçisi sosyal-faşistlerin dışında kalan bütün gençliğin eylem birliğinden yanadır. Ancak, halk gençliği içinde de görüş ayrılıkları vardır ve bunun olması da doğaldır. Bazı peygamber özentilerinin göstermek istedikleri gibi, bu çelişkilerin varlığını kabul etmek Gençliğin Birliği'ne sırt

De.sa.6.sü.7'de

● Faşist saldırılara karşı mücadelede

"... CENAZENİN KAÇIRILDIĞI ARABAYI HALK YOLDA YAKALADI. CENAZE ARABASINI DURDURABİLMEK İÇİN HALK YOLA OTURDU: HALKIN BU CESARETİ KARŞISINDA POLİS KORKARAK BİR AN GERİ LEDİ. DAHA SONRA ARABALARI HALKIN ÜZERİNE SÜREREK BİR YANDAN DA COPLARLA AZGINCA SALDIRDILAR. GRUPLARA BÖLÜNEN HALK SOKAKLARDA YÜRÜYÜŞE GEÇTİ. SOKAKLARDAN GEÇEN GRUPLARA İŞYERLERİNİ KAPATAN ESNAFLAR, İŞLERİNİ BIRAKAN İŞÇİLER DE KATILIYORDU. BİNLERCE KİŞİ GÖRDÜĞÜ HER POLİSE SALDIRIP, POLİS ARABALARINI DEVİREREK TAHRİP EDİYORDU.

G. Antep Atatürk Lisesi'nin yiğit öğrencilerinin mücadelesini örnek alalım

"...FAŞİST İŞGALİ KIRIP NORMAL EĞİTİM YAPABİLMEK İÇİN FAŞİST NAMLULARIN ÜSTÜNE GÜRÜDÜK. OKULUN BAHÇESİNE GİRDİĞİMİZDE FAŞİSTLER MAKİNALI TÜFEKLERLE ATEŞ ETMEYE BAŞLADILAR. KURŞUNLARA ALDIRMADAN KAPILARI KIRMAK İÇİN BÜTÜN GÜCÜMÜZLE DİRENMEYE DEVAM ETTİK. BU DİRENME DAKİKALARCA SÜRÜP GİDERKEN ARKADAN POLİSİN SALDIRISINA UĞRADIK."

Biz, Gaziantep Atatürk Lisesi öğrencileri, ders yılı başından beri okulumuzda estirilen faşist terörü ve mücadelemizi gazetemiz aracılığıyla halkımıza duyurmak istiyoruz.

o Okulumuza yönelen faşist saldırıları tezgahlayanların başında, hepsi faşist MC tarafından tayin edilmiş faşistler olan, okul yöneticileri, vali ve milli eğitim müdürü gelmektedir.

4 Ekim günü 1500 öğrencinin katıldığı forum sonunda faşist DGM yasasını protesto için derslere girilmedi. Faşist okul yöneticileri istifaya çağrıldı. Okulda azınlıkta kalan 20 kadar faşist, okul yönetimince görevlendirilerek, dışardaki faşistlerden de takviye almışlar ve silahlanıp öğrencilerin çıkışını beklemişlerdir. Okuldan çıkan devrimci öğrencilerin bindikleri belediye otobüslerine saldırmışlar ve otobüsleri tahrip etmişlerdir. Durum valiye ve belediye başkanlığına bildirildiği halde saldırganlar yakalanmamışlardır.

o 5 Ekim günü başta okul idarecileri olmak üzere civar illerden de getirdikleri beslemelerle takviyeli faşistlerin okulu işgal etmiş oldukları görülmüştür. Devrimci öğrenciler bir olay çıkmaması ve sorumluların uyarılması düşüncesiyle büyük bir kitleyle birlikte Milli Eğitim Müdürlüğü'ne kadar yürüdüler. Temsilcilerimiz Milli Eğitim Müdürüyle görüşürlerken, dışarda bekliyen öğrencilerde "Faşist işgale Son" sloganını attılar. Revizyonistlerin bu doğru sloganı bastırmaya kalkışmalarının yarattığı ortamı fırsat bilen polis, öğrencilerin üzerine azgınca saldırdı. Bu saldırı sırasında 12 devrimci öğrenci gözaltına alındı. Saatlerce işkence gördükten sonra çıkarıldıkları savcılıktan serbest bırakıldılar.

ÖNDEN FAŞİSTLER KURŞUN YAĞDIRIRKEN, ARKAMIZDAN DA POLİS SALDIRDI.

o Atatürk Lisesi öğrencileri 6 Ekim sabahı okulun önüne geldiklerinde, okulun geceden faşistlerce yeniden işgal edildiğini gördüler. Öğrenciler bunun üzerine, faşist işgali kırıp normal eğitim yapabilmek için faşist namluların üstüne yürüdüler. Okulun bahçesine girildiğinde faşistler makinalı tüfeklerle ateş etmeğe başladılar. Atatürk Lisesinin yiğit öğrencileri kurşunlara aldırmadan kapatılan kapıları kırmak için bütün güçleriyle direnmeye devam ettiler. Bu direnme dakikalarca sürüp giderken arkadan polisin saldırısına uğradık. Polisin coplarıyla faşist kurşunların arasına sıkıştırılınca olanca gücümüzle direnmemize rağmen 4 yaralı vererek geri çekilmek zorunda kaldık. Ayrıca okulun karşısındaki damlardan birinde olayı seyretmekte olan çok fakir bir ailenin çocuğu Emmum Yumuş faşist makinalı tüfek kurşunlarıyla vuruldu. Bunun üzerine polis formalite icabı okula girerek işgalcilerin bir kısmını yakalamak zorunda kaldı. Polis içerde sadece 4 faşistle birlikte 4 tabanca, zincir, sopa, dinamit ve buna benzer çok sayıda patlayıcı madde ele geçirdi. Yakalanan 4 tabancadan 2'si faşist okul müdürünün üzerinde bulundu. Polis, büyük silahların ve çok sayıda faşistin arka kapıdan kaçmasına halkın gözü önünde yardım cı oldu. Karakola götürülen 4 faşist birkaç saat sonra serbest bırakıldılar. Üzerinden çift silah çıkan faşist müdür aynı gün görevine döndü.

ATILAN HER ADIMDA BİNLERCE KİŞİ FAŞİZMİ LANETLİYORDU

o Faşistlerin vurduğu EMMUM YUMUŞ 7 Ekim günü kaldırıldığı hastahanede öldü. G.Antep halkı faşistlerin katlettiği EMMUM YUMUŞ'un cenazesine sahip çıktı. Ailesine baş sağlığı diledikten sonra cenaze töreni için izin aldılar. Bunu anlayan polis, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda faşist polislerin katlettiği ÖKKEŞ KARAYİĞİT'in cenazesinde oynadığı oyunu tekrarlayarak cenazeyi kaçırdı. Halk cenazenin kaçırıldığını duyunca o yöne doğru yürüyerek polis kordonu altında kaçan cenaze arabasını yolda yakaladı. Cenaze arabasını durdurabilmek için halk yola oturdu. Halkın bu cesareti karşısında polis korkarak bir an geriledi. Fakat sonradan arabaları halkın üzerine sürerek bir yandan da coplarla azgınca saldırdılar. Saldırı sırasında 52 kişi karakola götürüldü. Bu arada halkın büyük bir kısmı guruplara bölünerek sokaklarda marşlar söyleyip, sloganlar atarak yürüyüşe geçti. G.Antep sokakları "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET", "KATİLLER NEREDE" "KAHROLSUN FAŞİZM", "HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET", "YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK

De.sa.7.sü.8'de

Doğanşehir'de 12-13 yaşlarındaki 8 öğrenciye polis 2 gün işkence yaptı

DEVRİMCİ SLOGANLARIN BİR KISMINI REVİZYONİSTLER, BİR KISMINI DA POLİS VE FAŞİSTLER SİLDİ

MC'nin iktidara gelmesinden sonra Doğanşehir Lisesi azılı faşist öğretmenlerle doldurulmuştur. Faşist okul idaresi öğrencilere baskı, terör uygulayarak öğrencileri sindirmeye çalışmaktadır. "Ben burayı komünist yuvası yapmam" diyen müdür kayıtlar sırasında devrimci, yurtsever öğrencileri okula almamıştır.

2 Kasım günü saat 7'de polis bazı devrimci öğrencileri, "slogan yazdı" gerekçesiyle bir kısmını sokaktan toplayıp, bazılarını ise kahvaltı yaparken alıp götürmüştür. Devrimci öğrenciler geceli gündüzlü, 2 gün emniyette işkence gördüler. Öğrencilere hakaret edildi. 12-13 yaşlarında olan toplam 8 öğrenci göz altına alınmıştır. İşkence gören öğrenciler arasından, Hüseyin İnan 2 günlük rapor almıştır. Öğrenciler daha sonra serbest bırakılmışlardır.

Bu duruma revizyonistler sevinmişlerdir. Duvarlarda yazılı olan "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganının "Ne Rusya" kısmını silip "Ne Amerika USA, Bağımsız Türkiye" haline getirmişlerdir. Diğer bir kısım sloganları ise faşistler ve polisler sildiler. Burada da revizyonistlerin kimin yanında yer aldığı bir kez daha görülmüştür.

Biz halkımıza yapılan baskıları ve onun bir parçası olan HALKIN KURTULUŞU gazetesine yapılan faşist baskıları protesto ederiz.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Doğanşehir'den Bir Gurup Devrimci

Arhavi Lisesi öğrencilerinin yaptığı boykot sırasında

Halkın ve öğrencilerin kararlı tavrı karşısında polis, gözaltına aldığı öğrencileri serbest bırakmak zorunda kaldı

Artvin'e bağlı Arhavi Lisesi öğrencileri 3 Kasım günü; Boş geçen dersler için öğretmen atanması, labaratuvarın açılması, kütüphanenin öğrencilere kapalı tutulmaması, gerici ders kitaplarının okutulmaması talepleri için boykot yaptılar.

Bu boykot, Arhavi Lisesi öğrencilerinin demokratik talepleri için yaptıkları ilk direnişti. Bu nedenle bazı hatalar da yapıldı. Biz şunu da biliyoruz ki mücadele hatalar ve eksiklikleri yene yene gelişir. Öğrenci kitlesi içinde boykotun propaganda ve ajitasyonu yapıldı. Aynı şey veliler arasında da yapılmış olsaydı daha iyi sonuçlar alınırdı. Lise içinde örgütlenmede eksiklikler vardı. Arkadaşlarda, "boykota gidersek acaba başarıya ulaşabilir miyiz?" diye bir tereddüt vardı. Unutmayalım ki bizim için yenilgiler geçici zafer kaçınılmazdır.

Boykotun başlamasıyla arkadaşlar kapılara zincir vurdular. Öğrenci kitlesinin önünde toplandığı kapıları kilitli gören müdür kapıları tutan arkadaşlara balta ile saldırdı. Arkadaşların kararlı tavrını görünce de gerilemek zorunda kaldı. Bir arkadaş, öğrenci kitlesine ve orada toplanan halka boykotun nedenlerini anlattı. Arkadaşın konuşması zaman zaman öğrencilerin ve halkın attığı "Kahrolsun Gerici Eğitim", "Kahrolsun Faşizm", "Katil İktidar" sloganlarıyla kesildi. Konuş-

De.sa.7.sü.1'de

HALKIN KURTULUŞU

Doğru fikirleri savunmakta ve cereyanları göğüslemekte kararlı ve cesur olalım

Pendik'teki faşist baskı ve uygulamaları protesto amacıyla revizyonistlerin etkinliğinde olan Pendik Turizm Derneği bir miting tertipledi. Miting hazırlık çalışmaları sırasında bazı derneklerin yöneticileri ve TEP'lilerin aldığı "Sosyal-emperyalizmi ve sosyal-faşizmi teşhir eden" konuşmaların yapılamayacağı kararı üzerine KİD (Kartal Devrimci İşçi Derneği) ve TBP "eylemde birlik, propaganda-ajitasyonda serbestlik" ilkesini önerdiler; kabul edilmeyince miting tertip komitesine katılmadılar.

Mitingden önce bir araya gelen 5 siyasi çizginin görüşlerini savunan arkadaşlar (Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik, Halkın Sesi, Yurtsever Gençlik, eski DGD'den ayrılan İstanbul'lu DGD'liler) mitinge "Kahrolsun ABD ve Rus Sosyal-emperyalizmi", pankartı altında katılma kararı aldılar. Tesbit edilen ortak sloganlar şunlardı: "Kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler", "Katil İktidar", "İşçiler Sendika Yönetimine", "Doğu'da Milli Zulme Son", "İşçiler Birleşin". Ayrıca bunun dışında her siyaset kendi sloganlarını atabilecekti. Ancak bu ortak sloganlar ağırlıkta olacak, slogan bastırılmayacaktı. Ve eğer bir takım revizyonistlerden her hangi bir yurtsever devrimci arkadaşa saldırı gelirse bu saldırı ortaklaşa göğüslenecekti.

DGD'Lİ ARKADAŞLAR, SİYASİ KAYPAKLIĞIN VE REVİZYONİZMLE UZLAŞMANIN YENİ BİR ÖRNEĞİNİ VERDİLER.

Pendik köprüsünde toplanan yurtsever devrimciler miting alanına kadar tesbit edilen biçimde düzenli bir şekilde "Katil İktidar", "Kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" gibi sloganları haykırdılar. Daha miting alanına girer girmez İYÖD'ün ve Kurtuluş dergisinin görüşlerini savunanlardan bir grup "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi ve Rus Sosyal Emperyalizmi" yazılı pankartın indirilmesini söylediler. Daha sonra da saldırıya geçtiler. Ama yurtsever devrimcilerin kararlı, uzlaşmaz karşı koyuşu üzerine saldırıdan vazgeçtiler ve pankart yeniden yükseldi. "Kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganı saflardan daha kararlı olarak yükseldi. Bu sosyal-faşist yöntemlerin uygulanmasına alandaki dernekleri tabanları katılmadı. Ancak bundan sonra gelişen olaylar, özellikle de Istanbuldaki DGD'li arkadaşların tavırları üzerinde durulması gereken olumsuz bir örnekdir. İYÖD'lüler miting boyunca " bu sloganlarda diretirseniz, bizi de karşınızda göreceksiniz" şeklinde tehditler savurdular. İYÖD'le işbirliği yapan Istanbul DGD'liler bu baskılara boyun eğdiler ve birlikte gelen 5 yurtsever hareketin saflarını böldüler. Istanbul DGD'den arkadaşların bu sosyal faşist saldırı karşısında "Biz onların içindeyiz, ama bu sloganı atmıyoruz " demeleri üzerine İYÖD'lüler onlara saldırmak istemediklerini belirttiler. Kartal ve çevresindeki, DGD'liler "Kahrolsun faşizm" ve "Ne Amerika ne Rusya" sloganını atmamalarını öneren İYÖD'lülerin baskılarına boyun eğdiler. Yurtsever Devrimcilerin, kendi aralarında oluşturdukları komiteye gelerek kendilerinin aslında bu 4 siyasetle değil İYÖD'lülerle ittifak yaptıklarını, Kartal'lı DGD'lilerin bunu bilmediği için yanlış hareket ettiklerini söylediler ve yurtsever devrimci saflardan ayrıldılar. Ve yurtsever devrimci komiteye haber vermeden "Kahrolsun ABD ve Rus Sosyal Emperyalizmi" pankartını indirdiklerinin farkına varıldı. Bir arkadaşın "Bu pankartı bize verin biz açarız" demesine rağmen pankartı vermediler. Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik, Yurtsever Gençlik, Halkın Sesi'nden arkadaşlar, kendilerinin hiç bir yere ayrılmayacaklarını söylediler ve bir arkadaşın "Sosyal Emperyalizme karşı kararlı olan devrimciler burada kalsın, ötekiler ayrılabilir" diyerek bu ayrılığın özünü belirtmesine rağmen, Istanbul DGD'li arkadaşlar yurtsever devrimcilerin bulunduğu safları terkettiler. Bu ayrılık yurtsever devrimci safları pekiştirdi ve "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganı yükseldi.

Bu arada mitinge katılmayı sadece kendi konuşmacılarını dinleyip ayrılmak sanan İYÖD'lüler miting alanından çekip gittiler. Ancak alanda kalan TEP'li, Kurtuluş dergisinin görüşlerini savunanlar ve Dev-Lis'liler mitingin bitmediğini belirterek "Faşizme karşı omuz omuza" sloganıyla yurtsever devrimcileri çağırdılar. Bu çağrı alanda bulunan gençlik ağalarının isteği değil, tersine tabandaki anti-faşist unsurların yurtsever devrimcilerle bir-

De.sa.7.sü.1'de